

Melodiae na Psalterz polski
przez
Mikołaja Gomółkę
uczynione

**POLSKA AKADEMIA NAUK
INSTYTUT BADAŃ LITERACKICH**

**Biblioteka Pisarzy Polskich
Seria B Nr 23**

**Redaktor naczelny
JERZY WORONCZAK**

**Komitet redakcyjny
WŁADYSŁAW FLORYAN, KONRAD GÓRSKI
WŁADYSŁAW KURASZKIEWICZ
TADEUSZ WITCZAK (sekretarz redakcji)**

oraz

**Zespół opracowujący „Dzieła wszystkie”
Jana Kochanowskiego**

**MARIA RENATA MAYENOWA (przewodnicząca zespołu),
JERZY AXER, MARIAN BORECKI, MARIA CYTOWSKA,
ZOFIA GŁOMBIOWSKA, MARIA KARPLUK, BOGUSŁAW KREJA,
ZBIGNIEW NOWAK, BARBARA OTWINOWSKA (sekretarz zespołu),
JERZY MAŃKOWSKI, JANUSZ PELC, FRANCISZEK PEPŁOWSKI,
MIROŚLAW PERZ, ELŻBIETA SARNOWSKA-TEMERIUŚ,
ANNA SIEMIGINOWSKA, MIKOŁAJ SZYMAŃSKI, WIKTOR WEINTRAUB,
KRYSTYNA WILCZEWSKA, TADEUSZ WITCZAK, JERZY WORONCZAK,
LUCYNA WORONCZAKOWA, ZDZISŁAW ZAWADZKI,
JERZY ZIOMEK**

**Jan
Kochanowski
DZIEŁA WSZYSTKIE**

**Wydanie sejmowe
TOM I
PSALTERZ DAWIDÓW
Część 5**

**Melodiae na Psalterz polski
przez Mikołaja Gomółkę uczynione**

POLSKA AKADEMIA NAUK
INSTYTUT BADAŃ LITERACKICH

Jan
Kochanowski

Psałterz Dawidów

Część 5

Melodiae na Psałterz polski
przez
Mikołaja Gomółkę
uczynione

Wstęp i transkrypcja nut
MIROSLAW PERZ

Transkrypcja tekstu
JERZY WORONCZAK

WROCŁAW · WARSZAWA · KRAKÓW
ZAKŁAD NARODOWY IMIENIA OSSOLIŃSKICH
WYDAWNICTWO
POLSKIEJ AKADEMII NAUK
MCMXC

Edycja ukazuje się pod wysokim patronatem
Sejmu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej

UCHWAŁA

powzięta na V sesji — 19 posiedzeniu Sejmu
dnia 26 października 1978 r.

„Sejm Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej
dla upamiętnienia 450 rocznicy urodzin i 400 rocznicy śmierci
znakomitego humanisty i wielkiego poety

Jana Kochanowskiego

twórcy polskiego języka literackiego
świadom wielkiej roli sztuki poetyckiej i myśli patriotycznej Poety
dla rozwoju kultury narodowej i ogólnoludzkiej

postanawia

zrealizować narodowe wydanie dzieł wszystkich Jana Kochanowskiego,
aby dostarczyć społeczeństwu autentycznych tekstów poety
we wzorowym opracowaniu naukowym i typograficznym
wraz z nowoczesnym tłumaczeniem utworów łacińskich na język polski.
Sejm Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej zleca Radzie Ministrów
przeznaczenie na ten cel odpowiednich środków i przekazanie
tej uchwały do wykonania Polskiej Akademii Nauk i Ministrom:
Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki
oraz Kultury i Sztuki”.

Wstęp

Skojarzenie poezji psalmowej z dźwiękami muzycznymi jest samo w sobie oczywiste, toteż zespolone z czarnoleskim przekładem *Melodie na Psalterz polski przez Mikołaja Gomółkę uczynione*, a przez Jana Januszowskiego „w Drukarni Łazarzowej Roku Pańskiego 1580” wydane — nie są li tylko muzyczną repliką *Psalterza Dawidowego* Jana Kochanowskiego, lecz naturalną, dźwiękową amplifikacją dzieła, dyktowaną intencją „spełnienia” psalmowej idei w jej całości, przejmowanej od poety przez kompozytora w miejscu dzielących ich kompetencji, z wyboru i woli własnej, a może tylko patronującego im wspólnego mecenasa. Ów integralny związek dzieła Jana Kochanowskiego z dziełem Mikołaja Gomółki, uzasadniony odpowiednimi faktami historycznymi, znajduje obecnie swój wyraz w pomieszczeniu *Melodii* w „Wydaniu sejmowym Dzieł wszystkich” czarnoleskiego poety¹.

Łączenie psalmowej parafrazy Jana Kochanowskiego z Gomółkowymi *Melodiami* nie od razu stało się faktem oczywistym; wiadomo bowiem, że w

¹ Zawarta w tomie I, części 4 i niniejszej 5 edycja dzieła Mikołaja Gomółki jest odpowiednio dostosowaną, częściową i wzajemną repliką jubileuszowej całości przygotowanej w związku z 400 rocznicą wydania *Melodii* (1580–1980), obejmującą następujące tomy przygotowane przez Polskie Wydawnictwo Muzyczne w Krakowie: Mikołaj Gomółka, *Melodie na Psalterz polski. Facsimile pierwodruku*. Do druku przygotował M. Perz, Kraków 1981; Mikołaj Gomółka, *Melodie na Psalterz polski przekładania Jana Kochanowskiego. Transkrypcja*. Przygotował do wydania M. Perz, opracowanie krytyczne tekstu J. Woronczak, Kraków 1983; M. Perz, *Mikołaj Gomółka. Monografia*, Kraków 1981 (Warszawa 1969); M. Perz, *Melodie na Psalterz polski Mikołaja Gomółki. Interpretacje i komentarze*, Kraków 1988; Jan Kochanowski, *Psalterz Dawidów*. Opracowanie krytyczne tekstu w kontekście *Melodii* Mikołaja Gomółki J. Woronczak, komentarz literacko-semantyczny J. Ziomek, Kraków (w druku).

Niniejszy wstęp dostosowany do celów „Wydania Sejmowego Dzieł wszystkich Jana Kochanowskiego” zawiera zarys problemów i spostrzeżeń rozwiniętych w wymienionej monografii (wskazywane w przypisach strony dotyczą jej wydania z r. 1981), dopełnionych tezami zawartymi w mojej pracy *Czterysta lat Gomółkowych „Melodii” 1580–1980, czyli o początkach polskiej deklamacji muzycznej* („Muzyka” 1980, nr 3, s. 3–22). Nowością jest tu jedynie charakterystyka wyróżnianych w zakończeniu i omawianych typów. Wskazane pozycje zawierają pełną, bieżącą dokumentację bibliograficzną całej tradycji badawczej *Melodii*, jak i poruszanych zagadnień, toteż uznałem za właściwe maksymalne jej tu uproszczenie, z czym łączy się oszczędność przypisów i zawieranych w nich danych.

przeciwieństwie do *Psalterza Dawidowego*, *Melodie* nie zwróciły baczniejszej uwagi współczesnych i głosy tylko niektórych tych kompozycji trafiły bezimiennie do repertuaru protestantów polskich, którzy śpiewali je w zborach zdaje się jeszcze w XIX stuleciu². O ich twórcy całkowicie jednak zapomniano; zwrócił nań uwagę dopiero Jędrzej Załuski w r. 1754 w powiązaniu z *Psalterzem Dawidowym*, a potem — przez cały wiek XIX — właśnie na Gomółce i jego *Melodiach* skupiono główną uwagę w odkrywanej stopniowo staropolskiej tradycji muzycznej. Rozwój nowoczesnej myśli krytycznej w wieku XX spowodował zrazu zakwestionowanie owej patriotycznie uzasadnianej apoteozy dzieła Mikołaja Gomółki, które ostatecznie, w wyniku postępujących badań, zyskało współcześnie nie kwestionowaną już rangę jednej z najbardziej znaczących pozycji w staropolskim repertuarze muzycznym. Świadectwem tych perypetii, jak i roli *Melodii* w kulturze polskiej jest obfitość poświęconych im prac, ich wydań oraz nagrań³.

BIOGRAM TWÓRCY

Życie Mikołaja Gomółki poznano względnie dokładnie. Urodził się on około r. 1535 niemal z pewnością w Sandomierzu w tamtejszej rodzinie mieszczańskej. Przyjęty na dwór króla Zygmunta Augusta w końcu roku 1545, oddany w opiekę piszcza Jana Klause, wykształcił się i służył tam jako muzyk instrumentalista do roku 1563, kiedy to ostatecznie dwór

² Zagadnienie to nie zostało dotychczas systematycznie zbadane. Por. M. Perz, *Mikołaj Gomółka...*, s. 10–12, 28; tenże, *Interpretacje...*, uwagi dotyczące psalmów XXIII, XXV, XXIX, XXXIII, XLIII, CX, CXXXIII, CXLVIII.

³ Wielkie zasługi dla poznania postaci Mikołaja Gomółki i jego dzieła położyli Aleksander Poliński, a nade wszystko Józef Reiss, a także Zdzisław Jachimecki oraz — krytycznie ustosunkowany — Adolf Chybiński. Wymienić tu należy również Romana Kosełę, Aleksandra Patkowskiego, Bohdana Horodyskiego, Romana Iżykowskiego, Hieronima Feichta, Karola Hławiczkę i Zygmunta M. Szweykowskiego. 10 „melodii” wydał Józef Cichocki już w r. 1839, po nim Aleksander Poliński w „Wydaniu Pomnikowym Dzieł Wszystkich” Jana Kochanowskiego w 1884 r. (zamiar wydania dzieła Mikołaja Gomółki w całości nie doszedł wówczas do skutku z „braku funduszków”, por. M. Perz, *Mikołaj Gomółka...*, s. 18–19). Pierwszą pełną edycję ogłosił Józef Reiss w latach 1923–1927, następną Mirosław Perz w latach 1963–1966 oraz — zmienioną (już cytowaną) — w roku 1983; obecna reedycja tej ostatniej jest więc pełną, czwartą z kolei. Ważniejszych nagrań *Melodii* na płyty dokonali Stefan Stuligrosz z Chórem Chłopięcno-Męskim przy Państwowej Filharmonii w Poznaniu oraz — całości — Edmund Kajdasz z wrocławskimi „Cantores Minores”. Pełne omówienie stanu badań oraz bibliografię por. M. Perz; *Mikołaj Gomółka...*, s. 9–29 oraz 311–327; tegoż *Interpretacje...* zawierają bibliografię szczegółową dotyczącą kolejnych psalmów, ich wydań i nagrań, wzbogaconą cytatami ważniejszych opinii i poglądów.

opuścił. W r. 1566 wrócił do rodzinnego Sandomierza i jął się zająć mieszczańskiemu posesora. Żonaty był z Jadwigą, córką rajcy tarnowskiego Kuszmierzowicza. Bywał wybierany do ławy miejskiej (1567), także na jej przewodniczącego, czyli wicewójta (1572). W r. 1574 otrzymał od króla Henryka Walezego tak zwany „kaduk” za wieloletnią służbę dworską, którym w r. 1578 spłacił długi „sędmirskiemu doktorowi” Stanisławowi Bartolanowi. W dwa lata później, w r. 1580, ukazały się w Krakowie drukiem *Melodie* — jedyne znane dzieło Mikołaja Gomółki. (O innych jego utworach nie wiadomo nic pewnego.) Zapewne już wówczas pozostawał w służbie biskupa Piotra Myszkowskiego w Krakowie, bo wynika to z tekstu dedykacji dzieła. Pewne jednak wiadomości na ten temat pochodzą dopiero z roku 1586 i 1587, kiedy to nazwany „sługą a muzykiem naszym”, wraz z kilkoma mieszczanami krakowskimi otrzymał od biskupa przywilej na wydobywanie kruszców w górach muszyńskich. W latach 1590–91 (zapewne jednak już nieco wcześniej, jak i trochę później) kompozytor przebywał razem z synem Michałem na dworze Jana Zamoyskiego. Dalsze losy twórcy *Melodii* nie są znane; być może zmarł dopiero 5 marca 1609 r. w Jazłowcu, czego dowodzić może zachowany tamże nagrobek z taką właśnie datą zgonu jakiegoś bezimiennego Gomółki, magnackiego muzyka zmarłego jednak w wieku lat 45, co nie zgadza się z innymi danymi biograficznymi kompozytora.

CHARAKTERYSTYKA
BIBLIOGRAFICZNO-HEURYSTYCZNA
PIERWODRUKU

Melodie na Psalterz polski przez Mikołaja Gomółkę uczynione znane są niemal⁴ wyłącznie na podstawie edycji sporządzonej „w Krakowie w Drukarni Łazarzowej Roku Pańskiego 1580”⁵. Dzieło to poprzedzone dedykacją kompozytora adresowaną „Jego Miłości Księdzu Piotrowi Myszkowskiemu, z Bożej Łaski Biskupowi Krakowskiemu etc., panu mnie Miłościwemu” (k. 2r nlb) oraz epigramem pochwalnym „De hoc opere Melodiarum Nicolai Gomolcae Andreae Tricesii” (k. 2v nlb) zawiera w części zasadni-

⁴ Jedyną przyczyną owego „niemal” jest przedruk w całości i bez żadnych zmian psalmu CXLVIII w kancjonałe Piotra Artomiusza w wydaniu z 1601 r. (k. *A aa 3v–A aa 5r*, nr CCLXXVI).

⁵ Faksymilowa replika tej edycji opublikowana w 1981 r. (op. cit., por. przypis 1) oraz w części 4 niniejszego tomu pozwala skrócić opis bibliograficzny; opracowano go na podstawie schematu rozwiniętego w monografii (op. cit., s. 128–159).

czej posiadającej numerację kart od 1–167 150 krótkich, czterogłosowych kompozycji z podpisanymi (pod każdym głosem oddzielnie) tekstami Jana Kochanowskiego z *Psalterza Dawidowego*. Druk nie zawiera jednak całości przekładu, lecz tylko początkowe fragmenty kolejnych psalmów opracowane muzycznie. Psalmi XLV i CXLII mają po dwa opracowania powiązane z sobą wariacyjnie. Tekst muzyczny i poetycki (fragment opracowany) psalmów XIV i LIII jest identyczny. Zamiast psalmu LXXI na k. 76r umieszczono uwagę „jako Psalm 31”. Na końcowej stronie druku 167v jest finalik: między dwoma symetrycznie umieszczonymi ozdobnikami pośrodku karty znajduje się napis „Koniec Melody”⁶.

Cały druk obejmuje 172 karty papierowe formatu stojącego, składane in quarto, o wymiarach mniej więcej 20 × 15 cm. Jest on złożony z 44 składek o następującej ilości kart: 2+4×42+2. Karty mają numerację liczbową arabską, składki numerację literową. Pierwsza rozpoczyna się od karty 3 (po dwóch nlb.). Występują w niej dwukrotnie pomyłki: 1–16, 16(a)–39, 38(a)–167 (zamiast 1–170). Składka pierwsza oznaczona została gwiazdką *, następne literami szwabachy: początkowo majuskułą A — Z, a po jej wyczerpaniu kombinacją majuskuły i minuskuły Aa — Vv. W obrębie składek oznaczone są tylko trzy pierwsze karty przez dodanie liter *i j*, według wzoru *A, A ij, A iij*. Czwarta karta składki znaku nie ma. Brak oznaczenia trzeciej w *L* (winno być *L iij*) jest jedynym uchybieniem w tym zakresie. Pierwsza składka ma znak dopiero na karcie drugiej (** ij*). Karta *A = 1*.

Odnaleziono ogółem 8 egzemplarzy omawianego druku⁷; są one w zasadzie identyczne, różnią się jedynie papierem, co pozwala wydzielić w nich dwie jednakowe grupy, oraz w 7 wypadkach — na kartach 55r, 62r, 69v, 80v, 139r (tu dwa razy) i 146v⁸ — drobnymi odchyleniami natury zarówno merytorycznej (np. znak chromatyczny lub jego brak), jak i typograficznej (np. rozsuniecie czcionek), co daje się również ująć w dwa warianty, niezależne jednak od owych zmian określanych znakami wodnymi. Przyczyny tych różnic nie są jasne, a niezgodna korelacja tych wersji utrudnia interpretację. Ważniejsze wydają się jednak różnice papieru,

⁶ W faksymile z 1981 r. (op. cit. por. przypis 1) finalik ten, bez napisu, umieszczono jako ozdobnik na stronie r. karty ochronnej, poprzedzającej kartę tytułową: to dowolne w stosunku do oryginału rozwiązanie wprowadzone zostało bez wiedzy wydawcy fototypii.

⁷ Wszystkie one zawierają interesujące notatki proveniencyjne odnotowane w monografii (op. cit., s. 131–136).

⁸ Wskazano je szczegółowo w op. cit., s. 136–137.

podczas gdy odchylenia merytoryczno-typograficzne wypada uznać raczej za jednostkowe uchybienia technologiczne⁹.

Dwie wersje wyznaczone stosowanym w egzemplarzach papierem, oznaczone tu doraźnie jako A i B, mają być może pewne znaczenie dla poznania procesu powstawania druku i dostarczania materiału do drukarni. W wersji A papier ujęty jest w 5 identycznych ciągów, w dwóch wypadkach się powtarza (czyli użyto 4 jego gatunków), natomiast w wersji B jest on jednolity oprócz ostatnich dwóch kart składki końcowej. Filigrany w obydwóch wersjach są bez wyjątku typu znaków herbowych¹⁰. Oto powtarzający się schemat konstrukcji obydwóch wersji:

Wersja	Składki	Karty	Zawartość	Znak	Uwagi
A	*	1—2 nlb	tytuł, teksty wstępne	Jastrzębiec	
A	A—Gg	1—117	Psalm I—CX	Topor	Na k. 117v psalm CX tylko do połowy
A	Hh—Qq	118—153	Psalm CX—CXL	Nowina	Na k. 118r zakończenie psalmu CX; na k. 153v początek psalmu CXL
A	Rr	154—157	Psalm CXL—CXLII(b)	Topor (inna wersja)	Na k. 154r zakończenie psalmu CXL
A	Ss—Vv	158—167	Psalm CXLIII—CL	Jastrzębiec	Na k. 167v tylko finalik
B	* A—Tt	1—2 nlb, 1—165	tytuł, teksty wstępne, psalm I—CXLIX	Abdank	Na k. 165v tylko początek psalmu CXLIX
B	Vv	166—167	Zakończenie psalmu CXLIX psalm CL, finalik	Bonarowa (Gozdawa)	

Podział zachowanych 8 egzemplarzy na 2 wskazane wersje przedstawia się następująco:

⁹ Por. jw., s. 136.

¹⁰ Jw., s. 139—141.

A.

1. Kraków, Biblioteka Czartoryskich Muzeum Narodowego, Cim. 2101/I¹¹.
2. Kraków, Biblioteka Jagiellońska, Cim. Qu 4457.
3. Warszawa, Biblioteka Narodowa, XVI. Qu 1698.
4. Lwów, Biblioteka Ukraińskiej Akademii Nauk, 22309 B.
5. Warszawa, Biblioteka Uniwersytecka, 28.3.4.39.

B.

6. Warszawa, Biblioteka Narodowa, XVI. Qu 273.
7. Warszawa, Biblioteka Narodowa, XVI. Qu 1992.
8. Gdańsk, Biblioteka Polskiej Akademii Nauk, 476/54.

Dwie wersje egzemplarzy wydania *Melodii* z 1580 roku trudno wytłumaczyć ze względu na nie pokrywające się z nimi wspomniane już powtarzalne uchybienia technologiczne. Dlatego z rezerwą należy traktować domysły o poddruku lub też drugim nakładzie¹². Niemniej zmiany papieru w wersji A sugerują, że druk *Melodii* był kilkakrotnie przerywany, a wskazane tymi zmianami papieru grupy kompozycji: psalmy I-CIX, CX-CXXXIX, CXL-CXLII(b), CXLIII-CL, czyli liczbowo 108 (przypomnijmy, że psalmy XIV i LIII oraz XXXI i LXXI mają opracowania wspólne, a psalm XLV dwa warianty, czyli w liczbie od I-CIX mieści się właśnie 108 kompozycji), 30, 4 (bo w porządku CXL-CXLII(b) istnieją dwa opracowania CXLII) i 8 — to partie utworów dostarczanych oficynie sukcesywnie.

Analiza rozproszenia zawartych w druku *Melodii* rozwiązań redakcyjnych, usterek i błędów wskazuje na to, iż był on w czasie powstawania udoskonalany i tym samym w stosunku do podstawy dostarczonej przez kompozytora coraz wierniejszy. Edycja ta nie powieli właściwych swoim czasom stereotypów, posiada cechy oryginalne, widoczne w nietypowym rozplanowaniu głosów umieszczanych w ciągłym porządku horyzontalnym nad sobą, co odpowiada późniejszemu układowi partyturowemu, jednak jeszcze bez respektowania koniecznej w takim wypadku pionowej korelacji harmoniczej. Jest to więc tak zwana „pseudopartytura”, przykład prekursorskiego pomysłu notacyjnego, nie spełnionego jednak do końca.

¹¹ Ten to egzemplarz stał się podstawą wykonania faksymile. Wyboru jego dokonano już w latach 50-tych sporządzając dla Ossolineum doskonale diapozytywy (wykonał je Stanisław Senisson), które wykorzystano dopiero teraz. Nie wiadomo jednak, dlaczego właśnie ten egzemplarz zwrócił wówczas uwagę wydawców.

¹² Por. M. Perz, *Mikołaj Gomółka...*, s. 136, 142-146.

RELACJA SEMIOTYCZNA KODU,
JEGO PRZEKŁADU (TRANSKRYPCJI) I PRZEDMIOTU

Późna notacja mensuralna, a taką *Melodie* zostały utrwalone¹³, wskazuje „program” właściwej sobie muzyki dość precyzyjnie, lecz tylko w takim zakresie, który w owym czasie bywał jednoznacznie określany. W stosunku do niej notacja współczesna kodów bardziej uściśla, co fałszuje wariabilizm właściwy autentycznej potencji postaci rzeczywistych. Świadomość tego faktu jest warunkiem poprawnego doboru materii, zamierzonej analizy *Melodii* w jej aspektach generalnych jak i szczegółowych.

Notacja mensuralna nie określa absolutnej wysokości dźwięków, ale zarazem nie jest w tym zakresie indyferentna: to samo dotyczyć musi interpretacji jej nowoczesnej transkrypcji. Współczesne $a' = 440$ Hz jest więc w *Melodiach* wzorem zalecanym, choć nie obowiązującym ściśle. Konkretnie wykonania sugerowane zapisem muszą jednak być dostosowane do intencji wyrazowej danej kompozycji, a nie do umiejętności realizatorów. Wysokość względna dźwięków zależy w pewnej mierze od danego kontekstu, a dotyczy to zarówno zmian chromatycznych wskazanych w oryginale, jak i współcześnie uzupełnianych czy też tylko sugerowanych: rozróżnienie sytuacji koniecznych od możliwych (tym samym wariabilnych!) musi wynikać ze znajomości techniki XVI wieku i zawartych w niej możliwości wyboru; należy jednak zaznaczyć, że stosowane przez Mikołaja Gomółkę alteracje nietypowe bardzo utrudniają ich ogólną interpretację.

Korelacja dźwięków i sylab zaznaczona została w źródle z konieczności tylko orientacyjnie. Jest to bodaj najtrudniejszy aspekt jego krytycznego ujęcia, bo chociaż posługiwanie się oryginałem w wykonaniu musiało prowadzić do rozwiązań doraźnych, w wielu wypadkach zawsze różnych, to przecież z konstrukcji muzycznej wynika tu konieczność pewnego porządku idealnego, a nawet, raz po raz, kilku takich porządków jednocześnie, wzajemnie z sobą sprzecznych linearnie i horyzontalnie. To, co przesądza obecnie współczesny wydawca, jest więc jednoznaczną idealizacją oczywistego zamiaru twórczego, posuniętą jednak — z konieczności — poza realia XVI wieku, a może i nawet wyobraźnię sprawczą kompozytora. Szczególną interwencją będzie tu śpiewanie *Melodii* z dalszymi strofami lub wersami, co odpowiada praktyce ówczesnie stosowanej i jest zarazem nieuchronne dla tworzenia muzycznego czasu za pomocą wybranej przez Mikołaja Gomółkę formy kompozycji, lecz paczy zarazem całą jej misterną

¹³ Jw., s. 159–192.

koncepcję integralnych związków słowa i dźwięku zawartą we wstępnych schematach oryginalnych.

Szczególną cechą konstrukcji niektórych *Melodii* są wołty repetycji. Notacja, którą posługiwał się Mikołaj Gomółka, nie zawierała ich znaków. Ich rozwiązanie może być i bywało różne. Proponowane w transkrypcjach — psalmów VI, VII, LXXVI, XCII, CXL — przesądził współczesny wydawca¹⁴.

Rytm *Melodii* nie budzi wątpliwości: zarówno w oryginale, jak i w transkrypcji jest on określany jednoznacznie. Inaczej natomiast przedstawia się sprawa ich metryki, której notacja mensuralna nie określała, bo znaki tempus dotyczyły jedynie sposobów podziału danej jednostki czasu; tymczasem *Melodie* zawierają co najmniej embriony metrycznego myślenia, a współczesne, stereotypowe pismo nutowe bez kresek taktowych w wypadku tego rodzaju muzyki obejść się nie bardzo może. Wszystkie próby niekonwencjonalnego rozwiązywania tych trudności jak dotychczas wydają się zawodne i prowadzą do pogłębiania współczesnej interwencji w oryginalny tekst muzyczny. Toteż stosowane w najnowszej transkrypcji *Melodii* oznaczenia metryczne i związane z nimi kreski taktowe dostosowane do znaków tempus mają charakter li tylko standardowych znaków orientacyjnych czasu, lecz nie jego grupowanego porządku. Zdarza się więc, że tam, gdzie ów porządek staje się rzeczywiście elementem formy kompozycji i jej konstrukcji, jak np. w psalmie XXIX, kreski te kolidują z owym rozwiązaniem szczególnym¹⁵. Wyciąganie jednak konsekwencji notacyjnych z takich przypadków i tworzenie norm ad hoc zaciążyłoby z kolei na konstrukcjach pod tym względem mniej oczywistych i mogłoby doprowadzić do rozwiązań gorszych i w jeszcze większym stopniu dowolnych. Wypada tu jednak podkreślić, że bardziej lub mniej widoczne kolizje symetrii i wprowadzonych podziałów taktowych widoczne są w wielu transkrypcjach *Melodii*, a wynika to ze stosowania w nich miary tak zwanego „tactus minor”, którego jednostką była semibrevis. Tworzenie fraz z dowolnej ich liczby (wyznaczonej najczęściej ilością sylab w wersie) powoduje częstą niespójność z nadrzędną miarą brevis i tym samym różne miejsca kadencji. Perturbacje te wynikają także z przemiennej zestawiania z sobą komórek parzystych i nieparzystych (często ze względu na tok akcentowy tekstu), co łatwe do wskazania w metrycznym porządku melodii

¹⁴ Alternatywne rozwiązania por. jw., s. 171–179.

¹⁵ Podporządkowaną symetrii metrycznej transkrypcję tego psalmu opublikowałem w antologii *Muzyka w dawnym Krakowie* (red. Zygmunt M. Szweykowski), Kraków 1964, s. 102–103.

pojedynczej, rzadko daje się ująć w jednolite piony konstrukcji wielogłosowej.

Tempo wykonania, potencjalnie zawsze zmienne, nie było w *Melodiach* czynnikiem przypadkowym. Zgodnie z praktyką stosowaną w XVI stuleciu winno pozostawać w określonej relacji do mierzonego pulsem „integer valor notarum” wahającego się w granicach 60–80 jednostek na minutę.

Melodie były intencjonalnie przeznaczone do śpiewania, ale wyłączność takiej ich interpretacji wokalne byłaby niezgodna ze zwyczajami muzycznymi XVI wieku. Instrumenty dołączano ówczesnie nader chętnie, choć dowolnie, toteż wokalnie-instrumentalna, a nawet czysto instrumentalna wersja *Melodii* jest możliwa, tym bardziej że wiele z nich pod względem faktury odpowiada wzorom bynajmniej nie wokalnemu.

BIOGRAFICZNE PRZESŁANKI STYLU *MELODII* I STOSOWANYCH W NICH ŚRODKÓW

Mikołaj Gomółka uczył się muzyki i kształtował swą wyobraźnię w środowisku i kręgu szczególnym: nie w zespole śpiewaków kościelnych, co było normą w ówczesnym porządku edukacji muzycznej, lecz wśród instrumentalistów dworskich, którym z czasem i sam został; stykał się stale z repertuarem służącym nobiletowanej rozrywce i zabawie, co powodowało nabycie szczególnych nawyków estetycznych, które po latach dadzą o sobie znać w paratanczej koncepcji wielu *Melodii*. Niemieckie miano jego mistrza — Jana Klause — sugeruje rzemieślniczą rzetelność rozwijanych umiejętności znaczonej zarazem konserwatywnym zamiłowaniem do niderlandzkiego kontrapunktu, jego środków i symboliki cechującej wiele kompozycji Mikołaja Gomółki. Dwór Zygmunta Augusta był jednak zarazem i miejscem ekspansji nowych włoskich idei artystycznych, wyrażanych muzycznie w madrygałach, „wilaneskach” nie tylko śpiewanych, ale i pospołu granych, w czym Gomółka, nb. zaliczany do fistulatorów włoskich, na pewno czynnie uczestniczył. Nie można więc wątpić, że hasła estetycznego programu renesansowej „imitazione della natura” realizowanego także i muzycznie — były mu znane¹⁶. Mniej prawdopodobne wydaje się, iż był mimowolnym świadkiem arystokratycznych dyskusji w stylu *Dwo-*

¹⁶ Kulturę muzyczną dworu królewskiego w latach pobytu na nim Mikołaja Gomółki nakreśliłem w monografii (op. cit., s. 67–83). Temat ten podjęła, szeroko zbadała i omówiła Elżbieta Zwolińska w dysertacji doktorskiej z r. 1978 pt. *Muzyka na dworze Zygmunta Starego i Zygmunta Augusta* (maszynopis).

rganina, ale w warunkach artystycznej służby dworskiej, którą pełnił, bywało to co najmniej możliwe.

O wykształceniu ogólnym kompozytora wnioskować można pośrednio. Powierzenie mu w Sandomierzu funkcji ławnika i wicewójta dowodzi nie tylko prestiżu, ale i — na odpowiednią miarę — kompetencji. Akta procesowe spraw, w których Mikołaj Gomółka uczestniczył lub był stroną, konstruowane są zrećźnie i umiejętnie. Dedykacja *Melodii*, którą zapewne sam napisał, swą formą nie zachwyca, lecz nie jest zarazem pozbawiona swoistego uroku i dowodzi między innymi znajomości przerwutni. W pewnym sporze toczonym z kompozytorem w Krakowie przedmiotem niezgody były jakieś dzieła Ficinia.

Doświadczenia i wykształcenie osiągnięte przez Mikołaja Gomółkę na dworze królewskim są zasadniczymi przesłankami genetycznymi stylu i środków powstałych przed rokiem 1580 *Melodii*. Wróciwszy do Sandomierza poniechał on bowiem — jak się wydaje — profesji muzycznej, toteż przystąpił do komponowania swego dzieła z tymi umiejętnościami, które nabył w czasie służby w latach 1545–1563. Nb. także i po roku 1580 będzie porzucał muzykę i wracał do niej z wyraźnej konieczności. Mikołaj Gomółka nie łączył bowiem z dworskim wykształceniem muzycznym — jak się wydaje — marzeń o karierze artystycznej i przenosił nad nią bardziej społecznie cenioną pozycję mieszczańskiego posesora. *Melodie* czynią w kontekście jego biografii wrażenie wykorzystania pewnej bardzo konkretnej okazji, czy też może wręcz wykonania powierzonego mu zadania, kojarzonego z nadzieją nagrody, a może i protekcji pewnego bardzo określonego środowiska złożonego z tak zwanych „Padewczyków” (Jan Kochanowski, Piotr Myszkowski, Jan Zamoyski, może również i Stanisław Fogelweder). *Melodie* były więc dziełem nie tyle kompozytora „zawodowego” (w sensie odpowiadającym XVI stuleciu) operującego stereotypowym warształem technicznym, ile raczej wykształconego i utalentowanego muzycznie byłego królewskiego dworaka, który szukał dźwiękami łaski pańskiej w kolejnej potrzebie swej chwiejnej mieszczańskiej egzystencji. Pytanie, w jakich okolicznościach stał się tenże partnerem jednej z najbardziej ambitnych inicjatyw twórczych renesansowej kultury polskiej, wydaje się jednym z najważniejszych w sprawie wyjaśnienia genezy *Melodii*, ale odpowiedzieć na nie można jedynie hipotetycznie, rozważając szereg znamienych okoliczności.

MIKOŁAJ GOMÓŁKA I JAN KOCHANOWSKI:
SPOSTRZEŻENIA I DOMYSŁY

Typowo renesansowa, humanistyczna parafraza psalmowa Jana Kochanowskiego była w kulturze XVI wieku zarazem zjawiskiem bardzo nietypowym: ta nacechowana estetycznie „piękna modlitwa” nie miała wyróżników wyznaniowych, a jej nowoczesna forma znaczone członowaniem logiczno-syntaktycznym niezależnym od wersów i strof wykluczała tradycyjne śpiewanie tych tekstów zarówno recytacyjne, jak i litanijno-hymniczne. Poeta tworzył więc swój przekład nie respektując konwencjonalnych wymagań oczywistej amplifikacji muzycznej psalmów, z czego wynika przynajmniej to, że nie uznawał ich za konieczne. Wydaje się jednak nieprawdopodobne, że wykluczał śpiewanie swych tekstów i przeznaczał je wyłącznie do czytania, bo byłoby to przecież niezgodne z immanentnym charakterem psalmowej poezji, a z drugiej strony — wrażliwość muzyczna Jana Kochanowskiego, tyle razy w jego twórczości zaznaczona, nakazuje oddalić podejrzenia, iż sprawa ta mogła mu być obojętna. Może więc liczył w muzyce na tyle, ile w sztuce słowa sam odkrył, potrafił i od siebie wymagał? — był zresztą świadomy, iż możliwa jest nie jedna, lecz wiele wersji muzycznych opracowywanego przekładu. W każdym razie *Psalterz Dawidów* sam w sobie nie dowodzi jakichkolwiek śladów kontaktowania się poety z muzykiem i *Melodie* należy uznać w stosunku do przekładu za amplifikację całkowicie posterioryczną. Wszelkie domniemane kontakty poety z kompozytorem, nb. dwóch osób społecznie nierównych — szlachcica i mieszczanina, miały więc w zakresie wiążącej ich twórczości charakter jednostronnego przekazu gotowego już słowa powierzającego, a może tylko uprzystępnianego łaskawie do opracowania. Nie ulega jednak wątpliwości fakt, że Mikołaj Gomółka dysponował tekstami psalmów już przed ich wydaniem.

Wiadomo, że *Psalterz Dawidów* powstawał co najmniej od roku 1571, był w swych fragmentach przez poetę uprzystępniany „nabożnym” przed wydaniem drukiem, co stało się w roku 1579, ale dopiero po 8 października. *Melodie* ukazały się w tejże samej „Drukarni Łazarzowej” już w roku następnym, 1580, a dostarczane były wydawcy w kolejnych, wymienionych czterech częściach, co sugeruje, że druk rozpoczęto zanim dzieło zostało przez kompozytora ukończone. Dedykacja biskupowi Piotrowi Myszkowskiemu drukowana była na końcu razem z ostatnimi ośmioma psalmami i napisana została pod wyraźnym wpływem podobnej, kierowanej przez Jana Kochanowskiego do tegoż adresata. Pośpiech kompozytora i wydawcy jest oczywisty, ale biorąc pod uwagę minimalny i maksymalny możliwy

okres dzielący obydwie edycje — od 3 do 15 miesięcy — trudno w nim pomieścić czas potrzebny na skomponowanie 150 kompozycji (nawet drobnych) oraz przygotowanie ich obszernego druku. Wynika stąd, że Mikołaj Gomółka zaczął tworzyć *Melodie* już przed wydaniem *Psalterza Dawidowego* dysponując kopiami rękopiśmiennymi tekstów. Nie musiał ich jednak otrzymywać od samego poety, chociaż nie brakowało okazji ku osobistemu poznaniu się już co najmniej od roku 1559 (kiedy to Jan Kochanowski wrócił na stałe do kraju), czy to jeszcze na dworze królewskim, czy też raczej później w ziemi sandomierskiej, z której obaj się wywodzili i nie tak daleko od siebie mieszkali¹⁷. Zwraca uwagę fakt, że „certi consiliares” zwrócili w r. 1574 uwagę króla Henryka Walezego na nie nagrodzone zasługi dworskie Mikołaja Gomółki, czego skutkiem było ofiarowanie mu wspomnianego kaduka. W tymże właśnie czasie Jan Kochanowski na dworze przebywał, a z drugiej strony od tej to mniej więcej daty kompozytor jak gdyby wycofuje się z publicznych, miejskich zajęć w Sandomierzu: może już w tym czasie zajął się komponowaniem *Melodii*?

Niemniej *Psalterza Dawidowego* i *Melodii* nie wydano razem, chociaż — biorąc właśnie ów krótki czas dzielący daty ich wydania — było to chyba możliwe. Jeśli jednak zamiar taki w ogóle istniał, to o jego spełnieniu marzył w większym stopniu kompozytor niż poeta (nb. w liczbie 8 zachowanych egzemplarzy *Melodii* tylko jeden z nich połączony został we wspólny klocek z *Psalterzem Dawidowym*)¹⁸. Pochwałę kompozytora napisał Andrzej Trzeciński. Dlaczego nie uczynił tego sam Kochanowski i dlaczego w jego pismach o Gomółce głucho? Przypomnijmy jeszcze, że krótko po wydaniu *Melodii*, w 1583 r., okolicznościowe teksty poety napisane na wesele Jana Zamoyskiego, *Epinicion* i *Epithalamion*, powierzono muzykowi Krzysztofowi Klabonowi; dlaczego nie twórcy *Melodii*?

Ostatecznie więc, chociaż w sprawie domniemanych kontaktów Jana Kochanowskiego z Mikołajem Gomółką nie można wyjść poza mnożone pytania, wydaje się prawdopodobne, że związali się oni z sobą nierównym partnerstwem nie tyle z własnego wyboru, ile raczej z woli i pragnień wspólnego protektora: biskupa krakowskiego Piotra Myszkowskiego. Jest to zdaje się postać kluczowa w genezie całego przedsięwzięcia, a syntetyczna

¹⁷ Kompozytor pozostawał w kontaktach prawnych z Janem Kochanowskim, sandomierskim sędzią grodzkim (por. M. Perz, *Mikołaj Gomółka...*, s. 99–100), który nie był osobą tożsamą z poetą. Por. W. Urban, *Nie każdy Kochanowski był poetą (szesnastowieczni imiennicy Jana z Czarnolasu)*, „Ruch Literacki” 1980, z. 2, s. 97–105.

¹⁸ Chodzi tu o egzemplarz Biblioteki Narodowej w Warszawie, sygn. XVI. Qu. 1698.

wizja słowno-muzycznej całości psalmowej w języku ojczystym najbardziej do niej przystaje.

MELODIE i PIOTR MYSZKOWSKI — HIPOTEZA

Psalterz Dawidów tłumaczył Jan Kochanowski z potrzeby wewnętrznej, jak również — tak się na ogół sądzi — z zachęty biskupa Piotra Myszkowskiego, co wynika zresztą z dedykacji, której on właśnie jest adresatem. Zainteresowanie biskupa takim dziełem jest samo w sobie oczywiste, warto jednak przypomnieć, że właśnie psalterz śpiewany w języku ojczystym był w owym czasie już utrwalonym instrumentem niemal wszystkich dysydentów i kościołowi katolickiemu przystępującemu do kontradziałania nie pozostawało nic innego, jak przygotowanie odpowiednich w tym zakresie replik. Musiały one spełniać odpowiednie warunki: przeznaczone ze względu na język wyłącznie do śpiewania w domach, mogły być dostatecznie swobodne w swej formie i skojarzeniach świeckich, a nawet dysydenczkich, lecz atutem ich musiała być artystyczna atrakcyjność i względna łatwość wykonania; chodziło o łączenie z pięknem swobodnej modlitwy *privatim*, skutecznie rywalizującej ze skrajnie upraszczanymi surowymi melodiami, zwłaszcza kalwinów, i odbierającej im dotychczasowy monopol na śpiewane psalterzowe słowo. Program ów widoczny w wielu śpiewnikach katolickich tego czasu drukowanych przede wszystkim w Europie środkowej i północnej widoczny jest już w *Psauterliedekens* Clemensa non Papa z 1550 roku opartych w całości na piosenkach ludowych, potem także w odpowiednich opracowaniach Orlanda di Lasso (1591). Odmienne od tych dzieł *Melodie* odpowiadają zarazem ich ideowym założeniom wyrażonym zresztą *expressis verbis* w dedykacji kierowanej, w ślad za *Psalterzem Dawidowym*, do biskupa Piotra Myszkowskiego: mowa w niej o „Polakach naszych prostych domakach” przeciwstawianych „Włochom” (czyli muzykom wykształconym) i o „łacniuchnym ułożeniu”, co *nb.* nie zawsze odpowiada rzeczywistości. W owej charakterystycznej koncepcji *Melodii* znalazły miejsce liczne reminiscencje świeckie, jak i dysydenckie (np. cytata „Ein’ feste Burg”), ważniejszy jednak wydaje się fakt, że kompozycje te nie przystawały do potrzeb publicznej służby bożej jakiegokolwiek konfesji: wykluczał to z jednej strony język narodowy, a z drugiej — brak konsekwentnie stosowanych melodii *cantus firmus* przydatnych do zbiorowego śpiewania (jak np. w znanym hugenockim psalterzu Claude’a Goudimela), co łączy się zarazem z niejednolitym, różnorodnym opracowaniem tekstów kolejnych psalmów. Zamówienie dla „domaków” kompozytor

respektował w mniejszym stopniu jako obligację „łacniuchnego wykonania” niż liberalną, nieskrępowaną wymaganiami jakiegokolwiek sytuacji liturgicznej szansę swobody twórczej, orientowanej li tylko wyobraźnią zapalaną czarnoleskim, psalterzowym słowem. Był to więc religijny „śpiewnik” przydatny wyłącznie do wykorzystania w domach, ale za to wzbogacony estetycznie, wolny od schematów i w gruncie rzeczy konfesyjnie indyferentny, raczej łączący („ekumeniczny”) niż dzielący. Taka też była jego intencja, potwierdzona zaskakującym sąsiedztwem dedykacji dzieła krakowskiemu biskupowi z chwalącym *Melodie* epigramem pióra naczelnego dysydenta — Andrzeja Trzecieckiego: było ono zamierzonym elementem integrującej funkcji całego tego przedsięwzięcia, narzędziem swoistej „sandomierskiej zgody” osiąganey za pomocą sztuki.

Melodie są więc skutkiem bardzo konkretnego religijno-humanistycznego programu o akcentach społeczno-estetycznych, który z ducha na wskroś renesansowy i jeszcze nie kontrreformacyjny, a wywiedziony z *Psalterza Dawidowego* jawi się ostatecznie nie jako zrealizowana przez kompozytora idea muzyczno-twórcza, lecz — w większym stopniu — jako zamysł artystyczno-społeczny zamawiającego takie właśnie dzieło światłego mecenasa, a zarazem inwestora dysponującego odpowiednimi środkami i gotowego je na to poświęcić; kosztowny i skomplikowany, a zarazem wielce oryginalny druk *Melodii* będący w ówczesnych warunkach polskich faktem zgoła wyjątkowym nie mającym właściwie żadnej analogii dowodzi przekonywająco, że taki zainteresowany nakładca istniał, a list dedykacyjny, tudzież inne wspomniane już poprzednio okoliczności wskazują go jednoznacznie: *Psalterz Dawidów* powierzył Mikołajowi Gomółce do opracowania muzycznego biskup krakowski Piotr Myszkowski.

Przyjęcie przedstawionej hipotezy znaczącej samej w sobie wyjaśnia zarazem pewne zaskakujące cechy dzieła. Zamówienie zawierało bowiem w sobie sprzeczności, których musiał być świadomy już poeta (stąd może i podejrzewana wstrzeźliwość jego w całej sprawie), a szczególnie kompozytor, ale niekoniecznie patrzący na to wszystko z innego punktu biskup. Mikołaj Gomółka zamówienie przyjął, i to zdaje się skwapliwie, mimo nastręczanych przez nie kłopotów, owych sprzeczności usunąć jednak nie mógł, toteż tkwią one w *Melodiach* dowodząc zarówno niekompetencji poetycko-muzycznych mecenasa, jak i jego marzeń o pięknej modlitwie psalterzowej zjednoczonej z dźwiękami: Gomółkowe psalmy spełniają wszystkie jej warunki, tyle że są jako kompozycje muzyczne za krótkie, a powtarzane z dalszymi strofami powodują nonsensy w korelacji słów i dźwięków.

GENERALNA KONCEPCJA DZIEŁA

Przesłankami procesu twórczego *Melodii* były właściwe okresowi ich powstania środki techniczne, konwencje ich użycia, erudycja, umiejętności i talent kompozytora, wreszcie — zamierzone przeznaczenie. Część tych współczynników jest znana z potocznej wiedzy historyczno-muzycznej, niektóre zostały tu już omówione, pozostaje jednak do określenia sprawa zasadnicza, jaką był dokonywany przez twórcę wybór dostępnej mu materii muzycznej i sposób jej wykorzystania w samym dziele. Zgodnie z konwencją odpowiadającą renesansowej estetyce „imitazione della natura” pojmowanej tu nie tyle jako kategoria realizowana, ale raczej jako pewien praktyczny i synchroniczny punkt krytycznego odniesienia, wydzielić można w analizie trzy ściśle zależne od siebie fazy przedmiotowe wyznaczone przez „soggetto della parole”, „della cantilena” i „arte del contrapunto”. Ich rozpatrzenie należy jednak poprzedzić charakterystyką pewnej generalnej idei konstrukcyjnej wiążącej owe 150 kompozycji w nieprzypadkowy zbiór pod względem muzycznym. Koncepcję tę można określić empirycznie na podstawie wstępnej analizy dzieła.

Opracowanie muzyczne obejmuje zawsze tylko podstawową jednostkę formalną tekstu, a więc pierwszą strofę, lub — w wypadku wiersza ciągłego — pierwszy dystych. W ograniczeniu tym nie ma wyjątków, nawet w wypadkach strof i dystychów otwartych (psalmy XLIV, LXVI, LXVIII, CVII, CXXIV, CXXXII¹⁹). W relacji rytmicznej sylab i dźwięków standardową wartością deklamacyjną jest minima. Skojarzenia innego rodzaju mają w stosunku do tej reguły charakter znaczących podkreśleń. Frazowanie konstrukcji podporządkowane jest wersom i ich członowaniu, cezury kadencji przypadają w miejscach rymów. Wielkość strofy i wersów określa więc wymiary kompozycji, której forma w wypadku zwrotek obszerniejszych bywa redukowana repetycjami fraz służących dwom tekstom. Przeciętny czas muzyczny *Melodii* (mierzony bez końcowej longi) wynosi około 40–60 minim, ale w skrajnych wypadkach obejmuje ich zaledwie 20 (w psalmie CXXXVIII) lub nawet i 160 (psalm VI). Są to wielkości zbyt skromne dla realizacji autonomicznej „postaci” muzycznej nie wymagającej powtórzeń.

Scharakteryzowana koncepcja odpowiada starej, europejskiej (i nie tylko)

---

¹⁹ W monografii (op. cit., s. 208 i 212–214) wymieniłem także inne psalmy opierając się na edycji *Psalterza Dawidowego* Jana Kochanowskiego przygotowanej przez Jerzego Ziomka (Wrocław — Kraków 1960). Obecne powyżej przedstawiane dane odpowiadają edycji najnowszej zawartej w części 1 t. I wydania sejmowego dzieł Jana Kochanowskiego.

konwencji pieśni, której istotą było powtarzanie melodii służącej kolejnym wersom (w typie litanijnym), a częściej zwrotkom (w typie stroficznym), ożywianej w bardziej kunsztownych gatunkach refrenem, z którego wywodzą się powtórzenia fraz z czasem zautonomizowane w charakterystycznych schematach muzycznych, z których najprostsze to tak zwane „Barform” i „Reprisenbarform”, cechowane repetycją wstępną. Oczywistym warunkiem tej koncepcji była uniwersalizacja formalna i wyrazowa tekstu ujmowanego w identyczne wersy lub strofy, jak również łączonej z nim powtarzalnej melodii. Melodia taka nie była sama w sobie kompozycją samodzielną, lecz raczej narzędziem tworzenia czasu muzycznego „składanego” z powtórzeń. W XVI stuleciu schemat ten służył przede wszystkim już tylko muzyce popularnej, zwłaszcza pieśni religijnej rozwijanej w środowiskach reformacyjnych; łączył się z koncentracją uwagi muzycznej na kantylenie i ograniczaniem, a nawet i wypieraniem polifonii, zredukowanej do towarzyszenia harmonicznego cantus firmus przeznaczonego do wspólnego śpiewania w zborze.

Kompozytor tworzył jednak *Melodie* pod oczywistą presją renesansowej estetyki muzycznej, której postulatem naczelnym była jedność słowa i podporządkowywanego mu dźwięku. Tendencje te wynikające z humanistycznych marzeń o przywróceniu ideału greckiej „musiké” spowodowały wykształcenie madrygału (Włochy), ilustracyjnej chanson (Francja) i rozmaitych wersji metrycznej deklamacji muzycznej (Niemcy, Francja); łączyły się one zarazem ze starą tradycją średniowiecznej, mistycznej symboliki, żywej i nadal pogłębianej w polifonii niderlandzkiej. Owe rozmaite rozwiązania korelacji prowadziły często do wzajemnej sprzeczności formy i semantyki, zdania i słowa, ilustracji i abstrakcji kompozycji, ale zawsze wiązały w danej konstrukcji zawarty w niej tekst i dźwięk jednorazowo i niepodzielnie, co wykluczało jakąkolwiek wymianę w tym zakresie i tym samym uniemożliwiało powtarzanie typu litanijno-hymnicznego. W wypadku tak obszernych całości jak psalmy (tylko niektóre z nich są krótkie) przekomponowanie nie mogło wchodzić w rachubę, ale Mikołaj Gomółka opracowując tylko wstępną część kolejnego tekstu nie potrafił oprzeć się renesansowym pokusom jej muzycznej subiektywizacji: niemal wszystkie *Melodie* są związane integralnie ze słowem, do którego były komponowane, i to zarówno formalnie, jak i semantycznie; utrudnia to lub wręcz uniemożliwia ich powtarzanie z dalszymi strofami bądź wersami konieczne ze względu na ogólną, zarysowaną już koncepcję pieśni.

Melodie lepiej byłoby określić jako „śpiewania”: są to bowiem w zakresie swej faktury swobodnie komponowane utwory wielogłosowe, pozbawione wyraźnego cantus firmus. Principia ich konstrukcji technicznej

wynikają nie z intencji deklamacji, lecz z myślenia linearnego, którego rezultaty są następnie przecinane niszczącymi polifonię symultatywnymi (nie zawsze) pionami sylab. Wymaga to zarazem stałego realnego brzmienia wszystkich czterech głosów kompozycji, co powoduje często wrażenie pozornej deklamacyjnej polifonii, a łącząc się z kantylenowym zazwyczaj charakterem głosu najwyższego prowadzi do sprzecznej z genezą sprawczą ich percepcji jako harmonicznym opracowań danej melodii. Analiza wykazuje jednak, że jest to stara technologia niderlandzka łączona w większym stopniu z konstruktywizmem niż z intencją wyrazowej deklamacji tekstu.

Trzy przedstawione generalnie, wzajemnie nieraz sprzeczne, przesłanki ogólnej koncepcji *Melodii* są realizowane w różnym stopniu natężenia: pierwsza — pieśni strophicnej — konsekwentnie w całym dziele; druga — ilustracji formalno-semantycznej tekstu — w zależności od przekładu, inspirowanej nim wyobraźni i inwencji kompozytora, realizowana jest nie zawsze i za każdym razem inaczej; trzecia — linearnej kompozycji ujętej w pionie deklamacji — zmiennie w swej intensywności, od nasyconych swobodnymi imitacjami psalmów XLV(b) i CXLI do rzeczywistych, harmonicznym niemal recytacji cantus firmus w psalmach CIV i CV lub nawet jego pozbawionych — jak w psalmie V. Takie szerokie ramy przyjętej koncepcji umożliwiły kompozytorowi bogactwo rozwiązań szczegółowych nie kolidujących zarazem z wyznaczoną psalmowymi „przekładaniami” ideą jednoczącą 150 drobnych kompozycji w zwarty wewnętrznie zbiór. Sposób, w jaki Mikołaj Gomółka korzystał z owej swobody takich ogólnych założeń, jest problemem, który rozważyć można w kontekście wspomnianej już konwencji estetycznej „imitazione”, a wywodzonej z danych „soggetti”.

„SOGGETTO DELLA PAROLE”

Z muzycznego punktu widzenia teksty zawarte w *Psalterzu Dawidowym* stanowiły „soggetti della parole” wyjątkowo atrakcyjne, jak też równie trudne; były one bowiem i nie były — „ben dispositi”, a wszystkie przecież bez wyjątku należało obdarować dźwiękami, i to mniej więcej w podobny, opisany już sposób. Muzycy (i nie tylko oni) zetknęli się w tym wypadku z przedmiotem, z którym dotychczas i w tej skali nie mieli do czynienia: znaczone regularnym, paroksytonicznym akcentem mowa polska ujęta została w nowoczesną, renesansową formę poetycką, składaną z zestrajanych z sobą wersów cezurowanych średniówką, często zwie-

ranych z sobą przerzutniami. Jakkolwiek nie były to — po części — zjawiska same w sobie nowe, to jednak w korelacji ze słowem polskim nastroczały muzykom zainteresowanym ich odwzorowaniem zadania, których dotychczas nie podejmowali, a od których zarazem nie można było się uchylić w jakimkolwiek programie renesansowego postępowania muzycznego. I tak oto były dworski piszczyk tudzież sandomierski mieszczuch — Mikołaj Gomółka — sięgając po czarnoleskie psalterzowe słowo, borykając się z nastroczanymi przez nie trudnościami, stał się, może i nolens volens, twórcą podstaw polskiej deklamacji muzycznej!²⁰ Zawdzięczamy mu:

1. kontur rytmiczny polskiego akcentu paroksytonicznego, stanowiący podstawę toku deklamacji muzycznej, zwłaszcza cezury kadencyjnych;
2. zamianę starej, oksytonicznej inwersji muzycznej rymów żeńskich w środek zamierzonej stylizacji tanecznej;
3. rytmiczno-harmoniczną cezurę średniówki i nową, członową koncepcję muzycznej frazy wersu;
4. doniosłe próby frazowania niesymetrycznego, podporządkowane przerzutni.

Ustalono, że tok muzyczny *Melodii* jest orientowany tokiem zestrojów akcentowych przekładu. Mikołaj Gomółka posługuje się w tym wypadku trzema nierównoważnymi (znaczeniem i częstością) zasadami deklamacyjnymi:

1. imitującą, paroksytoniczną;
2. autonomiczno-muzyczną, pod względem deklamacyjnym indyferentną;
3. inicjalną (sporadycznie).

W każdym z trzech wyliczonych wypadków głównym narzędziem odwzorowywania przycisków lub też ich zamierzonego „zakłócenia” jest rytm. Sylaby akcentowane i nieakcentowane są rozróżniane za pomocą wartości długich i krótkich. Modelem podstawowym jest tu paroksytoniczna (muzycznie) formuła semibrevis i minimy oraz jej oksytoniczna inwersja minimy i semibrevis (w kadencjach końcowych rolę tej drugiej przejmuje wydłużona longa, co nie zmienia zasady). Są one zasadniczą podstawą formowania deklamacji akcentów kadencji wersów i średniówek. Tę dychotomię semibrevis — minimy — semibrevis przenosi Mikołaj Gomółka często na cały tok deklamacji. Przykładem jest tu cały psalm XL.

Ustalenie, że Mikołaj Gomółka posługiwał się paroksytonicznym kon-

---

²⁰ Powtarzam tu niemal dosłownie odpowiednie fragmenty pracy *Czteryście lat...*, nieznacznie tekst skracając.

turem rytmu kojarzonego odpowiednio ze słowem, zmusza do rozważenia negatywnych rozwiązań w tym zakresie, ilustrowanych konfliktowymi, muzycznie oksytonicznymi odwzorowaniami wielu kadencji żeńskich, jak np. w psalmie XXXV, w którym są one jak gdyby celowo przeciwstawiane, w obrębie teje samej konstrukcji, wzorowym muzycznie paroksytonom średniówek. Analiza podobnych inwersyjnych cezur w psalmach Mikołaja Gomółki pozwala ustalić, że występują one niemal zawsze w kontekście tanecznych cech utworu, stanowiąc w takim wypadku jego cechą charakterystyczną. Wynika stąd wniosek, że są to najwyraźniej intencjonalne rozwiązania deklamacji autonomicznej muzycznie, właściwej piosenkom tanecznym, przeciwstawiane celowo deklamacji „uczonej”, poprawnej, określanej akcentem słów. Jest to stylizacja nb. dobrze w XVI stuleciu znana i stosowana, na przykład w villanelli i moresce. Dobrym argumentem przekonującym o słuszności przedstawionej interpretacji jest konstrukcja melodii do psalmu XXIX, w której wszystkie cezury otrzymały takie właśnie oksytonizujące inwersje, a jest to bez wątpienia piosenka taneczna — nie tylko oczywiście w wyniku takiej właśnie deklamacji.

Przypadki sporadycznie stosowanego akcentu inicjalnego przedstawiają się mniej jasno. Dają się one jednak ostatecznie wyjaśnić w rozmaitych kontekstach i tylko 5 tego rodzaju rozwiązań — w psalmach V, XXXVI, LXXX, XCIX i C — budzi podejrzenie, że chodzi tu może o relikty starej tradycji językowej właściwej Polsce południowej, z której kompozytor pochodził.

W kształtowaniu cezur średniówek Mikołaj Gomółka posługuje się opisanym stereotypem następstwa semibrevis i minimy, ale w relacji z klauzulami sięga często po rozmaitego typu wyróżniki dodatkowe. I tak np. w psalmie LII paroksytonicznym kadencjom rymów przeciwstawia konsekwentnie inwersyjne, oksytonizujące cezury średniówek, czyli odwrotnie niż we wspomnianym psalmie XXXV, w którym paroksytonicznym kadencjom średniówek towarzyszą „taneczne” oksytonizujące kadencje rymów. Także i pod względem harmonicznym obowiązują tu zdaje się jakieś przemyślane, bynajmniej nie przypadkowe zasady (przemienność funkcji, typów kadencyjnych, stopni) do końca jednak dotąd nie rozpoznane. Obowiązku uwydatnienia średniówki Mikołaj Gomółka nie pojmował formalistycznie i rezygnował z niego często w wypadkach cezur logicznie słabych, jak np. w psalmie LXIII, w których średniówki wersów pierwszego i drugiego, właśnie jako słabe, zostały w kompozycji pominięte, a wersów trzeciego i czwartego, jako mocne — starannie podkreślone.

Obciążony w *Melodiach* harmonicznym podział frazy muzycznej na człony średniówkowe i klauzulowe to oczywista preantecedencja poprzednika

i następnika klasycystycznej formy okresowej. Dzielenie to już w XVI stuleciu stawało się normą muzyki europejskiej, narzucaną między innymi elementami rozwiniętej formy poetyckiej, toteż wniosek, że zawdzięczamy je Mikołajowi Gomółce, prowadziłby oczywiście za daleko; nie ulega jednak wątpliwości, że to on właśnie zasadę takiego członowania i konturowania muzycznego wersu jako pierwszy wprowadził i wykształcił w skojarzeniu z mową polską.

Przeszkodę powodowaną zwarciem międzywersowym pokonywał Mikołaj Gomółka połowicznie i niekonsekwentnie. Znajdujemy jednak w jego dziele sporo przykładów starannego uwzględniania enjambement, dowodzących co najmniej dostrzegania problemu, tudzież pewnej umiejętności jego rozwiązywania. Koronnym świadectwem jest w tym zakresie melodia do psalmu XXII, której członowanie jest podporządkowane właśnie przestankom logicznym, a nie rymom. Zastosowane w tej kompozycji przesunięcie kadencji z miejsca klauzuli na wyznaczone przerzutnią jest niezbyt często przez Mikołaja Gomółkę używanym środkiem. *Melodie* dostarczają jednak przykładów różnych innych pomysłów w tym zakresie. Należy do nich np. przesuwanie cezur kadencyjnych na średniówki z pomijaniem konturowania rymów (w psalmie LXVII), wzbogacanie konstrukcji kadencjami dodatkowymi w miejscach właśnie przestanków logicznych, bądź też zacieranie cezur w miejscach klauzul. Przykładów dostarcza tu niemal każdy psalm, w którego tekście opracowywanym muzycznie występują przerzutnie, a chodzi tu łącznie o ponad trzydzieści pozycji. Należy wreszcie zaznaczyć, że już sama intencja rzutowania enjambement na konstrukcję muzyczną wydaje się w owym czasie ważniejsza od wszystkich nieporozumień w tym zakresie: dowodzi ona bowiem przełamywania utrwalonej przez wieki konwencji, a błędy — co najwyżej — trwania starej tradycji.

Zagadnienie korespondencji formalnej słowa i dźwięku łączy się w *Melodiach* ze sprawą odpowiedniej korelacji wyrazowej i semantycznej tych dwóch współczynników. Postulaty renesansowej estetyki i w tym zakresie były jasne, toteż kompozytor starał się je respektować w całej rozciągłości. Nastrój, zwłaszcza w uchwytym muzycznie kontraście kategorii „radość — smutek”, kształtowany jest w *Melodiach* odpowiednio do stosowanych w XVI wieku konwencji — przede wszystkim tonacją i sposobem jej użycia, rozległym bądź zawężonym zakresem głosów i całej konstrukcji, rytmem, stylizacją (np. taneczną) oraz sposobem deklamacji; nie brak tu poza tym szczególnych rozwiązań jednorazowych, których schematycznie określić nie można. Tonacjami „radosnymi” są jońskie i miksolidyjskie, a „smutnymi” — doryckie (przede wszystkim jednak wersja transponowana) i frygijskie. Warto natomiast zaznaczyć, że eolskie — w naszym współ-

czesnym odczuciu „molowe” — mają w *Melodiach* jeszcze charakter wyrazowo raczej indyferentny. Towarzyszące tonacjom zjawiska harmoniczne, takie jak zawieszone kadencje frygijskie, puste akordy, połączenia plagalne, brzmienia ukośne, a także skoki melodyczne małej seksty, chromatyka oraz rozmaitego rodzaju komplikacje stosowane są głównie w psalmach o treści tragicznej i smutnej, które otrzymały relatywnie rozleglejsze konstrukcje polifoniczne obejmujące zakres nawet 3 pełnych oktaw. Szczególnym natomiast rekwizytem nastroju radosnego jest taneczny, trójdzielny rytm i odpowiednie parataneczne stylizowanie kojarzone z homofoniczną uproszczoną deklamacją tekstu, jak np. w psalmie XLVII.

Melodie cechuje bogactwo symboliki oraz ilustracji muzycznej. Pod tym względem są to kompozycje szczególnie mocno przesyczone tendencjami renesansowej „imitazione” łączonej zresztą ze wspomnianą już poprzednio tradycją niderlandzką. Wartość estetyczna tych typowych „madrigalesca” jest nb. różna. Najbardziej wyszukane mają charakter ogólnego odwzorowania pewnej idei zawartej w tekście i wówczas stają się bliskie starym wzorom muzycznej symboliki; tak np. w melodii do psalmu XCIII dzielność i męstwo Pańskie odzwierciedlone zostało wyszukaną, jak i skomplikowaną konstrukcją polifoniczną dziejącą się w „kosmicznej”, rozległej przestrzeni aż trzech pełnych oktaw F–f”; podobnie wyrażone są „cuda” w psalmie LXXV; apoteoza zgody bratniej w psalmie CXXXIII jest przedstawiona muzycznie za pomocą imitacji harmonijnie z sobą związanych fraz. Wiele z tego rodzaju ukrytych głęboko korespondencji pozostaje dotąd zapewne nie dostrzeżonych. Łatwiej natomiast zauważyć wielce charakterystyczne, choć artystycznie mniej znaczące, bo powierzchowne, ilustracje pojedynczych słów. Kompozytor czerpał w tym zakresie z całego niemal katalogu swego czasu. Narzędziami owego swoistego, dźwiękowego malarstwa jest melodyka (skoki interwałowe, wysoka lub niska pozycja głosów i jej kontrasty), rytm (przyspieszanie, ożywianie ruchu, bądź też jego zatrzymywanie), także — w bardzo znaczący sposób — harmonika (konflikty współbrzmieniowe towarzyszące słowom o znaczeniu pejoratywnym, najbardziej dobitne w psalmach I, II, XII, XXV, XXXII, CXL) oraz rozmaitego rodzaju szczególne rozwiązania techniczne, jak imitacja ilustrująca np. „odbieranie” (w psalmie XLV(b), krzyżowanie głosów w rozmaitej funkcji — np. w melodii do psalmu XL dla ukrycia Cantus, który wracając na swe miejsce jest potem „obaczony”). Dużą rolę w tym zakresie powierzył Mikołaj Gomółka asocjacom budzonym przez cytaty melodyczne; np. w psalmie LVII „Zmiłuj się Panie” stosowane są frazy znanej pieśni „Zmiłuj się nade mną Boże”; w psalmie LXXXI słowom: „A psalmów nie zaniechajcie”, towarzyszy formuła psalmodycz-

nego terminatio. Ostatnia z wymienionych „melodii” jest w całości kompozycją ilustracyjną na wzór francuskiej chanson i obok psalmu CXXXVII, w którym „niskie brzegi” znalazły odzwierciedlenie w wyjątkowo niskiej pozycji głósów — należy do najciekawszych przykładów tego rodzaju kompozycji w całym dziele Mikołaja Gomółki.

„SOGGETTO DELLA CANTILENA”

Pochodzenie, dobór i sposób wykorzystania zawartego w psalmach materiału melodycznego jest tematem badawczym niemal samym dla siebie. Nie chodzi jednak w tym wypadku o canti firmi (oprócz kilku może wypadków szczególnych), bo *Melodie*, co już stwierdzono, takich w zasadzie nie zawierają (co nb. wyróżnia je w sposób charakterystyczny w odpowiadającym im repertuarze XVI stulecia), lecz o typowe dla estetyki renesansowej, czerpane z zewnątrz „hasła melodyczne” — „soggetti della cantilena”, preteksty konstrukcji muzycznej. Odpowiednio do ówczesnej praktyki spodziewać się ich należy przede wszystkim w Cantus i Tenorze. Ponieważ w ustalonych analogiach łatwo o zbieżności przypadkowe, pozbawione znaczenia — cała sprawa wymaga odpowiedniej krytycznej ostrożności. Sam jednak fakt praktyki cytatu, potwierdzony w *Melodiach* tak oczywistymi przykładami, jak w psalmie CXXV zawierającym w tenorze początek znanej pieśni „Ein’ feste Burg” — wątpliwości budzić nie może. Zakres, w którym tych analogii należałoby poszukiwać, obejmuje w gruncie rzeczy całą melodykę XVI wieku.

Analogie wątków melodycznych różnego rodzaju wykryto w przeważającej liczbie kompozycji Mikołaja Gomółki: ogółem w 115²¹. W tej liczbie 35 zawiera je zarówno w Cantus, jak i Tenorze, co budzi podejrzenie, iż co najmniej część z nich jest dziełem przypadku. Wzorów ustalono 66. Niektóre z nich stosowane są wielokrotnie (nawet 12 razy); czyni to wrażenie autocytatów, zwłaszcza w wypadku zbieżności jednoczesnych w dwóch głósach, jak w psalmie I i XXXII; XIII, XXXV, LXIX, CXVII i CXLIII; X i LXIV; XCIII i XCVII.

Reminiscencje gregoriańskie są w *Melodiach* bardzo skromne (jeśli nie uwzględnić tu genezy rozmaitych melodii pieśni wywodzących się z tego repertuaru), sprowadzają się do popularnej także w środowiskach dysy-

²¹ Por. wykaz wraz z cytatami w monografii (op. cit., s. 252–277). Nie ma w nim jednak jeszcze tytułu hymnu *Veni redemptor gentium*, na który zwróciłem uwagę później (dotyczy on materiału wymienionego w przykładzie 43).

denckich recytacji psalmodycznej zawartej w Cantus 11 *Melodii*: LXIX, LXXXI (tu tylko ilustracyjnie w zakończeniu), CI, CIV, CV, CXII, CXIV, CXV, CXLVII, CXLIX i CL. W analogiach typu pieśniewego wyróżnić należy „archetypy” odpowiadające początkom szeroko znanych następujących melodii: „Zmiłuj się nade mną Boże” (12 razy), kolędy „Dies est laetitiae” (również 12 razy, ale jest to zarys tak uniwersalny, iż w wielu wypadkach trudno mówić tu o cytatach), hymnu „Veni Redemptor gentium” (11 razy, zarys ten odpowiada w pewnym stopniu i niektórych wypadkach początkowi *Bogurodzicy*). Na uwagę zasługują jednak nie tylko frazy stosowane wielokrotnie, lecz i charakterystyczne, jak w psalmie CIII „Wielbij duszo moja Pana”, wspomnianym już psalmie CXXV „Ein’ feste Burg” — ale wszystkich tu wymienić i omówić nie sposób. Pochodzą one z repertuaru protestanckiego czerpanego wyraźnie z kancjonałów Jana Seklucjana, czeskiego — ze śpiewników Walentego z Brzozowa, oraz z hugenockiego pochodzącego z nieustalonych kantyczek kalwińskich. Nie brak również wielu zbieżności z frazami tenorów „Psauterliedekens” Clemensa non Papa o rodowodzie ludowym, ale analogie te czynią wrażenie raczej pośrednich. Wyciąganie z omówionych tu pobieżnie melodycznych haseł wniosków w celu konfesyjnie orientowanych interpretacji ideowych wydaje się jak dotąd chybione; zbieżności te są natomiast świadectwem określonej wyobraźni melodycznej twórcy, ukształtowanej pod presją współczesnych mu wzorów uniwersalnych, i mają duże znaczenie dla określenia i zrozumienia procesu powstawania *Melodii*.

Hasła melodyczne wykorzystywane są w kompozycjach Mikołaja Gombóki bardzo rozmaicie. Standardowe ich stosowanie, jako cantus firmus, ma charakter wyjątkowy. Dotyczy to wymienionej grupy recytacji psalmodycznych oraz — co najmniej — melodii do psalmu CXLV, której Tenor zawiera oczywistą główną linię całej konstrukcji (pochodzenia tej pieśni dotychczas nie ustalono). Typowym natomiast rozwiązaniem jest tworzenie za pomocą hasła jak gdyby parafrazy danej melodii poprzez sycenie jej odcinkami (nie tylko formułą wstępną) całej konstrukcji, zwłaszcza Cantus i Tenoru (np. w psalmie X); wykorzystywanie go w funkcji paradewizy (może ich być jednocześnie nawet kilka, jak w psalmie LXXIII), którą są cechowane wszystkie głosy kompozycji. Sposobem stosunkowo najprostszym i najczęstszym jest jednak cytowanie jednorazowe danego wzoru w jednym z głosów na początku kompozycji i rozwijanie go w dalszym ciągu samodzielnie (np. wspomniany już wielokrotnie Tenor psalmu CXXV). O tym, że nawiązania te pełnią często rolę narzędzi semantycznych asocjacji, była już mowa poprzednio.

ARTE DEL CONTRAPPUNTO

Oba „soggetti” łączone są z sobą w kompozycji rozwijanej za pomocą środków techniki kontrapunktycznej. Mikołaj Gomółka posługiwał się w tym zakresie umiejętnościami nabytymi w czasie służby dworskiej. Jedyną podstawą opinii o nich są *Melodie*: dawniejsze, sprzeczne z sobą oceny ich poziomu technicznego nie wytrzymały próby nowoczesnej analizy; obecnie uznaje się je za rezultat rzetelnego wykształcenia, nie pozbawionego co prawda śladów konserwatywnych oraz charakterystycznych manier myślenia instrumentalnego łączonego z zamiłowaniem do śmiałych eksperymentów harmoniczných.

Melodie zawarte są we właściwej, maksymalnej przestrzeni dźwiękowej XVI wieku: D-g”. Żaden jednak z psalmów nie wyczerpuje jej w całości, poszczególne ujęte są w zakresie od dwóch do trzech oktaw, a przeciętna statystyczna norma odpowiada w nich dwom oktawom i kwincie — sekście, co biorąc pod uwagę drobne wymiary konstrukcji w czasie, wypada uznać za wielkość ambitną i znaczną. Podział owej przestrzeni między cztery współdziałające z sobą głosy — Cantus, Altus, Tenor, Bassus — wydaje się nieco konserwatywny, co dostrzec można w małej dyferencji zakresów dwóch wymienionych linii środkowych powodującej częste krzyżowanie linii z sobą.

W realnym czterogłosie *Melodii* rzadko stosowane są pauzy generalne (najczęściej mają one charakter formuły „suspirium”), a jeszcze rzadziej — niegeneralne, właściwe technice polifonicznej; nie znaczy to jednak, że współdziałanie linii z sobą jest wyznaczone tylko ich współbrzmieniem, psalmy bowiem są nasycone różnego typu swobodnymi imitacjami, tudzież wymianą fraz dowodzącą często zamierzonych, skomplikowanych intencji polifonicznych, jak i precedencji myślenia linearnego w konstrukcji muzycznej. Postępowanie to jawne na przykład w psalmie XLV(b) lub CXLI, gdzie imitacje pełnią funkcję ilustracyjno-ornamentalną, jest jednak najczęściej głęboko ukryte, niemal „zakonspirowane” w pozornie homofonizowanej fakturze, jak np. w psalmie XL lub LXXIII, bądź CXXXIII, których skomplikowaną, polifoniczną genezę, zatartą pionami deklamacji, udaje się ustalić dopiero poprzez analizę.

Szczególną cechą techniki polifonicznej stosowanej w *Melodiach* jest duża swoboda w stosowaniu paralel, zwłaszcza ukrytych. Rygorystycznie stosowany jest jedynie zakaz jawnych unisonów oraz równoległych oktaw; te drugie znaleźć można tylko w psalmie XXXIII, i to w funkcji środka stylizacji. Kwinty natomiast są w *Melodiach* bardzo częste, stanowiąc nawet szczególną cechę faktury (zwłaszcza w formułach kadencji) i przywo-

dząc na myśl wzory włoskich „ludowych” villanell i moresek. Swobodnie konstruowane są także dysonanse, a pomysłowość kompozytora w tym zakresie budzi respekt dla jego technicznej inwencji. Najbardziej jednak problematyczną cechą psalmów są znajdowane w nich konfliktowe współbrzmienia powodowane alteracjami wysokości. Znaleźć je można w psalmach I, VI, X, XII, XVI, XVIII, XXV, XXXVIII, LVII, LXXXVI, CXXXVII i CXL. Wymienić tu należy: jednoczesne współbrzmienie formy alterowanej oraz niealterowanej tego samego dźwięku spowodowane najczęściej antycypacją tercji wielkiej ostatniego akordu w kadencji frygijskiej, a także rozbieżnym kierunkiem dwóch głosów i konsekwentnym przypisywaniem im akcydencji zgodnie z ich linearną strukturą, bez względu na korelację pionową (typowa to maniera instrumentalisty grającego w XVI wieku w zespole na instrumencie monodycznym!); współbrzmienie zwiększonej seksty wynikające z wprowadzania kadencji melodycznej w dwóch głosach jednocześnie — eolskiej w górze i frygijskiej w dole; rozmaite konfliktowe antycypacje.

Ogólnie jednak harmonika *Melodii* odpowiada normom swoich czasów. Zwraca w niej uwagę dbałość o nasycenie brzmienia tercją oraz dominacja połączeń typu tonalnego, których interpretacja funkcyjna wydaje się problematyczna, lecz nie posiada dotąd żadnej alternatywy. Wynikający z zasad modalnych wariabilizm określonych stopni powoduje charakterystyczną chwiejność trybu licznych akordów, co pociąga za sobą niezdecydowanie harmoniczne pogłębiane jednocześnie częstymi modulacjami — z reguły do górnej lub dolnej kwinty.

Konstrukcja linii odpowiada konwencji XVI stulecia, oparta jest na podstawie diatonicznej i określonym wyborze postępów interwałowych, w którym zdecydowanie dominuje postęp sekundy wielkiej i małej. Odstępstwa w tym zakresie dotyczą kilku, nb. ważnych, jak i niezupełnie oczywistych wypadków zastosowania chromatyki: w psalmie XXVIII, L, LV, LIX, LXI, LXIX, XCV; był to eksperymentalny rekwizyt madrygału i jako taki nie jest w *Melodiach* czymś niezwykłym. Pewne wątpliwości budzi jednak dość nietypowy sposób stosowania tych postępów oraz sporadyczność ich użycia zarówno w całym dziele, jak i w obrębie danej konstrukcji. Nie brak jednak i przesłanek, że chodzi tu o nadzwyczajne jednorazowe efekty ilustracyjne: np. „zuchwalców” w psalmie LIX. Niektóre alteracje, np. w psalmach XXXIV, XLIV, LI, LIV, sugerują obecność eksperymentalną tak zwanej „sekretniej sztuki chromatycznej” przypisywanej nielicznym wybitnym kompozytorom niderlandzkim XVI wieku²². Stosun-

²² M. Perz, *Sztuka „sekretniej chromatyki” w „Melodiach” Mikołaja Gomółki*, „Muzyka” 1988, nr 4.

kowo mniej znaczące (jak i mniej wątpliwe) wydają się natomiast nietypowe skoki interwałowe wielkiej seksty w obydwóch kierunkach stosowane zresztą dość rzadko. Rytm linii melodycznych odpowiada uniwersalnym stereotypom swoich czasów, zauważyć jednak można w rozmaitych formułach jego ożywiania i rozdrabniania wpływy faktury instrumentalnej, np. w tanecznym psalmie XXXIII.

ORIENTACYJNE TYPY ZBIORU *MELODII*

Zespół określonych komponentów — umiejętności i maniery muzyczne byłego królewskiego piszcza, okoliczności zamówienia dzieła i związane z tym kłopoty twórcy, intencje i nadzieje mecenasa, niezwykle cechy „soggetto della parole”, zawodna próba ujęcia go w ramy opracowania uniwersalnego, ambicje właściwe koncepcji „imitazione” oraz tradycje niderlandzkiego kontrapunktu — złożyły się na powstanie zbioru 150 *Melodii*, które w swej psalmowej pseudostroficznej jedności są zespołem kompozycji w gruncie rzeczy bardzo różnych, nie dających się ująć w jakikolwiek porządek systematyczny. Możliwe jednak wydaje się wskazanie tu pewnych typów, które w czystej postaci niemal nie stosowane, są jednak wyraźnie wzorami w różny sposób z sobą mieszanymi, co pozwala kwalifikować cechy danej kompozycji mierzone natężeniem, jak i sposobem kojarzenia w całość. Typów takich można w *Melodiach* wyróżnić 6, co jest jednak w dużym stopniu rozwiązaniem umownym: omówione one są w porządku odpowiadającym stopniowemu komplikowaniu faktury.

1. Opracowanie cantus firmus prius factus

Jest to model szczególnie odpowiadający potrzebom dysydentów wiązany z warunkiem wyboru określonej znaczącej melodii. Mikołaj Gomółka posłużył się nim w wyliczonych już poprzednio opracowaniach tonów psalmowych, które umieścił bez wyjątku w głosie najwyższym. Są to w całym zbiorze utwory najprostsze, niemal prymitywne — jak nb. nie pozbawione uroku psalmy CIV i CV. Wrażenie tego rodzaju kompozycji czynią poza tym bardziej złożone konstrukcyjnie psalmy, jak psalm CXI oparty jak się wydaje na melodii wziętej z kancjonału Walentego z Brzozowa *Rozważajcież wierni* umieszczonej w tenorze, a przede wszystkim psalm CXLV oparty na tenorowym cantus firmus mającym zdecydowane cechy pieśni; jego pochodzenia dotychczas nie ustalono. Poza wymienionymi przypadkami formuła cantus firmus prius factus nie jest w *Melodiach* stosowana kon-

sekwentnie, ale jest zarazem modelem kształtującym w ich większości początek kompozycji towarzyszący pierwszemu wersowi, jak np. w psalmie CIII czy CXXV.

2. Opracowanie deklamacyjno-harmoniczne

Wzór ten wynikał zarówno ze znanych także i w Polsce popularnych rozmaitych retorycznych eksperymentów humanistycznych, jak i nowej deklamacji wykształconej we wczesnym madrygale, zwłaszcza typu Cipriana de Rore. Cechą tego typu jest zanik melodycznych wątków opracowania, koncentracja wyrazu za pomocą środków harmoniczných, brzmieniowych oraz ściśle podporządkowanie przebiegu rytmu pionów sylabiczno-akordowych tokowi akcentowemu wersów. Wzór ten w czystej postaci w *Melodiach* niemal wcale nie występuje, ale jest on w nich zasadniczym narzędziem formowania elementów retorycznych, toteż ma znaczenie dla kształtowania polskiej deklamacji muzycznej; Gomółka wiązał go z zasady z koncepcją bardziej skomplikowanej formy muzycznej. Wskazać tu można psalm V, w którym jednak już od drugiego wersu następuje naruszenie korelacji akcentowej, a także psalmy XXII i XL łączące tę retorykę z głęboko ukrytą korespondencją kontrapunktyczną.

3. Piosenka paratanečna

Jest to szczególnie dobitny rodzaj konstrukcji piętnujący dzieło Mikołaja Gomółki w charakterystyczny sposób, zwany także — niezbyt fortunnie — ludowym. Przenika on bardziej lub mniej wyraźnie niemal wszystkie *Melodie* związane z tekstami radosnymi, sporadycznie także jednak i inne. Typ ten konstruowany jest za pomocą kilku wiążących się z sobą cech, narzucających całość konstrukcji melodią z gatunku „piosenek” czerpanych przez Mikołaja Gomółkę z pamięci, może z dawnego repertuaru na dworze Zygmunta Augusta, bądź też z obiegowych wzorów muzyki popularnej XVI wieku. Wyróżnia ją zawsze „skoczność” osiągnana przez wprowadzenie nieregularnie stosowanej punktowanej formuły rytmicznej (np. w psalmie XXIX), trójdzielności (np. w psalmie XLVII) lub też powtarzanej zwięzłej komórki metroritmicznej (np. w psalmie XXXIII) — co w każdym wypadku powoduje reminiscencje taneczne. Cecha ta łączona jest z ostro cezurowanym, symetrycznym członowaniem konstrukcji i fraz w architektonicznym porządku odpowiadającym staremu archetypowi tak zwanej „Barform” z charakterystyczną repetycją wstępną (np. w psalmie XX), do której w bardziej rozwiniętym schemacie — „Reprisenbarform” — nawiązuje także fraza końcowa (np. psalm XIII). Szczególnym piętnem tej częściej w *Melodiach* formuły jest indyferentyzm korelacji toku akcentów

oraz — czyniący wrażenie intencjonalnego środka stylizacji — konfliktowy, oksytoniczny typ kadencji muzycznej z wydłużoną ultimą, tudzież częste stosowanie paralel kwintowych w konstrukcji kontrapunktycznej.

4. Ilustracyjna chanson

Istotą tego rodzaju opracowania jest odzwierciedlenie środkami muzycznymi treści tekstu, szczególnie pewnych jego wybranych słów za pomocą konwencjonalnych formuł zwanych potocznie „madrigaleskami”. Jest to ilustracja o swoistym uroku, nie sięgająca jednak głębiej syntetycznej idei tekstu, czyli dość powierzchowna, przy czym precedencji wiązanych z nią intencji towarzyszy często niespójność formy muzycznej tudzież konflikty deklamacji. Cechy te właściwe przede wszystkim chanson, także jednak, chociaż w mniejszym stopniu, madrygałowi orientowanemu głównie retorycznie, prezentuje „melodia” LXXXI podporządkowana w całości takiej właśnie koncepcji (wraz z typowymi dla niej konfliktami deklamacji²³), chociaż jest to zarazem kompozycja zbyt krótka, aby można ją uznać za typową ilustracyjną chanson, bo bywały to zazwyczaj utwory dość długie. Mniej konsekwentnie formuła ta stosowana jest w takich „melodiach”, jak XI, XLV(b), XCV czy nawet CXXXVII, ale jej elementy stosowane sporadycznie znaleźć można w bardzo wielu „melodiach” zdobionych ilustracyjnie.

5. Motywiczna, polifoniczna parafraza

Rodzaj ten wywodzi się wprost z konwencji stosowania „soggetto della cantilena” zredukowanego w dewizę, motyw, lub — odwrotnie — rozwijanego w materiał motywiczny następujących po sobie fraz, z zastosowaniem korespondencji kontrapunktycznej, łączonej często z głęboko ukrytą i nie zawsze współcześnie czytelną symboliką zawartą w skomplikowanych, konstruktywistycznych pomysłach technicznych. Porządek stosowania „soggetto” jest zawsze dowolny, a cała koncepcja bywa zamazana pionami deklamacji, chociaż bardzo często piętnuje ona wyraz kompozycji w znaczący sposób (np. w psalmie XXII lub CII). Genetycznie wywodzić ją można ze starej techniki cantus firmus migrans, może także „Quodlibetu” i ogólnie — korespondencji imitacyjnej. Rodowód jej uznać należy za polifoniczno-niderlandzki. Wykryciu elementów tego typu w danych „melodiach” towarzyszy zawsze pogłębienie interpretacji ich konstrukcji, co ma zasadnicze znaczenie w kwalifikacji dzieła. Przykładem tego rodzaju jest

²³ Eksperymentalną próbę ich usunięcia przedstawiłem w pracy *Czterysta lat...*, s. 20, przykład 9.

cytowany już psalm X, będący zapewne parafrazą pieśni *Zmiłuj się nade mną, Boże*, także XVI, XVII, XLVI, LVII, LXXIII, LXXV, XCII, XCIII, CXXXIII, CXXXVI, w których najwyraźniej ujawnia się technika przenikania materiału „soggetto della cantilena” prawie do wszystkich głósów. Komplikacje te są najczęściej związane symboliką, o czym już była mowa.

6. Rozwinięta konstrukcja polifoniczna

Kwalifikator tego typu ma charakter wewnętrzny: chodzi o „melodie” opracowane w stosunku do pozostałych zdecydowanie bardziej ozdobnie za pomocą swobodnej polifonii z zastosowaniem imitacji. Wymienić tu należy psalm XLV(b) będący wzbogaconym wariantem modelu XLV(a), CXLI, a także — CVIII. Środki stosowane w tych kompozycjach odpowiadają uniwersalnej swobodnej konwencji polifonicznej XVI stulecia i tylko w wewnętrznym kontekście dzieła Mikołaja Gomółki zwracają uwagę większym stopniem swej technicznej złożoności, co nie łączy się z bardziej znaczącymi cechami właściwymi *Melodiom*. Psalm XLV(b) odpowiada np. konwencji chanson. Są więc one szczególnym świadectwem technicznych umiejętności kompozytora, niekoniecznym jednak dla właściwej oceny jego talentu oraz wyrafinowanej inwencji wykazywanej w innych, drobniejszych i mniej skomplikowanych utworach prosto i dobitnie, chociaż często — skrycie.

ZAKOŃCZENIE

Dzieła Mikołaja Gomółki nie sposób zrozumieć bez znajomości kontekstu całej kultury polskiej XVI stulecia.

Melodie wywodziły się z dawnych humanistycznych marzeń o jedności ojczyznego słowa i dźwięku splecionych z sobą w estetycznej funkcji, co wcześniej, bo już u progu XVI stulecia i potem w latach młodości Piotra Myszkowskiego (ur. 1505), prowadziło w Europie do nobilitacji muzyki świeckiej i wykształcenia szczególnych jej gatunków. Tendencje te nie znajdowały wówczas w Polsce odpowiednich warunków, wymagały rozwiniętej, względnie powszechnej kultury dworskiej; dlatego madrygał, chanson, a nawet i mniej ambitne gatunki nie znalazły dosłownych polskich replik — i właśnie w ich to miejsce, ale kilkadziesiąt lat za późno, trafił swoisty ekwiwalent Mikołaja Gomółki wiązany religijnie odpowiednio do miejscowych potrzeb; dlatego właśnie okazał się tak oryginalny, ale i — w r. 1580 — nikomu już właściwie niepotrzebny: w przyspieszonym kontrreformacyjnym programie szlacheckiego baroku nie było już miejsca

na renesansowe subtelności „imitazione”, muzyczne funkcje „domaków” powierzano coraz częściej fundowanym profesjonalnym kapelom, wracała łacina, a dysydenci, życzliwie chyba *Melodiami* zainteresowani, potrzebowali w zborach prostszych i w każdym razie nie takich kompozycji.

Po 400 latach *Melodie* są bezspornie uznawane za jedną z najcenniejszych pozycji staropolskiego repertuaru muzycznego, której wartość jest stopniowo coraz głębiej odkrywana. Porównanie ich rangi z odpowiednią, właściwą *Psalterzowi Dawidowemu* Jana Kochanowskiego byłoby jednak zabiegiem niestosownym i mogłoby prowadzić do wniosków opacznych. Rola bowiem tych dwóch nierównie z sobą związanych dzieł była i jest różna ze względu na właściwy im, a zarazem dzielący je przedmiot. Nie ulega jednak wątpliwości, że przekład Jana Kochanowskiego, sam w sobie dostatecznie piękny i doskonały, staje się poprzez *Melodie* jeszcze w to piękno bogatszy, a o to właśnie chodziło i wówczas, i teraz.

Melodie były w tradycji badawczej pojmowane jako polskie dzieło narodowe w swej genezie, funkcji i przedmiocie; tak je interpretowano i rozumiano w wieku XIX, a także i XX, kiedy to często i rozmaicie argumentowano zasadność tego nadal panującego przekonania. Sądów tych nie można jednak powtarzać i utrzymywać bezkrytycznie, a wiele zależy tu od precyzyjnego określenia ich przedmiotu.

Dzieło Mikołaja Gomółki wynikało z polskich przesłanek sprawczych i dlatego właśnie jest psalterzem nietypowym, pozbawionym w muzyce europejskiej bliskiej paraleli, ale nie znaczy to wcale, iż tylko w Polsce takie powstać mogło. Rozróżnić tu poza tym trzeba cechy zbioru nieprzenośne na poszczególne kompozycje od właściwych im samym w sobie. W ich materii warstwą polską jest słowo, natomiast sposób jego rzutowania na formowane nimi dźwięki i tego skutki odpowiadają wspólnej, europejskiej konwencji XVI stulecia, nawet w szczególności paroksytonicznej korelacji, bo nie tylko język polski ją wówczas określał. Muzyka tego czasu, nawet ta poprzez słowo powodowana, stawała się kategorią autonomiczną co najmniej potencjalnie (w transkrypcjach instrumentalnych). *Melodie* w takim wypadku — a więc bez tekstu — stają się kompozycjami narodowo indyferentnymi, bo nawet ich „ludowość”, a raczej „taneczność”, odpowiada obiegowym wzorom popularnej muzyki europejskiej czerpanym w tym czasie przede wszystkim z Włoch. (Nawet liczne już w tym czasie „coreae polonicae” to gatunek raczej proveniencyjny niż stylistyczny.) Dlatego polskie nacechowanie poszczególnych *Melodii* staje się ich cechą immanentną tylko w wypadku zespolenia proponowanych przez Mikołaja Gomółkę dźwięków ze słowem Jana Kochanowskiego: ale jest to przecież ów wypadek genetycznie oraz intencjonalnie zamierzony, najważniejszy i za-

WSTĘP

sadniczy; przypominanie tu więc innych ma znaczenie wyłącznie formalno-logiczne konieczne jedynie w kontekście pochopnych sądów o polskości dzieła poszukiwanej w sposobie formowania materii samej muzyki. Nie ma natomiast żadnej potrzeby prostowania opinii potocznych w tym zakresie, bo wynikają one z argumentów równie jasnych co bezspornych: *Melodie* są dziełem narodowym z racji wielorako pojętego i uzasadnionego prawa własności danej tradycji, a więc tradycji staropolskiej; świadomość ich cennej w niej obecności stale wzrasta, a służyć temu ma również niniejsza edycja i przedstawiony komentarz.

Mirosław Perz

TRANSKRYPCJA

MELODIAE
NÁ PSÁLTÉRZ POLSKI PRZEZ
MIKOŁAJĄ GOMÓLKĘ
UCZYNIONÉ

[sygnet drukarski z wierszowanym napisem w otoku i dewizą]

Divini mea spes fidesque verbi
Praelucente face ad polum feratur.
Ingenio et arte

W Krákwie
w Drukárni Łázárzowéj, roku Páńskiego
1580

JEGO MIŁOŚCI KSIĘDZU PIOTROWI
MYSZKOWSKIEMU Z BOŻEJ ŁĄ-
SKI BISKUPOWI KRÁKOWSKIE-
MU ETC., PÁNU MNIE MIŁOŚCI-
WEMU.

Ja téż snopek piérworodny
Niosęc, Pánie, ácz niegodny
Twoich rąk wielkiej zabawy.
Nie gardź, proszę, lecz łaskawy
Okaż wzrok ofierze máléj,
Któráć dáję z chuci cáléj.
Niosęc nowé Melodyjé,
Dawidowé Psálmodyjé,
Któré ná nowo wydány
Psáltérz Tobie przypisány
Są łączniuchno uczynioné,
Prostakom nie zatrudnioné.
Nie dla Włochów, dla Polaków,
Dla nászych prostych domaków.
Wszakże jeśli té łaskawą
Ujrzą twarz, k temu chęc práwą,
Podam lepsze do rąk Twoich,
Bo to skutek posług moich,
Któré, chucią zápaloné,
Służyć wiecznie zniewoloné.

DE HOC OPERE MELODIARUM
NICOLAI GOMOLCAE ANDREAE
TRICESII EPIGRAMMA

Sacrum psalmographi poema vatis
Ut nuper Cochanovius venustis
Vertens carminibus, suis Polonis
Omnibus numeris dat absolutum,
Sic, ne quid sibi conquerantur illi,
Dulcis musica quos iuvat, deesse,
Hac insignis in arte Nicolaus
Gomolka egregium subit laborem,
Librum conficiens melodiarum,
Sed ut conveniens cuique psalmo
Sit melodia, vocibus quaternis
Quae laudem ad superum canatur. At vos,
Qui fructum capitis laboris huius,
Auctori meritas referte grates.

Psalm I

BEATUS VIR, QUI NON ABIIT IN CONSILIO IMPIORUM [...]

[Szczęśliwy, który nie był między złémi w radzie]

Szczę - śli - wy, któ - ry nie był mie - dzy złé - mi w rá - dzie Á - ni stóp

Szczę - śli - wy, któ - ry nie był mie - dzy złé - mi w rá - dzie Á - ni stóp

8 Szczę - śli - wy, któ - ry nie był mie - dzy złé - mi w rá - dzie Á - ni stóp

Szczę - śli - (wy), któ - ry nie był mie - dzy złé - mi w rá - (dzie) Á - ni stóp

swo - ich to - rem grzé - szn[y]ch lu - dzi klá - dzie, Á - ni siadł ná sto - li - cy, gdzie

swo - -ich to - -rem grzé - szn[y]ch lu - dzi klá - dzie, Á - ni siadł ná sto - li - cy, gdzie

8 swo - ich to - rem grzé - sznych lu - dzi klá - dzie, Á - ni siadł ná sto - li - cy, gdzie

swo - -ich to - -rem grzé - sznych lu - dzi klá - dzie, Á - ni siadł ná sto - li - cy, gdzie

tá - cy sia - dá - ja, Co sie z ná - u - ki zdro - wój rá - dzi ná - ámié - wá - ja.

tá - cy sia - dá - ja, Co sie z ná - u - ki zdro - wój rá - dzi ná - ámié - wá - ja.

8 tá - cy sia - dá - ja, Co sie z ná - u - ki zdro - wój rá - dzi ná - ámié - wá - ja.

tá - cy sia - dá - ja. Co sie z ná - u - ki zdro - wój rá - dzi ná - ámié - wá - ja.

MELODYJE PSÁLMÓW

Psalm II

QUARE FREMUERUNT GENTES [...]

[Co za przyczyną tego zamięszania?]

Co zá przy - czy - ná te - go zá - mié - szá - nia? Co wzię - li

Co zá przy - czy - ná te - go zá - mié - szá - nia? Co wzię - li

Co zá przy - czy - ná te - go zá - mié - szá - nia? Co wzię - li

Co zá przy - czy - ná te - go zá - mié - szá - nia? Co wzię - li

przed się lu - dzie nie - o - bá - czni? Ksią - że - tá) mo - źné i kró - (lo - wie) zná -

przed się lu - dzie nie - o - bá - czni? Ksią - że - tá) mo - źné i kró - (lo - wie) zná -

przed się lu - dzie nie - o - bá - czni? Ksią - że - tá) mo - źné i kró - (lo - wie) zná -

przed się lu - dzie nie - o - bá - czni? Ksią - że - tá) mo - źné i kró - (lo - wie) zná -

-czni Scho - dzą się w rá - de, chci - wi ro - ze - ruá - nia.

-czni Scho - dzą się w rá - de, chci - wi ro - ze - ruá - nia.

-czni Scho - dzą się w rá - de, chci - wi ro - ze - ruá - nia.

-czni Scho - dzą się w rá - (de), chci - wi ro - ze - ruá - nia.

Psalm III

DOMINE, QUID MULTIPLICATI SUNT, QUI TRIBULANT ME?

[Mocny Boże, jakóż ich wiele powstało!]

5

Mo - cny Bo - że, já - kóż ich wie - lé po - waś - (to) Já - kóż sie

Mo - cny Bo - że, já - kóż ich wie - lé po - waś - (to) Já - kóż sie ich

Mo - cny Bo - że, já - kóż ich wie - lé po - waś - lo! Já - kóż sie

Mo - cny Bo - że, já - kóż ich wie - lé po - waś - lo! Já - kóż sie

10

ich prze - ciw mnie si - lá ze - brá - to! Á tym ser - cá na - wię - cę] do - dá -

prze - ciw mnie si - lá ze - brá - to! Á tym ser - (cá) na - wię - cę] do - dá -

ich prze - ciw mnie si - lá ze - brá - to! Á tym ser - (cá) na - wię - (cę] do - dá -

ich prze - ciw mnie si - lá ze - brá - to! Á tym ser - cá na - wię - cę] do - dá -

15

- ja so - (bie), Já - ko - bych ja już prá - (wie) zwał - pił o To - bie.

- ja so - (bie), Já - ko - bych ja już prá - wie zwał - pił o To - bie.

- ja so - (bie), Já - ko - bych ja już prá - wie zwał - pił o To - bie.

- ja so - bie, Já - ko - bych ja już prá - (wie) zwał - [pił] o To - bie.

Psalm III

CUM INVOCAREM, EXAUDIVIT ME DEUS IUSTITIAE MEAE [...]

[Wzywam Cię, Boże, świadku mojej niewinności]

5

Wzy - wam Cię, Bo - że, świad - ku mo - jój nie - win - no - ści, Któ - ryś mię

Wzy - wam Cię - , Bo - że, świad - ku mo - jój nie - win - no - ści, Któ - ryś

Wzy - wam Cię - , Bo - że, świad - ku mo - jój nie - win - no - ści, Któ - ryś mię

Wzy - wam Cię, Bo - że, świad - ku mo - jój nie - win - no - ści, Któ - ryś

10

zwykl wy - wo - dziec zé - wędzy z mych tru - dno - ści. Chciéj sie te -

mię zwykl wy - wo - dziec zé - wędzy z mych tru - dno - ści. Chciéj sie te -

zwykl wy - wo - dziec zé - wędzy z mych tru - dno - ści. Chciéj sie te -

mię zwykl wy - wo - dziec zé - wędzy z mych tru - dno - ści. Chciéj sie te -

15

- raz ná - de mną tro - skil - (wym) smi - ło - wác I mo - je smu - tné

- raz ná - de [mną] tro - skil - wym smi - ło - wác I mo - je smu - tné

- raz ná - de mną tro - skil - wym smi - ło - wác I mo - je smu - tné

- raz ná - de mną tro - skil - wym smi - ło - wác I mo - je smu - tné

proś - by lá - ská - wie przyj - mo - wác.
 proś - by lá - ská - wie przyj - mo - wác.
 proś - by lá - ská - wie przyj - mo - wác.
 proś - by lá - ská - wie przyj - mo - wác.

Psalm V

VERBA MEA AURIBUS PERCIPE, DOMINE

[Przypuść, Pánie, w uszy swoje]

Przy - puść, Pá - nie, w u - szy swo - je Sło - wá i wo - lá - nié mo - je. Wy -
 Przy - puść, Pá - nie, w u - szy swo - je Sło - wá i wo - lá - nié mo - je. Wy -
 Przy - puść, Pá - nie, w u - szy swo - je Sło - wá i wo - lá - nié mo - je. Wy -
 Przy - puść, Pá - nie, w u - szy swo - je Sło - wá i wo - lá - nié mo - je. Wy -

-słu - chaj mój głos płáč - li - wy, Kró - lu i Bo - że praw - dzi - wy.
 -słu - chaj mój głos płáč - li - wy, Kró - lu i Bo - że praw - dzi - wy.
 -słu - chaj mój głos płáč - li - wy, Kró - lu i Bo - że praw - dzi - wy.
 -słu - chaj mój głos płáč - li - wy, Kró - lu i Bo - że praw - dzi - wy.

Psalm VI

DOMINE, NE IN FURORE TUO ARGUAS ME [...] MISERERE MEI [...]

[Czasu gniewu i czasu swój zapálczywości]

5

Czá - su gnie - wu i czá - su swój zá - páł - czy - wo - ści Nie
 - le sie rá - czéj smi - łuj ná - de mna strá - pio - (nym), Á

Czá - su gnie - wu i czá - su swój zá - páł - czy - wo - ści Nie
 - le sie rá - czéj smi - łuj ná - de mna strá - pio - (nym), Á

Czá - su gnie - wu i czá - su swój zá - páł - czy - wo - ści Nie
 - le sie rá - czéj smi - łuj ná - de mna strá - pio - (nym), Á

Czá - su gnie - wu i czá - su swój zá - páł - czy - wo - ści Nie
 - le sie rá - czéj smi - łuj ná - de mna strá - pio - (nym), Á

1.

rącz mię, P[á - nie], há - [rącz] z mo - ich wasze - te - czno - ści, Á -
 u - lity nié - co bo - lu ko - ścióm u - drę -

rącz mię, P[á - nie], há - [rącz] z mo - ich wasze - te - czno - ści, Á -
 u - lity nié - co bo - lu ko - ścióm u - drę -

rącz mię, P[á - nie], há - [rącz] z mo - ich wasze - te - czno - ści, Á -
 u - lity nié - co bo - lu ko - ścióm u - drę -

rącz mię, P[á - nie], há - [rącz] z mo - ich wasze - te - czno - ści, Á -
 u - lity nié - co bo - lu ko - ścióm u - drę -

12. 10

- czo - nym. Ciá - lem i du - szą stę - kam, le - due i - tem ży -

- czo - nym. Ciá - lem i du - szą stę - kam, le - due i - tem ży -

- czo - nym. Ciá - lem i du - szą stę - kam, le - due i - tem ży -

- czo - nym. Ciá - lem i du - szą stę - kam, le - due i - tem ży -

PRZEKŁADANIA J. KOCHANOWSKIEGO

15

-wy. Do - kąd mię chcesz zá - po - mnić, oj - cze li - to - ści - wy? Od -
 -wy. Do - kąd mię chcesz zá - po - mnić, oj - cze li - to - ści - wy? Od -
 -wy. Do - kąd mię chcesz zá - po - mnić, oj - cze li - to - ści - wy? Od -
 -wy. Do - kąd mię chcesz zá - po - mnić, oj - cze li - to - ści - wy? Od -

20

-miśń u - myśl, á wej - żrzy ná mo - je cięż - ko - ści, Ná - wróc du - szę od pro -
 po śmier - ci kto ná Cię wspo - mie - nie? Kto w gro - bie Po - lo - zo - ny bę - dzie
 -miśń u - myśl, á wej - żrzy ná mo - je cięż - ko - ści, Ná - wróc du - szę od pro -
 po śmier - ci kto ná Cię wspo - mie - nie? Kto w gro - bie Po - lo - zo - ny bę - dzie
 -miśń u - myśl, á wej - żrzy ná mo - je cięż - ko - ści, Ná - wróc du - szę od pro -
 po śmier - ci kto ná Cię wspo - mie - nie? Kto w gro - bie Po - lo - zo - ny bę - dzie

25

pro - mógi - gu o - stá - tniój ciem - -no - ści. Bo - ble?
 mógi - gu o - stá - tniój ciem - -no - ści. Bo - ble?
 mógi - gu o - stá - tniój ciem - -no - ści. Bo - ble?
 mógi - gu o - stá - tniój ciem - -no - ści. Bo - ble?

MELODYJE PSALMÓW

Psalm VII

DOMINE, DEUS MEUS, IN TE SPERAVI [...]

[W Tobie ja sąmym, Pánie, człowiek smutny]

5

W To - bie ja są - mým, Pá - nie, czło - wiek smu - tny, Ná - dzie - je kłá - de, Ty
Nie - przy - ja - ciél mój já - ko lew o - kru - tny Szu - ka méj du - sze, á -

W To - bie ja są - mým, Pá - nie, czło - wiek smu - tny, Ná - dzie - je kłá - de, Ty
Nie - przy - ja - ciél mój já - ko lew o - kru - tny Szu - ka méj du - sze, á -

W To - bie ja są - mým, Pá - nie, czło - wiek smu - tny, Ná - dzie - je kłá - de, Ty
Nie - przy - ja - ciél mój já - ko lew o - kru - tny Szu - ka méj du - sze, á -

W To - bie ja są - mým, Pá - nie, czło - wiek smu - tny, Ná - dzie - je kłá - de, Ty
Nie - przy - ja - ciél mój já - ko lew o - kru - tny Szu - ka méj du - sze, á -

10

rácz o mnie rá - dzić. zglá - dź. Z je - go pá - szczę - ki jes - li mię,
-by ja mógl zglá - dź. Z je - go pá - szczę - ki jes - li mię,

rácz o mnie rá - dzić. zglá - dź. Z je - go pá - szczę - ki jes - li mię,
-by ja mógl zglá - dź. Z je - go pá - szczę - ki jes - li mię,

rácz o mnie rá - dzić. zglá - dź. Z je - go pá - szczę - ki jes - li mię,
-by ja mógl zglá - dź. Z je - go pá - szczę - ki jes - li mię,

rácz o mnie rá - dzić. zglá - dź. Z je - go pá - szczę - ki jes - li mię,
-by ja mógl zglá - dź. Z je - go pá - szczę - ki jes - li mię,

15

mój Bo - [że], Ty sam nie wy - r[ujesz], nikt mię nie uspo - - mo - - że.
mój Bo - [że], Ty sam nie wy - r[ujesz], nikt mię nie uspo - - mo - - że.
mój Bo - [że], Ty sam nie wy - r[ujesz], nikt mię nie uspo - - mo - - że.
mój Bo - [że], Ty sam nie wy - r[ujesz], nikt mię nie uspo - - mo - - że.

Psalm VIII

DOMINE DOMINUS NOSTER [...]

[Wszehmocny Pánie, wiekuisty Boże]

Wszeh - mo - cny Pá - nie, wie - ku - i - sty Bo - że, Kto
 Wszeh - mo - cny Pá - nie, wie - ku - i - sty Bo - że, Kto
 Wszeh - mo - cny Pá - nie, wie - ku - i - sty Bo - że, Kto
 Wszeh - mo - cny Pá - nie, wie - ku - i - sty Bo - że, Kto

5
 sie Twym sprá - wom wy - dzi - wo - wác mo - że, Kto ro - zu -
 sie Twym sprá - wom wy - dzi - wo - wác mo - że, Kto ro - zu -
 sie Twym sprá - wom wy - dzi - wo - wác mo - że, Kto ro - zu -
 sie Twym sprá - wom wy - dzi - wo - wác mo - że, Kto ro - zu -

10
 - mo - [wi], któ - rym nie - zmie - rzo - [ny] Ten świaát stwo - [rzo - ny]?
 - mo - [wi], któ - rym nie - zmie - rzo - [ny] Ten świaát stwo - [rzo - ny]?
 - mo - [wi], któ - rym nie - zmie - rzo - [ny] Ten świaát stwo - [rzo - ny]?
 - mo - [wi], któ - rym nie - zmie - rzo - [ny] Ten świaát stwo - [rzo - ny]?

Psalm IX

CONFITEBOR TIBI, DOMINE, IN TOTO CORDE MEO, [NARRABO]

[Ciebie będę, Boże prawy]

Cie - ble bę - de, Bo - że prá - wy, Cía - lym
 Cie - ble bę - de, Bo - że prá - wy, Cía - lym ser -
 Cie - ble bę - de, Bo - że prá - wy, Cía - lym ser -
 Cie - ble bę - de, Bo - że prá - wy, Cía - lym

ser - cem wy - zna - wal, Two - je wszyst - ki dzi[w - né] sprá -
 -cem wy - zna - wal, Two - je wszyst - ki dzi[w - né] sprá -
 -cem wy - zna - wal, Two - je wszyst - ki dzi[w - né] sprá -
 ser - cem wy - zna - wal, Two - je wszyst - ki dzi[w - né] sprá -

10
 - wy Bę - de świę - tu po - da - wal.
 - wy Bę - de świę - tu po - da - wal.
 - wy Bę - de świę - tu po - da - wal.
 - wy Bę - de świę - tu po - da - wal.

Psalm X

UT QUID, DOMINE, RECESSISTI LONGE [...]

[Czemuś, Pánie, odstąpił? Czemuś twarz swoje]

Cze - muś, Pá - nie, od - stą - -pił? Cze-muś twarz swo - je Od - wró - cil precz o - de mnie

Cze - muś, Pá - nie, od - stą - -pił? Cze-muś twarz swo - je Od - wró - cil precz o - de mnie

Cze - muś, Pá - nie, od - stą - -pił? Cze-muś twarz swo - je Od - wró - cil precz o - de mnie

Cze - muś, Pá - nie, od - stą - -pił? Cze-muś twarz swo - je Od - wró - cil precz o - de mnie

w do - le - -głość mo - -je? Gdy zły czło - wiek prze - wo - dzi, gdy járz -

w do - le - -głość mo - -je? Gdy zły czło - wiek prze - wo - dzi, gdy járz -

[w do - le - -głość] mo - -je? Gdy zły czło - wiek prze - wo - dzi, gdy járz -

w do - le - -głość mo - -je? Gdy zły czło - wiek prze - wo - dzi, gdy járz -

-mo kłá - dzie Ná u - -bo - gié, bo - [daj] sam zgi - [náj] w swéj] rá - dzie.

-mo kłá - dzie Ná u - -bo - gié, bo - [daj] sam zgi - [náj] w swéj] rá - dzie.

-mo kłá - dzie Ná u - -bo - gié, bo - [daj] sam zgi - [náj] w swéj] rá - dzie.

-mo kłá - -dzie Ná u - -bo - gié, bo - [daj] sam zgi - [náj] w swéj] rá - dzie.

Ps[alm] XI

IN DOMINO CONFIDO, QUOMODO DICITIS ANIMAE MEAE [...]

[Pánu ja ufam, á wy mówicie: „Miedzy góry]

Pá - nu ja u - fam, á wy mó - wi - cie: „Mie - dzy gó - (ry) Ucieka) co na - dá - (lé) Já - ko ptak przed - ko -

Pá - nu ja u - fam, á wy mó - wi - cie: „Mie - dzy gó - ry Uciek(a) co na - dá (lé) Já - ko pt(ak) przed - ko -

Pá - nu ja u - fam, á wy mó - wi - cie: „Mie - [dzy] gó - (ry) Uciek(ka) co na - dá - (lé) Já - ko ptak przed - ko -

Pá - nu ja u - fam, á wy mó - wi - cie: „Mie - d[zy] gó - ry Ucieka) co na - dá - (lé) Já - ko pt(ak) przed - ko -

- pló - ry. Twój nieprzy - ja - ciél luk wzi(ł), strza - łę ma ná cię - ci - wie. My - ś(ł)ac, Já - ko - by

- pló - ry. Tw(ó) nieprzy - ja - ciél luk wzi(ł), strza - łę ma ná cię - ci - wie. My - ś(ł)ac, Já - ko - by

- pló - ry. Tw(ó) nieprzy - ja - ciél luk wzi(ł), strz(a - łę) ma ná cię - ci - (wie), My - ś(ł)ac, Já - ko - by

- pló - (ry). Tw(ó) nieprzy - ja - ciél luk wzi(ł), strz(a - łę) ma ná cię - ci - - wie, My - ś(ł)ac, Já - ko - by

z cié - (niá) do - bré strze(ł) zdrá - dli - wie. Prá - wá zgo - lá u - pá - dly, niémász aprá - wie - dli - wo - ści, Czł(ó)wik do - bry pró - zno ma u - fáć swéj nie - win - no - ści.

z cié(niá) do - b(ré) strze(ł) zdrá - dli - wie. Prá - wá zgo - (lá) u - pá - dly, niémász aprá - wie - dli - wo - ści, Czł(ó)wik do - b(ry) pró - zno ma u - fáć swéj nie - win - no - ści.

z cié(niá) do - bré strze(ł) zdrá - dli - - wie. Prá - wá zgo - lá u - pá - dly, niémász aprá - wie - dli - wo - ści, Czł(ó)wik do - b(ry) pró - zno ma u - fáć swéj nie - win - no - ści.

z cié - (niá) do - b(ré) strz(eł) zdrá - dli - wie. Prá - wá zgo - lá u - pá - dly, niém(ász) aprá - wie - dli - wo - ści, Czł(ó)wik do - bry pró - zno ma u - fáć swéj nie - win - no - ści.

Psalm XII

SALVUM ME FAC, DOMINE, QUONIAM DEFECIT SANCTUS [...]

[Zachowaj mię, o sprawco niebieskiego domu]

Zá-cho - (waj) mię, o spraw[co]nie - bie - sk[le-go] do- - mul Praw-(dy) nie-mász ná
 Zá-cho - waj mię, o spraw- co nie - bie - [skle-go] do - mul Praw - dy nie-mász ná
 Zá-cho - waj mię, o spraw[co]nie - bie-skie - go do- - mul Praw - dy nie[mász]ná
 Zá-cho - waj mię, o spraw - [co]nie - bie - skie - go do- - mul Praw - dy nie[mász]ná

zie - mi, nie - m[ász] u - fáć ko - mu. Nie u - sły-[szysz] je - dno kłam - : u - styc
 zie- - mi, nie - mász u - fáć ko - mu. Nie u - sły - [szysz] je - d[no] kłam: u - styc
 zie - mi, nie - mász u - fáć ko - mu. Nie u - sły - [szysz] je - [dno] kłam: u - styc
 zie - mi, nie - mász u - fáć ko - mu. Nie u - sły - sz[ysz] je - d[no] kłam: u - styc

po - chlé - biá - ja. Á w chy - trym ser - cu já - du śmier - tel - né - go tá - - ja.
 po - chlé - biá - ja. Á w chy - [trym] ser - cu já - du śmier - tel - né - go tá - - ja.
 po - chlé - biá - ja. Á w chy - [trym]ser - cu já - du śmier - tel - né - go tá - - ja.
 po - chlé - biá - ja. Á w chy - trym ser - cu já - du śmier - tel - [né-go] tá - - ja.

Psalm XIII

USQUEQUO, DOMINE, OBLIVISCE RIS ME IN FINEM?

[Dokąd mię chcesz zapomnieć? Dokąd świętą swoją]

Do - kąd mię ch[cesz] zá - po - mni[ć]? Do - kąd świę - [tą] swo - je Frá - sun - ki tra -
 Twarz prze - de [mną] kryć bę - [dziesz]? Do - kąd du - szę mo - je

Do - kąd mi[ę] ch[cesz] zá - po - mni[ć]? Do - kąd świę - [tą] swo - je Frá - sun - ki tra -
 Twarz prze - (de mna) kryć bę - [dziesz]? Do - kąd du - (szę) mo - je

Do - kąd mi[ę] ch[cesz] zá - po - mni[ć]? Do - k[ąd] świę - [tą] swo - je Frá - sun - ki tra -
 Twarz prze - (de mna) kryć bę - [dziesz]? Do - k[ąd] du - szę mo - je

Do - kąd mi[ę] ch[cesz] zá - po - mni[ć]? Do - k[ąd] świę - [tą] swo - je Frá - sun - ki tra -
 Twarz prze - (de mna) kryć bę - [dziesz]? Do - k[ąd] du - szę mo - je

- pić bę - da, o j - cze do - bro - tli - wy? Do - kąd mi[ę] dep - [tác] bę - dzie czło - wiek za - zdro - ści - wy?
 - [pić] bę - da, o j - cze do - bro - tli - wy? Do - kąd mi[ę] dep - [tác] bę - dzie czło - wiek za - zdro - ści - wy?
 - [pić] bę - da, o j - cze do - bro - tli - wy? Do - kąd mi[ę] dep - [tác] bę - dzie czło - wiek za - zdro - ści - wy?
 bę - da, o j - cze do - bro - tli - wy? Do - kąd mi[ę] dep - [tác] bę - dzie czło - wiek za - zdro - ści - wy?

Ps[alm] XIII

DIXIT INSIPIENS IN CORDE SUO [...DOMINUS DE COELO]

[Głupi mówi w sercu swoim]

Głu - pi mó - wi w ser - cu swo - im - : W tym - że cno -
 „Nié - [máš] Bo - [gá], prze[cz] ale bo - im - ?”

Głu - pi mó - wi w ser - cu swo - im - : W (tym - że) cno -
 „Nié - [máš] Bo - gá, prze[cz] ale bo - im - ?”

Głu - pi mó - [wi] w ser - cu swo - im - : W (tym - że) cno -
 „Nié - [máš] Bo - gá, prze[cz] ale bo - im - ?”

Głu - pi mó - wi w ser - cu swo - im - : W tym - [że] cno -
 „Nié - [máš] Bo - gá, prze[cz] ale bo - im - ?”

-[tá] zgó - [siá] błę-dzie, Á nie-rzą - du peł - no wszę - dzie.
 -[tá] zgó - -[siá] błę-dzie, Á nie-rzą - [du] peł - [no] wszę - dzie.
 -[tá] zgó - -[siá] błę-[dzie], Á nie-rzą - du peł - no wszę - dzie.
 -tá zgó - [siá] błę-[dzie], Á nie-rzą - du peł - [no] wszę - dzie.

Ps[alm] XV

DOMINE, QUIS HABITABIT IN TABERNACULO TUO?

[Kto będzie w Twoim mieszkaniu przebywał?]

Kto bę-dzie] w Two-[im] mie - szká-[niu] prze - [by - wal]? Kto bę-dzie Twe - go pá - la - [cu]
 Kto bę-dzie] w Two- -[im] mie - szká- -[niu] prze - [by- -wal]? Kto bę-dzie] Twe - go pá - la - cu
 Kto bę-dzie] w Two - [im] mie - szká- -[niu] prze- -by- -wal? Kto będzie Twe - go pá - la - cu
 Kto bę-dzie w Two- -im mie - szká- -niu] prze - by - [wal]? Kto bę-dzie Twe - go pá - la - cu

świę - te - [go], Wie - czny mó] Bo - -że, we - -se- -la zá - ży - wal?
 świę - te - [go], Wie - czny mó] Bo - -że - , we - se - -la zá - ży - -wal?
 świę - te - go, Wie - czny mó] Bo - -że, we - se - -la zá - ży - wal?
 świę - te - [go], Wie - czny mó] Bo - -że, we - se - -la zá - ży - wal?

Psalm XVI

CONSERVA ME, DOMINE, QUONIAM SPERAVI IN TE

[O, który siedzisz na wysokim niebie]

O, któ - ry sie - dzisz na wy - so - kim nie - b[ie]. Ja nie mam in - sz[ę] ná -
 O, któ - ry sie - dzisz na wy - so - kim nie - b[ie]. Ja nie mam in - sz[ę] ná -
 O, któ - ry sie - dzisz na wy - so - kim nie - b[ie]. Ja nie mam in - sz[ę] ná -
 O, któ - ry sie - dzisz na wy - so - kim nie - b[ie]. Ja nie mam in - sz[ę] ná -

- dzie - je króm Cie - bie. Ty mię chci[ę] wspo - [mnieć] w mo[je] do - le - g[lo - ści]. Bo - że li - to - ści.
 - dzie - [je] króm Cie - bie. Ty mię chci[ę] wspo - [mnieć] w mo[je] do - le - g[lo - ści]. Bo - że li - to - ści.
 - dzie - je króm Cie - bie. Ty mię chci[ę] wspo - [mnieć] w mo[je] do - le - g[lo - ści]. Bo - że li - to - ści.
 - dzie - je króm Cie - [bie]. Ty mię chci[ę] wspo - [mnieć] w mo[je] do - le - g[lo - ści]. Bo - że li - to - ści.

Psalm XVII

EXAUDI, DOMINE, IUSTITIAM MEAM

[Płacz sprawiedliwy i skargę moję]

Płacz sprá - wie - dli - wy i skár - gę mo - je U - słysz, o se -
 Przy - puść przed áwle - tą ob - li - czność swo - je. U - słysz, o se -
 Płacz sprá - wie - dli - [wy] i skár - gę mo - je U - słysz, o se -
 Przy - puść przed [tą] ob - li - czność swo - je. U - słysz, o se -
 Płacz sprá - wie - dli - wy i skár - gę mo - je U - słysz, o se -
 Przy - puść przed áwle - tą ob - li - czność swo - je. U - słysz, o se -

PRZEKŁADANIA J. KOCHANOWSKIEGO

-dzia nie - ná - gá - nio - ny, Ust nie - ob - lu - dnych glos nie - zmy - dło - ny.

-dzia nie - ná - gá - nio - ny, Ust nie - ob - lu - dnych glos nie - zmy - dło - ny.

-dzia nie - ná - gá - nio - ny, Ust nie - ob - lu - dnych glos nie - zmy - dło - ny.

-dzia nie - ná - gá - nio - ny, Ust nie - ob - lu - dnych glos nie - zmy - dło - ny.

Psalm XVIII

DILIGAM TE, DOMINE, FORTITUDO MEA

[Ciebie ja, póki mi jedno żywota stanie]

Cie - bie ja, pó - ki mi je - dno ży - wo - tá stá - nie,

Cie - bie ja, pó - ki mi je - dno ży - wo - tá stá - nie,

Cie - bie ja, pó - ki mi je - dno ży - wo - tá stá - nie,

Cie - bie ja, pó - ki mi je - dno ży - wo - tá stá - nie,

Mi - lo - wác ze wszyst - kiój du - sze bę - de, mój Pá - nie.

Mi - lo - wác ze wszyst - kiój du - sze bę - de, mój Pá - nie.

Mi - lo - wác ze wszyst - kiój du - sze bę - de, mój Pá - nie.

Mi - lo - wác ze wszyst - kiój du - sze bę - de, mój Pá - nie.

Psalm XIX

COELI ENARRANT GLORIAM DEI

[Głupia mądrości, rozumie szalony]

Głu - pia mą - dro - - ści, ro - zu - mie sza - lo - ny,
 Gdyś ná u - my - - (śle) ták jeś[ć] zá - śle - pio - ny,
 Głu - pia mą - dro - - ści, ro - zu - mie sza - lo - ny,
 Gdyś ná u - my - - śle ták jeś[ć] zá - śle - pio - ny,
 Głu - pia mą - dro - - ści, ro - zu - mie sza - lo - ny,
 Gdyś ná u - my - - śle ták jeś[ć] zá - śle - pio - ny,
 Głu - pia mą - dro - - ści, ro - zu - mie sza - lo - ny,
 Gdyś ná u - my - - śle ták jeś[ć] zá - śle - pio - ny.

5
 Ze Bo - gá nie znasz, tym cie - le - snym o - kiem Poj - [szry]
 Ze Bo - - gá nie znasz, tym cie - le - snym o - kiem Poj - [szry]
 Ze Bo - gá nie z[znasz], tym cie - le - snym o - - kiem Poj - szry
 Ze Bo - gá nie z[znasz], tym cie - le - snym o - kiem Poj - szry

10
 przy - na - [mań] po nie - bie szy - ro - - kiem.
 przy - na - [mań] po nie - bie szy - ro - - kiem.
 przy - na - [mań] po nie - bie szy - ro - - kiem.
 przy - - na - mań] po nie - bie szy - ro - - kiem.

Ps[alm] XX

M. Gornótko

EXAUDIAT TE DOMINUS IN DIE TRIBULATIONIS

[Wsiądaj z dobrym sercem, o królu cnotliwy]

Wsiá - daj z do - b[rym] ser - cem, o kró - lu cno - tli - wy, ZÁ -
 I w do - brą go - dzi - nę ná sw[ój] k[ód] chę - tli - wy.

Wsiá - daj z do - brym ser - cem, o kró - lu cno - tli - wy, ZÁ -
 I w do - [brą] go - dzi - nę ná sw[ój] k[ód] chę - tli - wy.

Wsiá - daj z do - b[rym] ser - cem, o kró - lu cno - tli - wy, ZÁ -
 I w do - brą go - dzi - nę ná sw[ój] k[ód] chę - tli - wy.

Wsiá - daj z do - brym ser - cem, o kró - lu cno - tli - wy, ZÁ -
 I w do - brą go - dzi - nę ná sw[ój] k[ód] chę - tli - wy.

- jédz dró - ge śmie - le nie - przy - ja - cie - lo - wi, Á zá - stań sie
 - jédz dró - [ge] śmie - le nie - przy - ja - cie - lo - wi, Á zá - stań sie

- jédz dró - [ge] śmie - le nie - przy - ja - cie - lo - wi, Á zá - stań sie

- jédz dró - ge śmie - le nie - przy - ja - cie - lo - wi, Á zá - stań sie

o sw[ój] lud po - gá - ni - no - wi.
 o sw[ój] lud po - gá - ni - no - wi.
 o sw[ój] lud po - gá - ni - no - wi.
 o sw[ój] lud po - gá - ni - no - wi.

Psalm XXI

DOMINE, IN VIRTUTE TUA LAETABITUR REX [...]

[Panie, za Twoją ząwždy pomocą król bije]

Pá - nie -, zá Two - ja zá - wždy po - mo - cą król bi - je Nie - przy - ja - cie - lá

Pá - nie, zá Two - ja zá - wždy po - mo - [ca] król bi - je Nie - przy - ja - cie - lá

Pá - nie, zá Two - ja zá - w[ždy] po - mo - cą) król bi - je Nie - przy - ja - cie - lá

Pá - nie, zá Two - ja zá - w[dy] po - mo - cą król bi - je Nie - przy - ja - cie - lá

swe - go -, prze - to téż u - ży - je Nie - śmier - tel - [néj] rá - do - ści, bo já - ka

swe - go, prze - to téż u - ży - je Nie - śmier - tel - néj rá - do - ści, bo já - ka

swe - go, prze - to téż u - ży - je Nie - śmier - tel - néj rá - do - ści, bo já - ka

swe - go, prze - to téż u - ży - je Nie - śmier - tel - néj rá - do - ści, bo já - ka

być mo - że Włét - [sza] u - cie - chá je - dno lá - ská Twa, mój Bo - że?

być mo - że Włét - sza u - cie - chá je - dno lá - ská Twa, mój Bo - że?

być mo - że Włét - [sza] u - cie - chá je - dno lá - ská Twa, mój Bo - że?

być mo - że Włét - sza u - cie - chá je - dno lá - ská Twa, mój Bo - że?

Psalm XXII

DEUS, DEUS MEUS, RESPICE IN ME [...]

[Boże, czemuś mię, czemuś mię, mój wieczny]

5

Bo - że -, cze - muś mię -, cze - [muś] mię, mój wie - [czny] Bo - że, o -

Bo - że -, cze - [muś] mię -, cze - [muś] mię, mój wie - [czny] Bo - że, o -

Bo - że -, cze - [muś] mię -, cze - [muś] mię, mój wie - czny Bo - że, o -

Bo - że -, cze - [muś] mię -, cze - [muś] mię, mój wie - czny Bo - że, o -

10

- pu - ścił w mój czas o - niá - te - czny? Zwał - [pio - ny] mój św[ie]t, ży -

- pu - ścił w mój czas o - niá - te - czny? Zwał - [pio - ny] m[ój] św[ie]t, ży -

- pu - ścił w mój czas o - niá - te - czny? Zwał - [pio - ny] mój św[ie]t, ży -

- pu - ścił w mój czas o - niá - te - czny? Zwał - pio - ny mój św[ie]t, ży -

15

- [woi] o - piá - ká - [ny], Nié [ma] si[e] cze - go czło - wlek jąć stro - ská - ny.

- woi o - piá - ká - [ny], Nié ma sie cze - go czło - wlek jąć stro - ská - ny.

- [woi] o - piá - ká - [ny], Nié [ma] sie cze - go czło - wlek jąć stro - ská - ny.

- [woi] o - piá - ká - [ny], Nié [ma] sie cze - go czło - wlek jąć stro - ská - ny.

Ps[alm] XXIII

DOMINUS REGIT ME ET NIHIL MIHI DEERIT

[Mój wiekuisty pászterz mię pásie]

Mój wie - ku - i - sty pá - stérz mię pá - sie, Zá - w(łódt) mię
 Nie zéj - d[zie] mi nic ná - za - d[ny]m) wczá - sie.

Mój wie - ku - i - sty pá - stérz mię pá - sie, Zá - w(łódt) m[ie]ię
 Nie zéj - d[zie] mi nic ná - za - d[ny]m) wczá - sie.

Mój wie - ku - i - sty pá - stérz mię pá - sie, Zá - w(łódt) mię
 Nie zéj - d[zie] mi nic ná - za - d[ny]m) wczá - sie.

Mój wie - ku - i - sty pá - stérz mię pá - sie, Zá - w(łódt) mię
 Nie zéj - d[zie] mi nic ná - za - d[ny]m) wczá - sie.

w pa - -szé nie - po - spo - li - té, Nád zdro - (je) ży - -w[éj] wo - dy ob - fi - té.
 w pa - -szé nie - po - spo - (li - -té), Nád zdro - je ży - -w[éj] wo - dy ob - fi - -té.
 w pa - [szé] nie - po - spo - (li - té), Nád zdro - je ży - w[éj] wo - dy ob - fi - té.
 w pa - -szé nie - po - spo - li - té, Nád zdro - je ży - (w[éj] wo - (dy) ob - fi - té.

Psalm XXIII

DOMINI EST TERRA ET PLENITUDO EIUS [...]

[I ziemiá, i cokolwiek ná niéj sie nájduje]

I zie - miá, i co - kol - w[lek] ná niéj sie náj - du - -je, Wszyt - (ko) Pá - nu
 I co pod nie - (bem) mie - sz[ka], i co sie bu - du - -je, Wszyt - (ko) Pá - nu

I zie - miá, i co - kol - w[lek] ná niéj) sie náj - du - -je, Wszyt - (ko) Pá - nu
 I co pod nie - (bem) mie - sz[ka], i co sie bu - du - -je, Wszyt - (ko) Pá - nu

I - zie - miá, i co - kol - w[lek] ná niéj) sie náj - du - -je, Wszyt - ko Pá - nu
 I co pod nie - (bem) mie - sz[ka], i co sie bu - du - -je, Wszyt - (ko) Pá - nu

I zie - miá, i co - kol - w[tek] ná niéj) sie náj - du - -je, Wszyt - (ko) Pá - nu
 I co pod nie - (bem) mie - sz[ka], i co sie bu - du - -je, Wszyt - (ko) Pá - nu

10

na-le-ży: On rę-ká- -mi swé- -mi Grunt ná mo-{rzu} zá - lo - -[zył] nie-wzru - szo - néj zle- -mi.
 na-le-ży: On rę-ká- -mi swé- -mi Grunt ná mo-rzu zá - lo - -zył nie-wzru-szo-néj zle- -mi.
 na - le - ży: On rę - ká - mi swé - mi Grunt ná mo - {rzu} zá - lo - -zył nie-wzru - szo - néj zle - mi.
 na - le - ży: On rę - ká - mi swé - mi Grunt ná mo - rzu zá - lo - -zył nie-wzru - szo - [néj] zle - mi.

Psalm XXV

M. Gromotka

AD TE, DOMINE, LEVAVI ANIMAM MEAM [...]

[Do Ciebie, Pánie, wzdycha serce moje]

5

Do Cie - bie, Pá - nie, wzdycha ser - ce mo - je, Zá co niech wsty -
 W To - [biem] po - lo - żył ja u - fá - nie swo - je, Zá co niech wsty -
 Do Cie - bie, Pá - nie, wzdycha ser - ce mo - je, Zá co niech wsty -
 W To - [biem] po - lo - żył ja u - fá - nie swo - je, Zá co niech wsty -
 Do Cie - bie, Pá - nie, wzdycha ser - ce mo - je, Zá co niech wsty -
 W To - [biem] po - lo - żył ja u - fá - nie swo - je, Zá co niech wsty -

10

-du i zá - lo - -snych, pro - [szę], Nie - przy - ja - ciel - -skich śmié - -chów nie od - no - -szę.
 -du i zá - lo - -snych, pro - szę, Nie - przy - ja - ciel - [skich] śmié - -chów nie od - no - -szę.
 -du i zá - lo - -snych, pro - szę, Nie - przy - ja - ciel - -skich śmié - -chów nie od - no - -szę.
 -du i zá - lo - -snych, pro - szę, Nie - przy - ja - ciel - -skich śmié - -chów nie od - no - -szę.

Psalm XXVI

IUDICA ME, DOMINE, QUONIAM EGO IN INNOCENTIA MEA INGRESSUS SUM

[Panie, uczyn sąd o mnie, a tam ujrzysz moje]

Pá - nie, u - czyn[ą] sąd o mn[ie], á tá[m] uj - á[rzysz] mo - je Nie - win - [ność]. Pó - ki ja
 Pá - nie, u - czyn[ą] sąd o mn[ie], á tá[m] uj - á[rzysz] mo - je Nie - win - [ność]. Pó - ki ja
 Pá - nie, u - czyn[ą] sąd o mn[ie], á tá[m] uj - á[rzysz] mo - je Nie - win - [ność]. Pó - ki ja
 Pá - nie, u - czyn[ą] sąd o mn[ie], á tá[m] uj - á[rzysz] mo - je Nie - win - [ność]. Pó - ki ja

uf - ność swo - je W To - bie po - klá - dác bę - de, zá - wždy mi do - stá - nie Stát - ku - nie!
 uf - ność swo - je W To - bie po - klá - dác bę - de, zá - wždy mi do - stá - nie Stát - ku - nie!
 uf - ność swo - je W To - bie po - klá - dác bę - de, zá - wždy mi do - stá - nie Stát - ku - nie!
 uf - ność swo - je W To - bie po - klá - dác bę - de, zá - wždy mi do - stá - nie Stát - ku - nie!

Psalm XXVII

DOMINUS ILLUMINATIO MEA ET SALUS MEA [...]

[Pan ogniem swojej światłości]

Pan o - gnem swo - jój świat - ło - ści Ro - świat - ca mo - je clem - no -
 Pan o - gnem swo - jój świat - ło - ści Ro - świat - ca mo - [je] clem - no -
 Pan o - gnem swo - jój świat - ło - ści Ro - świat - ca mo - je clem - no -
 Pan o - gnem swo - jój świat - ło - [ści] Ro - świat - ca mo - je clem - no -

-ści, Pan stró-żem me-go ży-wo-tá. Skąd sie ja mam bać klo-po-tá?
 -ści, Pan stró-żem me-go ży-wo-tá. Skąd sie ja mam bać klo-po-tá?
 -ści, Pan stró-żem me-go ży-wo-tá. Skąd sie ja m(am) bać klo-po-tá?
 -ści, Pan stró-żem me-go ży-wo-tá. Skąd sie ja m(am) bać klo-po-tá?

Psalm XXVIII

M. Gornółka

AD TE, DOMINE, CLAMABO, DEUS MEUS, NE SILEAS [A ME]

[Królu niebieski, zdrowie dusze mojej]

Kró-lu nie-bie-aki, zdro-wié du-sze mo-jéj, Do Cie-[bie] wo-lam, á
 Kró-[lu] nie-bie-aki, zdro-wié du-sze mo-jéj, Do Cie-bie wo-lam, á
 Kró-[lu] nie-bie-aki, zdro-wié du-sze mo-jéj, Do Cie-bie wo-lam, á
 Kró-lu nie-bie-aki, zdro-wié du-sze mo-jéj, Do Cie-bie wo-lam, á

Ty twarzą swo-jéj Nie kryj prze-de [mna], ál-bo mię już z-té-[mi] Licz, co są wzie-mi.
 Ty twa-rzą swo-jéj Nie kryj prze-(de mna), ál-bo mię już z-té-mi Licz, co są wzie-mi.
 Ty (twa-rzą) swo-jéj Nie kryj prze-(de mna), ál-bo mię już z-té-mi Licz, co są wzie-mi.
 Ty twarzą swo-jéj Nie kryj prze-(de mna), ál-bo mię już z-té-mi Licz, co są wzie-mi.

Psalm XXIX

ADFERTE DOMINO, FILII DEI [...]

[Nieście chwałę, mocarze, Pánu mocniejszemu]

*Mikołaj Górnika
Jan Kochanowski 1580r*

Nie - ście chwa - [te], mo - ca - rze, Pá - nu mo - cnej - sze - [mu], Je - go
 Nie - ście chwa - [te], kró - lo - [wie], kró - lo - wi wjeł - sze - mu.

Nie - ście chwa - [te], mo - ca - rze, Pá - nu mo - cnej - sze - mu, Je - [go]
 Nie - ście chwa - [te], kró - lo - [wie], kró - lo - wi wjeł - sze - mu.

Nie - ście chwa - [te], mo - ca - rze, Pá - nu mo - cnej - sze - mu, Je - go
 Nie - ście chwa - [te], kró - lo - [wie], kró - lo - wi wjeł - sze - mu.

Nie - ście chwa - [te], mo - ca - rze, Pá - nu mo - cnej - sze - mu, Je - go
 Nie - ście chwa - [te], kró - lo - [wie], kró - lo - wi wjeł - sze - mu.

ze w[as]ech) na - świet - szé i - mié wy - zna - waj - (cie), Je - mu w ko - ście -
 ze waz[ec]h) na - świet - szé i - mié wy - zna - waj - cie, Je - mu w ko - ście -
 ze waz[ec]h) na - świet - szé i - mié wy - zna - waj - cie, Je - mu w ko - ście -
 ze waz[ec]h) na - świet - szé i - mié wy - zna - waj - cie, Je - mu w ko - ście -

- le świe - tym Je - go sie kłá - nia) - cie.
 - le świe - tym Je - go sie kłá - nia) - cie.
 - [te] świe - [tym] Je - go sie kłá - nia) - cie.
 - le świe - [tym] Je - go sie kłá - nia) - cie.

Psalm XXX

EXALTABO TE, DOMINE, QUONIAM SUSCEPISTI ME

[Będę Cię wielbił, mój Pánie]

Be - de Cię wiel - - bił, mój Pá - nie, Pó - ki mię ná
 Be - de Cię wiel - bił, mój Pá - - nie, Pó - - ki mię ná
 Be - de Cię wiel - bił, mój Pá - nie, Pó - ki mię ná
 Be - de Cię wiel - bił, mój Pá - nie, Pó - ki mię ná

świe - cie zaś - nie, Bóś mię w przy - [go - dzie] ró - to -
 świe - (cie) zaś - - nie, Bóś mię w przy - go - dzie] ró - to -
 świe - cie zaś - nie, Bóś mię w przy - go - [dzie] ró - to -
 świe - cie zaś - nie, Bóś mię w przy - - go - dzie ró - to -

- wał i śmie - chów ludz - kich u - cho - wał.
 - wał i śmie - chów ludz - kich u - cho - wał.
 - wał i śmie - chów ludz - kich u - cho - wał.
 - wał i śmie - chów ludz - - [kich] u - cho - wał.

Psalm XXXI

IN TE, DOMINE, SPERAVI, NON CONFUNDAR IN AETERNUM [... QUONIAM
FORTITUDO MEA]

[W Tobie ufność swą kładę, Boże niezmierny]

W To - bie uf - ność swą klá - dę, Bo - że nie - zmie - rzo - ny, Á Ty

W To - bie uf - ność swą klá - dę, Bo - że nie - zmie - rzo - ny, Á Ty

W To - bie uf - ność swą klá - dę, Bo - że nie - zmie - rzo - ny, Á Ty

W To - bie uf - ność swą klá - dę, Bo - że nie - zmie - rzo - ny, Á Ty

nie daj, á - bych był kie - dy zá - wsty - dzo - ny. Prze

nie daj, á - bych był kie - dy zá - wsty - dzo - ny. Prze

nie daj, á - bych był kie - dy zá - wsty - dzo - ny. Prze

nie daj, á - bych był kie - dy zá - wsty - dzo - ny. Prze

do - broć swo - je rácz mię z tru - dno - ści wy - bá - wić, U-

do - [broć] swo - [je] rácz mię z tru - dno - ści wy - bá - wić, U-

do - broć swo - je rácz mię z tru - dno - [ści] wy - bá - wić, U-

do - broć swo - je rácz mię z tru - dno - ści wy - bá - wić, U-

15

- słysz m[ó]j głos, á chci[ę]ć mi[ę] ná swo - bo - (dzie) á - w[ie]ć.
 - słysz m[ó]j głos, á chci[ę]ć mi[ę] ná swo - bo - (dzie) á - w[ie]ć.
 - słysz m[ó]j głos, á chci[ę]ć mi[ę] ná swo - bo - (dzie) á - w[ie]ć.
 - słysz m[ó]j głos, á chci[ę]ć mi[ę] ná swo - bo - (dzie) á - w[ie]ć.

Psalm XXXII

BEATI, QUORUM REMISSAE SUNT INIQUITATES [...]

[Szczęśliwy, komu grzechy odpuszczone]

5

Szczę - śli - wy, ko - mu grz[ę] - chy od - pu - szczo - no. Szczę - śli - wy, ko -
 I w nie - pá - mi[ę] - ci zło - ści po - nu - rzo - no. Szczę - śli - wy, ko -
 Szczę - śli - wy, ko - mu grz[ę] - chy od - pu - szczo - no. Szczę - śli - wy, ko -
 I w nie - pá - mi[ę] - ci zło - ści po - nu - rzo - no. Szczę - śli - wy, ko -
 Szczę - śli - wy, ko - mu grz[ę] - chy od - pu - szczo - no. Szczę - śli - wy, ko -
 I w nie - pá - mi[ę] - ci zło - ści po - nu - rzo - no. Szczę - śli - wy, ko -

10

- mu nie przy - cz[ę]ł Pan wá - dy Á - ni sie ła - dn[ę]j w nim do - má - cał zdrá - dy.
 - mu nie przy - cz[ę]ł Pan wá - dy Á - ni sie ła - dn[ę]j w nim do - má - cał zdrá - dy.
 - mu nie przy - cz[ę]ł Pan wá - dy Á - ni sie ła - dn[ę]j w nim do - má - cał zdrá - dy.
 - mu nie przy - cz[ę]ł Pan wá - dy Á - ni sie ła - dn[ę]j w nim do - má - cał zdrá - dy.

Psalm XXXIII

EXULTATE, IUSTI, IN DOMINO

[Páná sercem wesoly m wspomniéciu, cnotliwi]

Pá - ná ser - cem we - so - lym wapo - miéń - cie -, cno - tli - wi,
 Pá - ná ser - cem we - so - lym wapo - miéń - cie -, cno - tli - wi,
 Pá - ná ser - cem we - so - lym wapo - miéń - cie -, cno - tli - wi,
 Pá - ná ser - cem we - so - lym wapo - miéń - cie -, cno - tli - wi,

Pá - ná przy - stoj - nie chwa - [i] u - czi - wi,
 Pá - [ná] przy - stoj - nie chwa - ią u - czi - wi,
 Pá - [ná] przy - stoj - nie chwa - ią u - czi - wi,
 Pá - [ná] przy - stoj - nie chwa - ią u - czi - wi.

Ps[alm] XXXIII

BENEDICAM DOMINUM IN OMNI TEMPORE [...]

[Jákokolwiek szczęście ku mnie się postawi]

Já - ko - kol - [wiek] szczę - ścié ku mnie się po - stá -
 Já - ko - kol - [wiek] szczę - ścié] ku m[nie] się po - stá -
 Já - ko - kol - [wiek] szczę - ścié] ku m[nie] się po - stá -
 Já - ko - kol - [wiek] szczę - ścié ku m[nie] się po - stá -

PRZEKŁADANIA J. KOCHANOWSKIEGO

5

-wi, Bądź rą - do - ści, bądź mię frą - sun - ku ną - bą - wi, Pá -

-wi, Bądź rą - do - ści, bądź mię frą - sun - ku ną - bą - wi, Pá -

-wi, Bądź rą - do - ści, bądź mię frą - sun - ku ną - bą - wi, Pá -

-wi, Bądź rą - do - ści, bądź mię frą - sun - ku ną - bą - wi, Pá -

10

-nu ja dzie - ko - wóć bę - dę ze wasyt - kię - go, Wu - ścięch) mo - ich

-nu ja dzie - ko - wóć bę - dę ze wasyt - kię - go, Wu - ścięch) mo - ich

-nu ja dzie - ko - wóć bę - dę ze wasyt - kię - go, Wu - ścięch) mo - ich

-nu ja dzie - ko - wóć bę - dę ze wasyt - kię - go, Wu - ścięch) mo - ich

15

u - stać nie ma chwa - ła Je - go.

u - stać nie ma chwa - ła Je - go.

u - stać nie ma chwa - ła Je - go.

u - stać nie ma chwa - ła Je - go.

Psalm XXXV

IUDICA, DOMINE, NOCENTES ME [...]

[Obrońcą wieczny ludzi utrapionych]

O - broń - cá wie - czny lu - dzi u - tra - plo - nych, Do

O - broń - cá wie - czny lu - dzi u - tra - plo - nych, Do

O - broń - cá wie - czny lu - dzi u - tra - plo - nych, Do

O - broń - cá wie - czny lu - dzi u - tra - plo - nych, Do

Cie - ble w swo - ich krzyw-dách nie - zli - czo - (nych) Ja sie u - cie - kam.

Cie - ble w swo - ich krzyw-dách nie - zli - czo - nych Ja sie u - cie - kam.

Cie - ble w swo - ich krzyw-dách nie - zli - czo - nych Ja sie u - cie - kam.

Cie - ble w swo - ich krzyw-dách nie - zli - czo - nych Ja sie u - cie - kam.

Psalm XXXVI

DIXIT INIUSTUS, UT DELINQUAT IN SEMETIPSO

[Żywot niepobożnego za świadką mi stoi]

Ży - wot nie - po - bo - żné - go za świad - ká mi sto - i, Więc je - szcze w swych -
Ze on o Bo - gu nie wie á - ni sie Go bo - i.

Ży - wot nie - po - bo - żné - go za świad - ká mi sto - i, Więc je - szcze w swychże
Ze on o Bo - gu nie (wie) á - ni sie Go bo - i.

Ży - wot nie - po - bo - żné - go za świad - ká mi sto - i, W[ie]c je - szcze w swychże
Ze on o Bo - gu nie wie á - ni sie Go bo - i.

Ży - wot nie - po - bo - żné - go za świad - ká mi sto - i, Więc je - szcze w swych -
Ze on o Bo - gu nie wie á - ni sie Go bo - i.

10

- że zło-ści-ach so - bie po - chlé - bu - je, Zé co Bo - żą i ludz - ką nie - nawłóć zy - sku - je.
 zło - ści(ách) so - bie po - chlé - bu - je, Zé co Bo - żą i ludz - (ką) nie - nawłóć zy - sku - je.
 zło - ści-ach so - bie po - chlé - bu - je, Zé co Bo - żą i ludz - ką nie - nawłóć zy - sku - je.
 - że zło-ści-ach so - b(ie) po - chlé - bu - je, Zé co Bo - żą i ludz - ką nie - nawłóć zy - sku - je.

Psalm XXXVII

NOLI AEMULARI IN MALIGNANTIBUS [...]

[Nie obruszaj się, że kto niewstydliwie]

5

Nie ob - ru - szaj się, że kto nie - wsty - dli - wie
 Wgrzé - (chu) się ko - cha i wsze - te - cznie ży - wie, Bo ci le - dá
 Nie ob - ru - szaj się, że kto nie - wsty - dli - wie
 Wgrzé - (chu) się ko - cha i wsze - te - cznie ży - wie, Bo ci le - dá
 Nie ob - ru - szaj się, że kto nie - wsty - dli - wie
 Wgrzé - (chu) się ko - cha i wsze - te - cznie ży - wie, Bo ci le - dá
 Nie ob - ru - szaj się, że kto nie - wsty - dli - wie
 Wgrzé - (chu) się ko - cha i wsze - te - cznie ży - wie, Bo ci le - dá

10

w dzień ták u - pá - dną sné - dnie, Já - ko zá ko - są tra - wá przed - ko pá - dnie.
 w dzień ták u - pá - dną snié - dnie, Já - ko zá ko - są tra - wá przed - ko pá - dnie.
 w dzień ták u - pá - d(ną) sné - dnie, Já - ko zá ko - są tra - wá przed - ko pá - dnie.
 w dzień ták u - pá - dną sné - (dnie), Já - ko zá ko - są tra - wá przed - ko pá - dnie.

Psalm XXXVIII

DOMINE, NE IN FURORE TUO ARGUAS ME [... QUONIAM SAGITTAE TUAE]

[Czasu gniewu i czasu Twój popędliwości]

Czá - su gnie - wu i czá - su Twój) po - pe - dli - wo - ści
 Nie rącz mię, Pá - (nie), ká - rąc z mo - (ich) wasze - te - czno - ści. Tkwia we mnie

Czá - su gnie - (wu) i czá - su Twój) po - pe - dli - wo - ści
 Nie rącz) mię, Pá - (nie), ká - rąc z mo - (ich) wasze - te - czno - ści. Tkwia we mnie

Czá - su gnie - wu i czá - (su) Twój) po - pe - dli - wo - ści Tkwia we mnie
 Nie rącz) mię, Pá - nie, ká - rąc) z mo - ich wasze - te - czno - ści.

Czá - su gnie - wu i czá - su Twój) po - pe - dli - wo - ści Tkwia we mnie
 Nie rącz) mię, Pá - nie, ká - rąc z mo - ich wasze - te - czno - ści.

strza - ly Two - je, á nie - u - chro - nio - - na Rę - ká ná - de mna Two - (jé) zmo - cno - (na).
 strza - ly Two - je, á nie - u - chro - nio - (na) Rę - ká ná - de [mna] Two - já zmo - cno - na.
 strza - ly Two - je, á nie - u - chro - nio - na Rę - ká ná - de mna Two - já zmo - cno - na.
 strza - ly Two - je, á nie - u - chro - nio - na Rę - ká ná - de mna Two - já zmo - cno - na.

Psalm XXXIX

DIXI: CUSTODIAM VIAS MEAS [...]

[Do tegom był myśl swą skłonił]

Do te - gom był myśl swą skło - (nił), Á - bych) sie był zá - wtdy chro -
 Do te - (gom) był myśl swą skło - (nił), Á - bych) sie był zá - wtdy chro -
 Do te - (gom) był myśl swą skło - (nił), Á - bych) sie był zá - wtdy chro -
 Do te - (gom) był myśl swą skło - (nił), Á - bych) sie był zá - wtdy chro -

PRZEKŁADANIA J. KOCHANOWSKIEGO

-nił Nie tpi-ko u- -czyn-ku złé-go, Á-le i sto- -wá by- -stré-go.

-nił Nie tpi-ko u- -czyn-ku złé-go, Á-le i sto- -wá by- -stré-go.

-nił Nie tpi-ko u- -czyn-ku złé-go, Á-le i sto- -wá by- -stré-go.

-nił Nie tpi-ko u- -czyn-ku złé-go, Á-le i sto- -wá by- -stré-go.

Psalm XL

EXPECTANS EXPECTAVI DOMINUM

[Czekałem z ciępliwością, á Pan mię obaczył]

Cze - ka - lem z ciér - pli - (wo - ścia), á Pan mię o - ba - (czył) I

Cze - ka - lem z ciér - pli - wo - (ścia), á Pan mię o - ba - -czył I

Cze - ka - lem z ciér - pli - (wo - ścia), á Pan mię o - ba - -czył I

Cze - ka - lem z ciér - pli - (wo - ścia), á Pan mię o - ba - - (czył) I

proś - b[ę] mo - -[je] wy - stu - (chác) ra - czył.

proś(á - by) mo - -[je] wy - stu - (chác) ra - czył.

proś(á - by) mo - -je wy - stu - chác ra - czył.

proś - [bę] mo - - je wy - stu - (chác) ra - -czył.

M. Gomiółka

Psalm XLI

BEATUS, QUI INTELLIGIT SUPER EGENUM ET PAUPEREM

[Szczęśliwy, który ludzi upadłych ratuje]

Szczę - śli - wy, któ - ry lu - dzi u - pá - dłych rá - tu - je. Pan go wca - le
 Pan téż wje - go nie - szczę - ściu nadd nim się smi - łu - je. Pan go wca - le
 Szczę - śli - wy, któ - ry lu - dzi u - pá - dłych rá - tu - je. Pan go wca - le
 Pan téż wje - go nie - szczę - ściu nadd nim się smi - łu - je. Pan go wca - le
 Szczę - śli - wy, któ - ry lu - dzi u - pá - dłych rá - tu - je. Pan go wca - le
 Pan téż wje - go nie - szczę - ściu nadd nim się smi - łu - je. Pan go wca - le

zá - cho - wa i zdro - (wia) ná - bá - wi, i w szczęściu nie - od - (mien - nym) z lá - ski swéj) po - stá - wi.
 zá - cho - wa i zdro - (wia) ná - bá - wi, i w szczęściu nie - od - mien - (nym) z lá - ski swéj) po - stá - wi.
 zá - cho - wa i zdro(wia) ná - bá - wi, i w szczęściu nie - od - mien - (nym) z lá - ski swéj) po - stá - wi.
 zá - cho - wa i zdro - (wia) ná - bá - wi, i w szczęściu nie - od - mien - (nym) z lá - ski swéj) po - stá - wi.

Psalm XLII

QUEMADMODUM DESIDERAT CERVUS AD FONTES AQUARUM

[Jako ná puszczy pędкими psy szczwána]

Já - ko ná pu - szczy pęd - ki - mi psy szczwá - (na) Stru - mię - (niá) szu - ka lá - ni
 Já - ko ná pu - szczy pęd - ki - mi psy szczwá - (na) Stru - mię - niá szu - ka lá - ni
 Já - ko ná pu - szczy pęd - ki - mi psy szczwá - (na) Stru - mię - (niá) szu - ka lá - ni
 Já - ko ná pu - szczy pęd - ki - mi psy szczwá - (na) Stru - mię - (niá) szu - ka lá - ni

zmor-do-wa-na, Ták, mo-cnyj Bo-że, mo-já du-szá li-cha Do Cle-bie wzdycha.

zmor-do-wa-na, Ták, mo-cnyj Bo-że, mo-[já] du-szá li-cha Do Cle-bie wzdycha.

zmor-do-wa-na, Ták, mocnyj Bo-że, mo-já du-szá li-cha Do Cle-bie wzdycha.

zmor-do-wa-na, Ták, mo-cnyj Bo-że, mo-já du-szá li-cha Do Cle-bie wzdycha.

Psalm XLIII

IUDICA ME, DEUS, ET DISCERNE CAUSAM MEAM DE GENTE NON SANCTA

[Niewinność, Pánie, moję]

Nie-wita-ność, Pá-nie, mo-je Przy-mi wo-bro-nę swo-je Prze-ciw po-twa-rzy ty-wéj I

Nie-wita-ność, Pá-nie, mo-je Przy-mi wo-bro-nę swo-je Prze-ciw po-twa-rzy ty-wéj I

Nie-wita-ność, Pá-nie, mo-je Przy-mi wo-bro-nę swo-je Prze-ciw po-twa-rzy ty-wéj I

Nie-wita-ność, Pá-nie, mo-je Przy-mi wo-bro-nę swo-je Prze-ciw po-twa-rzy ty-wéj I

po-wie-ści) fal-szy-wéj). Ch(ció)ś)ie) p(rzy)m(nie) zá-stá-wić, Mn(ie) z r(ak) aro-gich wy-bá-wić.

po-wie-ści) fal-szy-wéj). Ch(ció)ś)ie) p(rzy)m(nie) zá-stá-wić, Mn(ie) z r(ak) aro-gich wy-bá-wić.

po-wie-ści) fal-szy-wéj). Ch(ció)ś)ie) p(rzy)m(nie) zá-stá-wić, Mn(ie) z r(ak) aro-gich wy-bá-wić.

po-wie-ści) fal-szy-wéj). Ch(ció)ś)ie) p(rzy)m(nie) zá-stá-wić, Mn(ie) z r(ak) aro-gich wy-bá-wić.

Psalm XLIIII

DEUS, AURIBUS NOSTRIS AUDIVIMUS [...]

[O Pánie, w swoje własné uszysmy slycháli]

5

O Pá - nie, w swo - je wła - sne u - szy - smy sly - chá - li, Oj - co - wie

O Pá - nie, w swo - je wła - sne u - szy - smy sly - chá - li, Oj - co - wie

O Pá - nie, w swo - je wła - sne u - szy - smy sly - chá - li, Oj - co - wie

O Pá - nie, w swo - je wła - sne u - szy - smy sly - chá - li, Oj - co - wie

je - szcze ná - szy nam o - po - wiá - dá - li

je - szcze ná - szy nam o - po - wiá - dá - li

je - szcze ná - szy nam o - po - wiá - dá - li

je - szcze ná - szy nam o - po - wiá - dá - li

Psalm XLV

ERUCTAVIT COR MEUM VERBUM BONUM [...]

[Serce mi każe śpiewać pánu swému]

Ser - ce mi ka - że śpié - [wác] pá - [nu] swé - mu, Á ser - cu

Ser - ce mi ka - że śpié - [wác] pá - [nu] swé - mu, Á ser - cu

Ser - ce mi ka - że śpié - wác pá - [nu] swé - [mu], Á ser - cu

Ser - ce mi ka - że śpié - [wác] pá - nu swé - m(u), Á ser - (cu)

PRZEKLĄDANIA J. KOCHANOWSKIEGO

5

Je - [zyk] po - -stu - (szny) peł - n(e - mu) Od - bié - ra sło -

Je - zyk po - -stu - (szny) peł - ne - (mu) Od - bié - ra sło -

Je - zyk po - -stu - - (szny) peł - ne - mu Od - bié - ra sło -

Je - zyk po - alu - - szny) peł - [ne - mu] Od - bié - ra sło -

10

- wé i no - - wy rym dzie - je. Le - - dwie ták

- wé i no - (wy) rym dzie - je. Le - - dwie ták

- wé i no - wy rym dzie [je] - . Le - - dwie ták

- wé i no - - wy rym dzie - [je]. Le - - dwie ták

15

przed - ko pi - - sars pi - smo le - - je.

przed - ko pi - - sars pi - - smo le - je.

ó przed - ko] pi - - sars pi - - smo le - je.

przed - ko pi - - sars pi - smo le - je.

Psalm XLV secundo

ERUCTAVIT COR MEUM VERBUM BONUM [...]

[Serce mi każe śpiewać pánu swému]

4 5

Ser- - ce mi ka - że śpié - wóć pá - nu swé - mu, Á ser - cu je - zyk

Ser- - ce mi ka - że śpié - wóć pá - nu swé - mu, Á ser - cu je - zyk

Ser- - ce mi ka - - że śpié - wóć pá - nu swé - mu, Á ser - cu je - zyk

Ser- - ce mi ka - że śpié - wóć pá - nu swé - mu, Á ser - cu

10 15

po - - stu - szny peł - né - mu Od - bié - ra slo - wá, Od - bié -

po - - stu - - szny peł - né - - mu Od - bié - - ra slo - - wá, Od - bié - ra

po - - stu - - szny peł - né - - mu Od - bié - - ra slo - - wá, Od - bié - - ra

ję - zyk po - - stu - - szny peł - né - - mu Od - bié - - ra slo - wá, Od - bié - - ra (Od - bié -

20

- ra slo - wá i no - wy rym dzie - je. Le - - dwie ták przed - - ko, Le - - dwie ták przed -

slo - - wá i no - wy rym dzie - je. Le - - dwie ták przed - - ko, Le - - dwie ták

slo - - wá i no - wy rym dzie - je. Le - - dwie ták przed - - ko, Le - - dwie ták

- ra] slo - wá i no - wy rym dzie - je. Le - - dwie ták przed - - ko, Le - - dwie ták przed -

25 30

-ko, Le- -dwie ták przed- -ko pi - sarsz pi - smo, pi - sarsz pi - smo le - je.
 przed- -ko, Le- -dwie ták przed- -ko pi- -sarsz pi- -smo-, pi- -sarsz pi-smo le - je.
 przed- -ko, Le- -dwie ták przed- -ko pi-sarsz pi- -smo-, pi- -sarsz pi- -smo le - je.
 -ko, Le- -dwie ták przed- -ko pi- -sarsz pi- -smo, pi- -sarsz pi--smo le - je.

Psalm XLVI

DEUS NOSTER REFUGIUM ET VIRTUS [...]

[Bóg wszechmocny, Bóg prawdziwy]

M. Gomiółka

5

Bóg wszech-m(o - cny), Bóg praw-(dzi - wy), O - broń - cá nász nie - wąt - [pli -
 Bóg wszech-mo- -[cny], Bóg praw-dzi - wy], O - broń - cá nász nie - wąt - [pli -
 Bóg wszech-[mo - cny], Bóg praw-dzi - wy], O - broń - cá nász nie - wąt - pli -
 Bóg wszech - [mo - cny], Bóg praw - [dzi - wy], O - broń - cá nász nie - wąt - [pli -

10

- wy), On w u - -ci - skách nas rá - tu - -[je], Niech nam bo-[jań] nie pá - nu - je.
 - wy), On w u - -ci-[skách] nas rá - tu - -je, Niech nam bo - jań nie pá - nu - je.
 - wy), On w u - ci - sk(ách) nas rá - tu - (je), Niech nam bo - jań nie pá - [nu - je].
 - wy), On w u - ci - skách nas rá - tu - je, Ni[ech] nam bo - jań nie pá - nu - je.

Psalm XLVIII

MAGNUS DOMINUS ET LAUDABILIS NIMIS [...]

[O Pánie, który nie masz nic równego sobie]

5

O Pá - nie, któ-ry nie masz nic rów - né - go so - bie, Stu -

O Pá - nie, któ-ry nie masz nic rów - né - go so - bie, Stu -

O Pá - nie, któ-ry nie masz nic rów - né - go so - bie, Stu -

O Pá - -nie, któ-ry nie masz nic rów - né - go so - bie, Stu -

10

-sznie od - da - wa chwa - lę Sy - jon To - bie, Sy - jon, ku[łát] gór wy-so -

-sznie od - da - wa chwa - lę Sy - jon To - bie, Sy - jon, ku[łát] gór wy-so -

-sznie od - da - wa chwa - lę Sy - jon To - bie, Sy - [jon], ku[łát] gór wy-so -

-[sznie] od - da - wa chwa - lę Sy - jon To - bie, Sy - jon, ku[łát] gór wy-so -

15

-[kich], roz - kosz świa - tá wasze - go, Bo - ki pól - no - cné, dwór kró - lá wiel - kié - go.

-[kich], roz - kosz świa - tá wasze - go, Bo - ki pól - no - cné, dwór kró - lá wiel - kié - go.

-[kich], roz - kosz świa - tá wasze - go, Bo - ki pól - no - cné, dwór kró - lá wiel - kié - go.

-[kich], roz - [kosz] świa - tá wasze - go, Bo - ki pól - no - cné, dwór kró - lá wiel - kié - go.

Psalm XLIX

AUDITE HAEC, OMNES GENTES [...]

[Słuchaj, słuchaj, co żywo! Wszystkie ziemskie kráje]

5

Słu - cha), słu - cha), co ży - wol Wszyst - (ki) ziem - skie) krá - je, Ná - kloń - cie u -

Słu - cha), słu - cha), co ży - wol Wszyst - (ki) ziem - skie) krá - je, Ná - kloń - cie u -

Słu - cha), słu - cha), co ży - wol Wszyst - ki ziem - skie) krá - je, Ná - kloń - cie u -

Słu - cha), słu - cha), co ży - wol Wszyst - (ki) ziem - skie) krá - je, Ná - kloń - cie u -

10

- szu i kę - dy dzień wasá - je, I kę - dy gá - ónie, i któ - rym

- szu i kę - dy dzień wasá - je, I kę - dy gá - ónie, i któ - rym

- szu i kę - dy dzień wasá - je, I kę - dy gá - ónie, i któ - rym

- szu i kę - dy dzień wasá - je, I kę - dy gá - ónie, i któ - rym

15

sło - ne - czny Pro - mién doj - mu - je, i któ - (rym) mróz wie - czny.

sło - ne - czny Pro - mién doj - mu - je, i któ - rym mróz wie - czny.

sło - ne - czny Pro - mién doj - mu - je, i któ - rym mróz wie - czny.

sło - ne - czny Pro - mién doj - mu - je, i któ - rym mróz wie - czny.

Psalm L

DEUS DEORUM, DOMINUS LOCUTUS EST [...]

[Bóg wieczny, który wszystkim rozkazuje]

Bóg wie - czny -, któ - ry wszyst - (kim) roz - ká - zu - je Ziem - sk(im) ty -
 Bóg wie - czny -, któ - (ry) wszyst - (kim) roz - ká - zu - je Ziem - skim ty -
 Bóg wie - czny, któ - ry wszyst - kim roz - ká - zu - je Ziem - (skim) ty -
 Bóg wie - czny, któ - ry wszyst - kim roz - ká - zu - je Ziem - skim ty -

⁵
 - rán - nom, mó - wic sie go - tu - je. Po - zo - wie zie - mię od wscho - dnój
 - rán - nom, mó - wic sie go - tu - je. Po - zo - wie zie - mię od wscho - dnój
 - rán - nom, mó - wic sie go - tu - je. Po - zo - wie zie - mię od wscho - dnój
 - rán - nom, mó - wic sie go - tu - je. Po - zo - wie zie - mię od wscho - dnój

¹⁰
 grá - ni - ce Át do sło - ne - cznej po - znój ló - źni - ce.
 grá - ni - ce Át do sło - ne - cznej po - znój ló - źni - ce.
 grá - ni - ce Át do sło - ne - cznej po - znój ló - źni - ce.
 grá - ni - ce Át do sło - ne - cznej po - znój ló - źni - ce.

MELODYJE PSALMÓW

Psalm LI

MISERERE MEI, DEUS, SECUNDUM MAGNAM MISERICORDIAM TUAM [...]

[Boże w miłosierdziu swoim nieprzebrány]

5

Bo - że w mi - lo - sier - dzu swo - im nie - prze - brá - ny, U Twych

Bo - że w mi - lo - sier - dzu swo - im nie - prze - brá - ny, U Twych

Bo - że w mi - lo - sier - dzu swo - im nie - prze - brá - ny, U Twych

Bo - że w mi - lo - sier - dzu swo - im nie - prze - brá - ny, U Twych

10

nóg u - pa - dam ja, czło - wiek stro - ská - ny. Smi - (tu) sie ná - de

u - pa - (dam) ja, czło - wiek stro - ská - ny. Smi - (tu) sie ná - de

nóg u - pa - dam ja, czło - wiek stro - ská - (ny). Smi - (tu) sie ná - de

u - pa - (dam) ja, czło - wiek stro - ská - ny. Smi - (tu) sie ná - de

15

(mna), ze - trzy mo - je zło - ści, O - myj mię, o - czyść mię z mo (ich) usze - te - czno - ści.

mna, ze - trzy mo - je zło - ści, O - myj mię, o - czyść mię z mo - ich usze - te - czno - ści.

mna, ze - trzy mo - je zło - ści, O - myj mię, o - czyść mię z mo - ich usze - te - czno - ści.

(mna), ze - trzy mo - je zło - ści, O - myj mię, o - czyść mię z mo - ich usze - te - czno - ści.

Psalm LII

QUID GLORIARIS IN MALITIA [...]

[Co się chłubisz, niewstydlivy]

Co się chłubisz, nie-wstydlivy, Znie-cność swo-ich -?

Co się chłubisz, nie-wstydlivy, Znie-cność swo-ich

Co się chłubisz, nie-wstydlivy, Znie-cność swo-ich?

Co się chłubisz, nie-wstydlivy, Znie-cność swo-ich -?

5
Jest Bóg żywy, Który świat i ludzkie rzesze U-

-? Jest Bóg żywy, Który świat i ludzkie rzesze U-

Jest Bóg żywy, Który świat i ludzkie rzesze U-

Jest Bóg żywy, Który świat i ludzkie rzesze U-

10
-stę-wiecznie ma-ną pie-czy.

-stę-wiecznie ma-ną pie-czy.

-stę-wiecznie ma-ną pie-czy.

-stę-wiecznie ma-ną pie-czy.

Psalm LIII

DIXIT INSIPIENS IN CORDE SUO [...DEUS DE COELO]

[Głupi mówi w sercu swoim]

Głu - pi mó - wi w ser - cu swo - im -
 „Nié - (mášz) Bo - (gá) , przéc - sie bo - im -?
 W tym - że cno -

Głu - pi mó - wi w ser - cu swo - im -
 „Nié - (mášz) Bo - (gá) -, przéc - sie bo - im?
 W tym - że cno -

Głu - pi mó - wi w ser - cu swo - im -
 „Nié - (mášz) Bo - (gá) -, przéc - sie bo - im -?
 W tym - że cno -

Głu - pi mó - wi w ser - cu swo - im -
 „Nié - (mášz) Bo - (gá) , przéc - sie bo - im -?
 W tym - (że) cno -

- (iá) zgó - (siá) błę - (dzie), Á nie - rzą - du peł - no wszę - dzie.
 - (iá) zgó - - siá błę - dzie, Á nie - rzą - du peł - no wszę - dzie.
 - (iá) zgó - - siá błę - dzie, Á nie - rzą - du peł - no wszę - dzie.
 - (iá) zgó - (siá) błę - (dzie), Á nie - rzą - du peł - no wszę - dzie.

Ps[alm] LIIII

DEUS, IN NOMINE TUO SALVUM ME FAC [...]

[Mocą imienia swego i swój wszechmocności]

Mo - cą i - mię - nia swe - go i swój wszechmo - cno - ści U - slysz mo - dli - twy
 Wy - (bań) mię - nia Twe - go z mych nie - bez - pie - czno - ści.

Mo - cą i - mię - nia swe - go i swój wszechmo - cno - ści U - slysz mo - dli - twy
 Wy - (bań) mię - nia Twe - go z mych nie - bez - pie - czno - ści.

Mo - cą i - mię - nia swe - go i swój wszechmo - cno - ści U - slysz mo - dli - twy
 Wy - (bań) mię - nia Twe - go z mych nie - bez - pie - czno - ści.

Mo - cą i - mię - nia swe - go i swój wszechmo - cno - ści U - slysz mo - dli - twy
 Wy - (bań) mię - nia Twe - go z mych nie - bez - pie - czno - ści.

mo - je -, Bo - że nie - zmie - rzo - ny, Á przy - mi w u - szy swo - je głos mój u - tra - plo - ny.
 mo - je -, Bo - że nie - zmie - rzo - ny, Á przy - mi w u - szy swo - je głos mój u - tra - plo - ny.
 mo - je -, Bo - że nie - zmie - rzo - ny, Á przy - mi w u - szy swo - je głos mój u - tra - plo - ny.
 mo - je -, Bo - że nie - zmie - rzo - ny, Á przy - mi w u - szy swo - je głos mój u - tra - plo - ny.

Psalm LV

EXAUDI, DEUS, ORATIONEM MEAM ET NE DESPEXERIS

[Obróńcá uciśnionych, Boże litościwy]

O - broń - cá u - ci - śnio - nych, Bo - że li - to - ści - wy, Nie pro - szęć, á -
 U - słysz mo - dli - twę mo - je i głos zá - lo - ści - wy.
 O - broń - [cá] u - ci - śnio - [nych], Bo - że li - to - ści - wy, Nie pro - [szęć], á -
 U - słysz mo - dli - twę mo - je i głos zá - lo - ści - wy.
 O - broń - cá u - ci - śnio - nych, Bo - że li - to - ści - wy, Nie pro - szęć, á -
 U - słysz mo - dli - twę mo - je i głos zá - lo - ści - wy. Nie pro - szęć, á -

- le wo - lam, tá - [kem] ja dziś zstro - ny Nie - przy - ja - cie - lá swe - go wciel - [ce] zá - trwo - żo - ny.
 - le wo - lam, tá - kem ja dziś zstro - ny Nie - przy - ja - cie - lá swe - go wciel - [ce] zá - trwo - żo - ny.
 - le wo - lam, tá - kem ja dziś zstro - ny Nie - przy - ja - cie - lá swe - go [wciel - ce] zá - trwo - żo - ny.
 - le wo - lam, tá - kem ja dziś zstro - ny Nie - przy - ja - cie - lá swe - go [wciel - ce] zá - trwo - żo - ny.

MELODYJE PSALMÓW

Psalm LVI

MISERERE MEI, DEUS, QUONIAM CONCULCAVIT ME HOMO

[Smiłuj się nań, Boże miłosierny]

5

Smi - łuj się na - de mna, Bo - że li - to - ści - wy, Nié
 Bo - mię pró - wie w sie - mię wbił czo - [wiek] sło - [dł] - wy.

Smi - łuj się na - de mna, Bo - że li - to - ści - wy, Nié
 Bo - mię pró - wie w sie - mię wbił czo[lo - (wiek] sło - [dł] - wy.

Smi - łuj się na - de mna, Bo - że li - to - ści - wy, Nié
 Bo - mię pró - [wie] w sie - mię wbił czo - [wiek] sło - [dł] - wy.

Smi - łuj się na - de mna, Bo - że li - to - ści - wy, Nié
 Bo - mię pró - [wie] w sie - mię wbił czo - [wiek] sło - [dł] - wy.

mam od - po - czyn - ku, nié mam i wy - tchnie - [nia] Od je - go po - twa -
 m[am] od - po - czyn - ku, nié mam i wy - tchnie - [nia] Od je - go po - twa -
 mam od - po - czyn - ku, nié mam i wy - tchnie - [nia] Od je - go po - twa -
 mam od - po - czyn - ku, nié mam i wy - tchnie - [nia] Od je - go po - twa -

10

- rzy i je - go tra - pie - nia.
 - rzy i je - go tra - pie - nia.
 - rzy i je - go tra - pie - nia.
 - rzy i je - go tra - pie - nia.

Psalm LVII

MISERERE MEI, DEUS, MISERERE MEI [...]

[Smituj sie, Pánie, czasu mego niepokojá]

5

Smi - luj sie, Pá - nie, czá - su me - go nie - po - ko - já. W To - bie u - fá - nie

Smi - luj sie, Pá - nie, czá - su me - go nie - po - ko - já. W To - bie u - fá - nie

Smi - luj sie, Pá - nie, czá - su me - go nie - po - ko - já. W To - bie u - fá - nie

Smi - luj sie, Pá - nie, czá - su me - go nie - po - ko - já. W To - bie u - fá - nie

10

kła - dzie du - szá mo - já. Nie - ch[aj] u - lę - gę w pew[né] Twych skrzy - [del] za -

kła - dzie du - szá mo - [já]. Nie - [chaj] u - lę - gę w pew-né] Twych skrzy - [del] za -

kła - dzie du - szá mo - já. Nie - [chaj] u - lę - gę w pew[né] Twych skrzy - [del] za -

kła - dzie du - szá mo - já. Nie - [chaj] u - lę - gę w pew[né] Twych skrzy - [del] za -

15

- lo - [nie]. Át by - [stra] zá - pól - czy - woóc i nie - chęć o - plo - nie -

- lo - [nie]. Át by - [stra] zá - pól - czy - woóc i nie - chęć o - plo - nie -

- lo - [nie]. Át by - [stra] zá - pól - czy - woóc i nie - chęć o - plo - nie -

- lo - [nie]. Át by - [stra] zá - pól - czy - woóc i nie - chęć o - plo - nie -

Psalm LVIII

SI VERE UTIQUE IUSTITIAM LOQUIMINI [...]

[Najdzie się kiedy chwilą tak szczęśliwa]

5

Naj - dzie sie kie - dy chwi - (lá) iák szcze - (áli - wa), Ze praw - dę rze - czesz, rá -
 Naj - [dzie] sie kie - [dy] chwi - [lá] iák szcze - [áli - wa], Ze praw - [dę] rze - czesz -, rá -
 Naj - dzie sie kie - dy chwi - (lá) iák szcze - (áli - wa), Ze praw - dę rze - (czesz), rá -
 Naj - dzie sie kie - [dy] chwi - [lá] iák szcze - [áli - wa], Ze praw - dę rze - czesz, rá -

1

- do nie - -życz - li - wa? Ska - żesz co kie - dy sprá - wie - dli -
 - do nie - -życz - li - wa? Ska - żesz co kie - dy sprá - wie - dli -
 - do nie - -życz - li - wa? Ska - żesz co kie - dy sprá - wie - dli -
 - do nie - -życz - li - wa? Ska - żesz co kie - dy sprá - wie - dli -

10

- (wie) czy - li Kto ná to cze - ka, bár - zo sie o - -my - li?
 - (wie) czy - li Kto ná to cze - ka, bár - zo sie o - -my - li?
 - (wie) czy - li Kto ná to cze - ka, bár - zo sie o - -my - li?
 - (wie) czy - li Kto ná to cze - ka, bár - zo sie o - -my - li?

Psalm LIX

ERIPE ME DE INIMICIS MEIS, DEUS MEUS [...]

[Boże, który sług nigdy nie zapomnisz swoich]

5

Bo - że, któ - ry sług ni - gdy nie prze - po - mnisz swo - ich, Wy - rui

Bo - że, któ - ry sług ni - gdy nie prze - po - mnisz swo - ich, Wy - rui

Bo - że, któ - ry sług ni - gdy nie prze - po - mnisz swo - ich, Wy - rui

Bo - że, któ - ry sług ni - gdy nie prze - po - mnisz swo - ich, Wy - rui

10

mie z rak o - kru - (t)nych nie - przy - ja - ciół mo - (ich) Br(oś) mie prze - (ciw) zu - chwál - (com) i jáw - no -

mie z rak o - kru - (t)nych nie - przy - ja - ciół mo - (ich) Br(oś) mie prze - (ciw) zu - chwál - (com) i jáw - no -

mie z rak o - kru - (t)nych nie - przy - ja - ciół mo - (ich) Br(oś) mie prze - (ciw) zu - chwál - (com) i jáw - no -

mie z rak o - kru - (t)nych nie - przy - ja - ciół mo - (ich) Br(oś) mie prze - (ciw) zu - chwál - (com) i jáw - no -

15

- grze - szni - (kom) Á - ni mie w moc po - da - waj be - ze - cnym głów - ni - kom.

- grze - szni - (kom) Á - ni mie w moc po - da - waj be - ze - cnym głów - ni - kom.

- grze - szni - (kom) Á - ni mie w moc po - da - waj be - ze - cnym głów - ni - kom.

- grze - szni - (kom) Á - ni mie w moc po - da - waj be - ze - cnym głów - ni - kom.

Psalm LX

DEUS, REPULISTI NOS ET DESTRUXISTI NOS [...]

[Rozprószyłeś nas, Boże, Boże niezmierny]

5

Roz - pró - szy - leś nas, Bo - że, Bo - że nie - zmie - rzo - ny, Ská - zi - leś nas, ná -

Roz - pró - szy - leś nas, Bo - że, Bo - że nie - zmie - rzo - ny, Ská - zi - leś nas, ná -

Roz - pró - szy - leś nas, Bo - że, Bo - że nie - zmie - rzo - [ny], Ská - zi - leś nas -, ná -

Roz - pró - szy - leś nas, Bo - że, Bo - że nie - zmie - rzo - ny, Ská - zi - leś nas, ná -

10

-szé - mi grzé - chy ob - rá - żo - ny. Smi - łuj się kie - dy, á gniew po - rzu - ciw -

-szé - mi grzé - chy ob - rá - żo - ny. Smi - łuj się kie - dy, á gniew po - rzu - ciw -

-szé - mi grzé - chy ob - rá - żo - ny. Smi - łuj się kie - dy, á gniew po - rzu - ciw -

-szé - mi grzé - chy ob - rá - żo - ny. Smi - łuj się kie - dy, á gniew po - rzu - ciw -

15

-szy Ná - wróc się do nas te - skli - wych śpé - łów - szy.

-szy Ná - wróc się do nas te - skli - wych śpé - łów - szy.

-szy) Ná - wróc się do nas te - skli - wych śpé - łów - szy.

-szy Ná - wróc się do nas te - skli - wych śpé - łów - szy.

Psalm LXI

EXAUDI, DEUS, DEPRECA[TIO]NEM MEAM [...]

[Usłysz mé prośby, Boże władze wiecznej]

5

U - słysz mé proś - by), Bo - [że] w[a - dze] wie - [cznej], Á o - b[ród] ku

U - słysz mé proś - by), Bo - [że] w[a - dze] wie - [cznej], Á o - b[ród] ku

U - słysz mé proś - by), Bo - że w[a - dze] wie - cznej], Á o - b[ród] ku

U - słysz mé proś - by), Bo - [że] w[a - dze] wie - [cznej], Á o - b[ród] ku

10

m[nie] św[ie] - té) u - szy swo - (je). Zgrá - ni - ce prá - wie św[ie] - tá

m[nie] św[ie] - té) u - szy swo - (je). Zgrá - ni - ce prá - wie św[ie] -

m[nie] św[ie] - té) u - szy swo - (je). Zgrá - ni - ce prá - [wie] św[ie] - tá

m[nie] św[ie] - té) u - szy swo - je. Zgrá - ni - ce prá - wie św[ie] - tá

15

o - stá - te - cznej Do Cie - bie wzdy - cha smu - tné ser - ce mo - je.

- tá o - stá - te - cznej Do Cie - bie wzdy - cha smu - [tné] ser - ce mo - je.

o - stá - te - cznej Do Cie - bie wzdy - cha smu - tné ser - ce mo - je.

o - stá - te - cznej Do Cie - bie wzdy - cha smu - tné ser - ce mo - je.

Psalm LXII

NONNE DEO SUBIECTA ERIT ANIMA MEA? [...]

[Bogu duszá ufa mojá]

Bo - gu du - szá u - fa mo - já, W ná - dzie - je Je - go za -
To - mój za - mek, to ma zbro - já.

Bo - gu du - szá u - fa mo - já, W ná - dzie - je Je - go za -
To - mój za - mek, to ma zbro - já.

Bo - gu du - szá u - fa mo - já, W ná - dzie - je Je - go za -
To - mój za - mek, to ma zbro - já.

Bo - gu du - szá u - fa mo - já, W ná - dzie - je Je - go za -
To - mój za - mek, to ma zbro - já.

-sło - -ny Nie bo - je sie z za - dnój stro - -ny.

-sło - -ny Nie bo - je sie z za - dnój stro - -ny.

-sło - -ny Nie bo - je sie z za - dnój stro - -ny.

-sło - -ny Nie bo - je sie z za - dnój stro - -ny.

Psalm LXIII

DEUS, DEUS MEUS, AD TE DE LUCE VIGILO [...]

[Ku służbie Twojej, Boże, mój obrońcą]

Ku służ - bie Two - jój, Bo - że, mój o - broń - -cá, Wsá - je rá -
Ku służ - bie Two - jój, Bo - że, mój o - broń - -cá, Wsá - je rá -
Ku służ - [bie] Two - [jój], Bo - że, mój o - broń - -cá, Wsá - je rá -
Ku służ - bie Two - [jój], Bo - że, mój o - broń - -cá, Wsá - je rá -

PRZEKLADANIA J. KOCHANOWSKIEGO

-né - (go) nie cze - ká - jąc słoń - -cá. Prá - gnie Cię du - szá, prá - gnie ciá - -lo
 -né - go nie cze - ká - jąc słoń - -cá. Prá - gnie Cię du - szá, prá - gnie ciá - -lo
 -né - go nie cze - -[ká] - jąc słoń - -cá. Prá - gnie Cię du - szá, prá - - gnie ciá -
 -né - go nie cze - ká - jąc słoń - -cá. Prá - gnie Cię du - -szá, prá - gnie ciá - - lo

mo - je Já - ko dździá zle - miá w sro - -głé le - tné zno - je.
 mo - -je Já - ko dździá zle - miá w sro - -głé le - tné zno - -je.
 - -to mo - je Já - ko dździá zle - -miá w sro - głé le - -tné zno - je.
 mo - je Já - ko dździá zle - miá w sro - głé le - tné zno - je.

P[salm] LXIII

EXAUDI, DEUS, ORATIONEM MEAM, CUM DEPRECOR

[Boże litościwy]

Bo - że li - to - ści(wy), W mój czas nie - szczę - śli - wy Rácz mo - dli - (twy) mo - je Przy - jąc w u - -szy swo - je.
 Bo - że li - to - ści(wy), W mój czas nie - szczę - śli - wy Rácz mo - dli - (twy) mo - je Przy - jąc w u - -szy swo - je.
 Bo - że li - to - ści(wy), W mój czas nie - szczę - śli - wy Rácz mo - dli - (twy) mo - je Przy - jąc w u - -szy swo - je.
 Bo - że li - to - ści - wy - , W mój czas nie - szczę - śli - wy Rácz mo - dli - (twy) mo - je Przy - jąc w u - -szy swo - je.

Psalm LXV

TE DECET HYMNUS, DEUS, IN SION [...]

[Królu ná ziemi i ná wielkim niebie]

5

Kró - lu ná zie - mi i ná wiel - [kim] nie - bie, Chwa - lá w Sy -

Kró - lu ná zie - mi i ná wiel - kim nie - bie. Chwa - (lá) w Sy -

Kró - lu ná zie - mi i ná wiel - [kim] nie - bie, Chwa - lá w Sy -

Kró - lu ná zie - mi i ná wiel - [kim] nie - bie, Chwa - lá w Sy -

-jo - nie udsię - [czna] cze - ka Cie - bie. Tám o - bie - tni -

-jo - [nie] udsię - [czna] cze - ka Cie - bie. Tám o - bie - tni -

-jo - nie udsię - [czna] cze - ka Cie - bie. Tám o - bie - tni -

-jo - [nie] udsię - [czna] cze - ka Cie - bie. Tám o - bie - tni -

10

-ce To - bie po - szlu - bio - né Bę - da i - szczo - né.

-ce To - bie po - szlu - bio - né Bę - da i - szczo - né.

-ce To - bie po - szlu - bio - né Bę - da i - szczo - né.

-ce To - bie po - szlu - bio - né Bę - da i - szczo - né.

Psalm LXVI

IUBILATE DEO, OMNIS TERRA, PSALMUM DICITE NOMINI EIUS

[Wszystką ziemią, wszyscy króje]

Wszyst - ká zie - miá, wszyst - ki krá - je I gdzie já - sné słó -

Wszyst - ká zie - miá, wszyst - ki krá - je I gdzie já - sné słó -

Wszyst - ká zie - miá, wszyst - ki krá - je I gdzie já - sné słó -

Wszyst - ká zie - miá, wszyst - ki krá - je I gdzie já - sné słó -

-ce wstá - je, I gdzie wby - stré -, szum - né mo -

-ce wstá - je, I gdzie wby - stré, szum - né mo -

-ce wstá - je, I gdzie wby - stré, szum - né mo -

-ce wstá - je, I gdzie wby - stré -, szum - né mo -

-rze Zá - pa - dá - ją po - zné zo - rze

-rze Zá - pa - dá - ją po - zné zo - rze

-rze Zá - pa - dá - ją po - zné zo - rze

-rze Zá - pa - dá - ją po - zné zo - rze

Psalm LXVII

DEUS MISEREATUR NOSTRI ET BENEDICAT NOBIS

[Pokryj swym miłosierdzim, Pánie, nasze złości]

5

Po - kryj swym mi - lo - (sier - dzim), Pá - (nie), ná - sze zło - ści, Ro - święć.
 Á - rácz nam bło - (go - słá - wicé) z o - (w - skięj) mi - lo - ści.

nas świę - (tlem) swo - (im), á - by - chmy po - zná - li Dró - (gi -
 święć) nas świę - (tlem) swo - (im), á - by - chmy po - zná - li Dró - (gi -
 święć) nas świę - (tlem) swo - (im), á - by - chmy po - zná - li Dró - (gi -
 święć) nas świę - (tlem) swo - (im), á - by - chmy po - zná - li Dró - (gi.

10

Two - je i wie - czną lá - (sę) o - trzy - (má - li.
 Two - je i wie - czną lá - (sę) o - trzy - (má - li.
 Two - je i wie - czną lá - (sę) o - trzy - (má - li.
 Two - je i wie - czną lá - (sę) o - trzy - (má - li.

Psalm LXVIII

EXURGAT DEUS ET DISSIPENTUR INIMICI EIUS

[O, który światem wladasz i królujesz wiecznie]

O, któ - ry świa - tem wła - dasz i kró - lu - jesz wie - cznie,

O, któ - ry świa - tem wła - dasz i kró - lu - jesz wie - cznie,

O, któ - ry świa - tem wła - dasz i kró - lu - jesz wie - cznie,

O, któ - ry świa - tem wła - dasz i kró - lu - jesz wie - cznie,

Po - (wstań) -, Pá - nie, á mu - szą tył po - dąć ko - nie - cznie

Po - (wstań) -, Pá - nie -, á mu - szą tył po - dąć ko - nie - cznie

Po - (wstań) -, Pá - nie, - nie, á mu - szą tył po - dąć ko - nie - cznie

Po - (wstań) -, Pá - nie, á mu - szą tył po - dąć ko - nie - cznie

Psalm LXIX

SALVUM ME FAC, DEUS

[Ratuj mię, Pánie, bo złych przygód nawálności]

Rá - tuj mię, Pá - (nie) -, bo złych przy(gód) na-wál(no - ści) Się-gá - ja we m(nie) o - stá(tnich) ko - ści.

Rá - tuj mię, Pá - (nie), bo złych przy(gód) na-wál(no - ści) Się-gá - ja we m(nie) o - stá(tnich) ko - ści.

Rá - tuj mię, Pá - (nie) -, bo złych przy(gód) na-wál(no - ści) Się-gá - ja we m(nie) o - stá(tnich) ko - ści.

Rá - tuj mię, Pá - (nie), bo złych przy(gód) na-wál(no - ści) Się-gá - ja we m(nie) o - stá(tnich) ko - ści.

MELODYJE PSALMÓW

Psalm LXX

DEUS, IN ADIUTORIUM MEUM INTENDE [...]

[Boże wiecznej mocy]

Bo - że wie - cz(néj) mo - cy, Twój żą - dam po - mo -

Bo - że wie - cznej mo - cy, Twój żą - dam po - mo -

Bo - że wie - cznej mo - cy, Twój żą - dam po - mo -

Bo - że wie - cznej mo - cy, Twój żą - dam po - mo -

- cy. Chciéj sie po - śpie - szyć ku rá - tun - ku me -

- cy. Chciéj sie po - śpie - szyć ku rá - tun - ku me -

- cy. Chciéj sie po - śpie - szyć ku rá - tun - ku me -

- cy. Chciéj sie po - śpie - szyć ku rá - tun - ku me -

- mu, Nie dáj mię w rę - [ce] czło - wie - ko - wi zle - mu.

- mu, Nie dáj mię w rę - ce czło - wie - ko - wi zle - mu.

- mu, Nie dáj mię w rę - ce czło - wie - ko - wi zle - mu.

- mu, Nie dáj mię w rę - [ce] czło - wie - ko - wi zle - mu.

Psalm 71

IN TE, DOMINE, SPE[RAVI, NON CONFUNDAR IN AETERNUM...

QUONIAM FIRMAMENTUM MEUM]

[W Tobie ufność swą kładę, Boże niezmierny]

Jako psalm 31

Psalm LXXII

DEUS, IUDICIUM TUUM REGI DA [...]

[Daj swé baczenie, Boże, królowi]

Daj swé ba - cze - nie, Bo - że, kró - lo - wi, Á - by w po - rząd -
 Daj sprá - wie - dli - [wość] kró - le - wi - co - wi, Á - by w po - rząd -
 Daj swé ba - cze - nie, Bo - że, kró - lo - wi, Á - by w po - rząd -
 Daj sprá - wie - dli - [wość] kró - le - wi - co - wi, Á - by w po - rząd -

-[ku] Twój) lud sprá - wo - wal, Je - dná - ko z pá - ny chu - dé szá - co - wal.
 - ku Twój) lud sprá - wo - wal, Je - dná - ko z pá - ny chu - dé szá - co - wal.
 - ku Twój) lud sprá - wo - wal, Je - dná - ko z pá - ny chu - dé szá - co - wal.
 - ku Twój) lud sprá - wo - wal, Je - dná - ko z pá - ny chu - dé szá - co - wal.

Psalm LXXIII

QUAM BONUS ISRAHEL DEUS

[Niech co chce będzie, żyw Pan ludu swemu]

Niech co chce będzie - (dzie), żyw Pan lu - du swe - mu I

Niech co chce będzie - (dzie), żyw Pan lu - du swe - (mu) I

Niech co chce będzie - (dzie), żyw Pan lu - du swe - (mu) I

Niech co chce będzie - (dzie), żyw Pan lu - du swe - (mu) I

zna, k(to) szcześnie - (rym) ser - (cem) słu - ży Je - mu.

zna, kto szcześnie - (rym) ser - (cem) słu - ży Je - mu.

zna, kto szcześnie - (rym) ser - (cem) słu - ży Je - mu.

zna, kto szcześnie - (rym) ser - (cem) słu - ży Je - mu.

Psalm LXXIII

UT QUID, DEUS, REPULISTI IN FINEM [...]

[Tákże nas już ná wicki, Boże náš, opuścisz]

Ták - że nas już ná wicki - (ki), Bo - że náš, o - pu - ścisz? Wspo - (mni) ná sw(é)

I sro - gim wyl - (kom) drá - (pác) stá - do swé do - pu - ścisz?

Ták - że nas już ná wicki - (ki), Bo - że náš, o - pu - ścisz? Wspo - (mni) ná sw(é)

I sro - (gim) wyl - (kom) drá - (pác) stá - do swé do - pu - ścisz?

Ták - że nas już ná wicki - (ki), Bo - że náš, o - pu - ścisz? Wspo - (mni) ná sw(é)

I sro - (gim) wyl - (kom) drá - (pác) stá - do swé do - pu - ścisz?

10

dzie - dzie - two i ná swój lud wier[ny], Z któ - [re - goś] Ty zdjął járz - [mo] w je - [go] cz[as]e mi - zer - ny.

dzie - dzie - two i ná swój lud wier[ny], Z któ - [re - goś] Ty zdjął járz - [mo] w je - go cz[as]e mi - zer - ny.

dzie - dzie - two i ná swój lud wier[ny], Z któ - [re - goś] Ty zdjął járz - mo w je - go cz[as]e mi - zer - ny.

dzie - dzie - two i ná swój lud wier[ny], Z któ - [re - goś] Ty zdjął járz - [mo] w je - [go] cz[as]e mi - zer - ny.

Psalm LXXV

CONFITEBIMUR TIBI, DEUS [...]

[Ciebie my wiecznie wyznawać będziemy]

Cie - bie my wie - cznie wy - zná - wác bę - dzie - my
I Two - je cu - dá świą - tu o - po - wie - my.

Cie - bie my wie - cznie wy - zná - wác bę - dzie - my
I Two - je cu - dá świą - tu o - po - wie - my.

Cie - bie my wie - cznie wy - zná - wác bę - dzie - my
I Two - je cu - dá świą - tu o - po - wie - my.

Cie - bie my wie - cznie wy - zná - wác bę - dzie - my
I Two - je cu - dá świą - tu o - po - wie - my.

5 10

Á Ty nam szczę - ścić bę - dziesz ná - szé sprá - wy, Bo - że lá - ská - wy.

Á Ty nam szczę - ścić bę - dziesz ná - szé sprá - wy, Bo - że lá - ská - wy.

Á Ty nam szczę - ścić bę - dziesz ná - szé sprá - wy, Bo - że lá - ská - wy.

Á Ty nam szczę - ścić bę - dziesz ná - szé sprá - [wy], Bo - że lá - ská - wy.

Psalm LXXVI

NOTUS IN IUDAEA DEUS [...]

[Znaczny jest Bóg w żydowskiej krainie]

Zná - czny jest Bóg w ty - (dow - skiej) krá - i - (nie), Na -
 WI - zrá - (e - lu) Je - go i - mię sły - nie, nie.

Zná - czny jest Bóg w ty - (dow - skiej) krá - i - (nie), Na -
 WI - zrá - (e - lu) Je - go i - mię sły - nie, nie.

Zná - czny jest Bóg w ty - (dow - skiej) krá - i - (nie), Na -
 WI - zrá - (e - lu) Je - go i - mię sły - nie, nie.

Zná - czny jest Bóg w ty - (dow - skiej) krá - i - (nie), Na -
 WI - zrá - (e - lu) Je - go i - mię sły - nie, nie.

- miot Je-(go) w Sa - (lem) jest ro(z - bi - ty), Ná Sy - jo - nie pá - lac zná - ko -
 - miot Je-(go) w Sa - (lem) jest ro(z - bi - ty), Ná Sy - (o) - nie pá - lac zná - ko -
 - miot Je-(go) w Sa - (lem) jest ro(z - bi - ty), Ná Sy - jo - nie pá - lac zná - ko -
 - miot Je-(go) w Sa - (lem) jest ro(z - bi - ty), Ná Sy - jo - nie pá - lac zná - ko -

- mi - ty. Tám po - kru -(szyl) tar - cze, mie - cze, zbro - je, Á bo - je.
 zá mo - rze kruč - wé ci - sną
 - mi - ty. Tám po - kru (szyl) tar - cze, mie - cze, zbro - je, Á bo - je.
 zá mo - rze kruč - wé ci - sną
 - mi - ty. Tám po - kru (szyl) tar - cze, mie - cze, zbro - je, Á bo - je.
 zá mo - rze kruč - wé ci - sną

Psalm LXXVII

VOCE MEA AD DOMINUM CLAMAVI, VOCE MEA AD DEUM ET INTENDIT MIHI

[Páná ja wzywác będe, dokądem żywy]

Pá - ná ja wzy - wác bę - de, do - ká - dem ży - wy,
 Á - On w u - szy swé przyj - [mie] mój g[łos] płócz - li - wy.

Pá - ná ja wzy - wác bę - de, do - ká - dem ży - wy,
 Á - On w u - szy swé przyj - mie mój g[łos] płócz - li - wy.

Pá - ná ja wzy - wác bę - de, do - ká - dem ży - wy,
 Á - On w u - szy swé przyj - [mie] mój g[łos] płócz - li - wy.

Pá - ná ja wzy - wác bę - de, do - ká - dem ży - wy,
 Á - On w u - szy swé przyj - [mie] mój g[łos] płócz - li - wy.

Do Te - gom sie ja u - ciekł czá - su tru - dno - ści,

Do Te - gom sie ja u - ciekł czá - su tru - dno - ści,

Do Te - gom sie ja u - ciekł czá - su tru - dno - ści,

Do Te - gom sie ja u - ciekł czá - su tru - dno - ści,

Do Te - gom rę - ce ścia - gal w no - cné clem - no - ści.

Do Te - gom rę - ce ścia - gal w no - cné clem - no - ści.

Do Te - gom rę - ce ścia - gal w no - cné clem - no - ści.

Do Te - gom rę - ce ścia - gal w no - cné clem - no - ści.

Ps[alm] LXXVIII

ATTENDITE, POPULE MEUS, LEGEM MEAM [...]

[Słuchaj, wierny mój zborze, otwórz uszy swoje]

5

Słu - chaj, wier - (ny) mój zbo - [rze], o - twórz u - szy swo -

Słu - cha) -, wier - ny mój zbo - rze, o - twórz u - szy swo -

Słu - cha) -, wier - ny mój zbo - rze, o - twórz u - szy swo -

Słu - cha) -, wier - ny mój zbo - rze, o - twórz u - szy swo -

10

-[je], Á do ser - cá po - wa - źné przy - puć slo - wá mo - je.

-[je], Á do ser - cá po - wa - źné przy - puć slo - wá mo - je.

-je. Á do ser - cá po - wa - źné przy - puć slo - wá mo - je.

-[je], Á do ser - cá po - wa - źné przy - puć slo - wá mo - je.

Psalm LXXIX

DEUS, VENERUNT GENTES IN HAEREDITATEM TUAM [...]

[Pohńńcy, o Boże żywy]

5

Po - háń - cy, o Bo - że ży - wy, Wo - ju - ja Twój kraj wła - ści - wy. Ko -

Po - háń - cy, o Bo - że ży - wy, Wo - ju - ja Twój kraj wła - ści - wy. Ko -

Po - háń - cy, o Bo - że ży - wy, Wo - ju - ja Twój kraj wła - ści - wy. Ko -

Po - háń - cy, o Bo - że ży - wy, Wo - ju - ja Twój kraj wła - ści - wy. Ko -

10

-ściół Twój ze - aro-mo - ci - li, Miá - sto zgrun - tu wy - wró - ci - li.

-ściół Twój ze - aro-mo - ci - li, Miá - sto zgrun - tu wy - wró - ci - li.

ó - ściół Twój ze - aro - mo - ci - li, Miá - sto zgrun - tu wy - wró - ci - li.

-ściół Twój ze - aro - mo - ci - li, Miá - sto zgrun - tu wy - wró - ci - li.

Psalm LXXX

QUI REGIS ISRAHEL, INTENDE [...]

[Słysz, pasterzu Izraelski, nasz głos żałobczy]

5

Słysz, pá - sté - rzu I - zrá - (el - aki), nášz głos zá - lo - ści - wy, O - każ sie, któ - ry nád
Któ - ry já - ko stá - do wo - (dzisz) na - ród swój wła - (ści - wy).

Słysz, pá - sté - rzu I - zrá - el - aki, nášz głos zá - lo - ści - wy, O - każ sie, któ - ry nád
Któ - ry já - ko stá - do wo - dzisz na - ród swój wła - (ści - wy).

Słysz, pá - sté - rzu I - zrá - (el - aki), nášz głos zá - lo - ści - wy, O - każ sie, któ - ry nád
Któ - ry já - ko stá - do wo - dzisz na - ród swój wła - (ści - wy).

Słysz, pá - sté - rzu I - zrá - (el - aki), nášz głos zá - lo - ści - wy, O - każ sie, któ - ry nád
Któ - ry já - ko stá - do wo - dzisz na - ród swój wła - (ści - wy).

10 15

lo - tny m ste - dzisz Che - ru - bi - (nem), Przed E - frá - j - mem, przed Má - nás - sem, przed Be - ni - já - (mi - nem).

lo - tny m ste - dzisz Che - ru - bi - (nem), Przed E - frá - j - mem, przed Má - nás - sem, przed Be - ni - já - mi - nem.

lo - tny m ste - dzisz Che - ru - bi - nem, Przed E - frá - j - mem, przed Má - nás - sem, przed Be - ni - já - mi - nem.

lo - tny m ste - dzisz Che - ru - bi - (nem), Przed E - frá - j - mem, przed Má - nás - sem, przed Be - ni - já - mi - nem.

MELODYJE PSALMÓW

Psalm LXXXI

EXULTATE DEO ADIUTORI NOSTRO [...]

[Rádújcie się Bogu najwyższemu]

Rá - duj - cie się Bo - gu na - wyż - sze - mu, Do - bro - dzie - jo -

Rá - duj - cie się Bo - gu na - wyż - sze - mu, Do - bro - dzie - jo -

Rá - duj - cie się Bo - gu na - wyż - (sze - mu), Do - bro - dzie - jo -

Rá - duj - cie się Bo - gu na - wyż - sze - mu, Do - bro - dzie - jo -

- wi ná - sze - mu. Bij - cie w bę - bny, w in - stru - men -

- wi ná - sze - mu. Bij - cie w bę - bny, w in - stru - men -

- wi ná - sze - mu. Bij - cie w bę - bny, w in - stru - men -

- wi ná - sze - mu. Bij - cie w bę - bny, w in - stru - men -

- ty graj - cie, Á psál - mów nie zá - nie - chaj - cie.

- ty graj - cie, Á psál - mów nie zá - nie - chaj - cie.

- ty graj - cie, Á psál - mów nie zá - nie - chaj - cie.

- ty graj - cie, Á psál - mów nie zá - nie - chaj - cie.

Psalm LXXXII

DEUS STETIT IN SYNAGOGA DEORUM [...]

[Królowie sądzą poddáné]

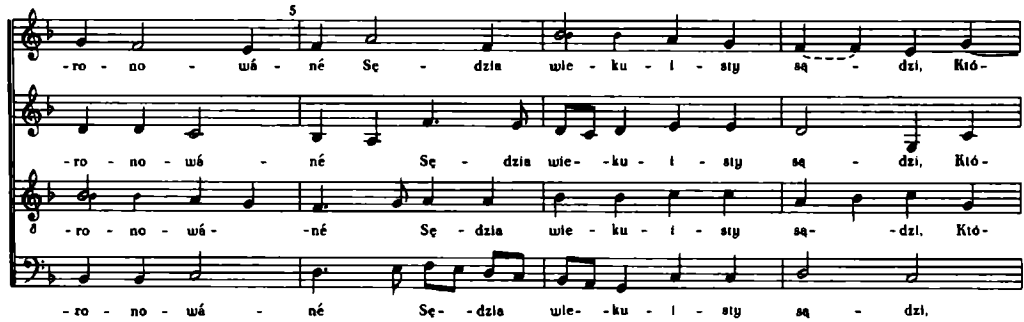

Kró - lo - wie są - - dzą pod - dá - né, Á kró - le ko -

Kró - lo - wie są - - dzą pod - dá - né, Á kró - le ko -

8 Kró - lo - wie są - - dzą pod - dá - né, Á kró - le ko -

Kró - lo - - wie są - - dzą pod - dá - né, Á kró - le ko -

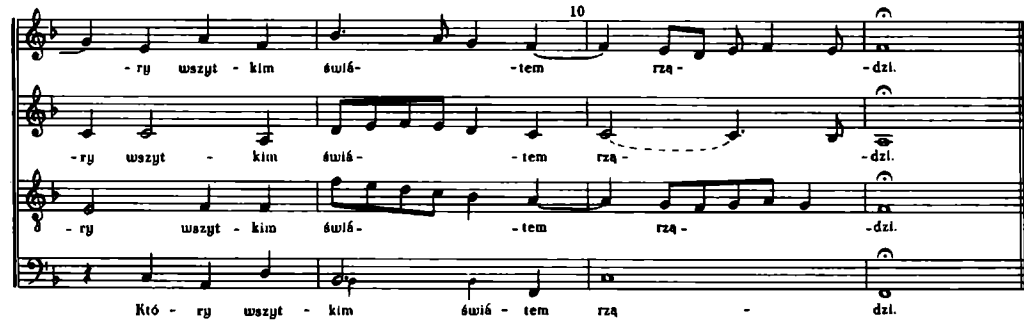

- ro - no - wá - né Sę - dzia wie - ku - i - sty są - dzi, Któ -

- ro - no - wé - né Sę - dzia wie - ku - i - sty są - dzi, Któ -

8 - ro - no - wá - - né Sę - dzia wie - ku - i - sty są - dzi, Któ -

- ro - no - wá - - né Sę - dzia wie - ku - i - sty są - dzi,

- ry wszyt - kim świa - - tem rzą - - dzi.

- ry wszyt - kim świa - - tem rzą - - dzi.

8 - ry wszyt - kim świa - - tem rzą - - dzi.

Któ - ry wszyt - kim świa - tem rzą - - dzi.

Psalm LXXXIII

DEUS, QUIS SIMILIS ERIT TIBI [...]

[Nie milcz ani odkładaj, nie ciérp, Boże wieczny!]

Nie milcz á - ni od - -kiá - -daj, nie ciérp, Bo - -że wie -

Nie milcz á - ni od - -kiá - -daj, nie ciérp, Bo - -że wie -

Nie milcz á - ni od - -kiá - -daj, nie ciérp, Bo - -że wie -

Nie milcz á - ni od - -kiá - -daj, nie ciérp, Bo - -że wie -

- czny! O - to prze - ciw - ko To - bie po - -wstał lud wsze - te - czny.

- czny! O - to prze - ciw - ko To - bie po - -wstał lud wsze - te - czny.

- czny! O - to prze - ciw - ko To - bie po - -wstał lud wsze - te - czny.

- czny! O - to prze - ciw - ko To - bie po - -wstał lud wsze - te - czny.

Ps[alm] LXXXIII

QUAM DILECTA TABERNACULA TUA, DOMINE VIRTUTUM [...]

[Boże nasz, u którego w ręku wszystkie boje]

Bo - że nasz, u któ - ré - go w rę - ku wszyt - ki bo -

Bo - że nasz, u któ - ré - go w rę - ku wszyt - ki bo -

Bo - że nasz, u któ - ré - go w rę - ku wszyt - ki bo -

Bo - że nasz, u któ - ré - go w rę - ku wszyt - ki bo -

PRZEKŁADANIA J. KOCHANOWSKIEGO

5

-je. Já - ko są wdzię - czné pá - la - ce Two - -je! Tych prá-

-je. Já - ko są wdzię - czné pá - la - ce Two - -je! Tych prá-

-je. Já - ko są wdzię - czné pá - la - ce Two - -je! Tych prá-

-je. Já - ko są wdzię - czné pá - la - ce Two - -je! Tych prá-

10

-gnie, do tych wzdy - cha du - szá u - tra - (pio - na), Tám ser-

-(gnie), do tych wzdy - cha du - szá u - tra - (pio - na), Tám ser-

-(gnie) -, do tych wzdy - cha du - szá u - tra - (pio - na), Tám ser-

-(gnie) -, do tych wzdy - cha du - szá u - tra - (pio - na), Tám ser-

15

-ce i myśl wszyt - ké sklo - nio - -na.

-ce i myśl wszyt - ké sklo - nio - -na.

-ce i myśl wszyt - ké sklo - nio - -na.

-ce i myśl wszyt - ké sklo - nio - -na.

Psalm LXXXV

BENEDIXISTI, DOMINE, TERRAM TUAM [...]

[Owa czas, Pánie, przyszedł pożądany]

O - wa czas, Pá - nie, przy - szedł po - żą - dá - ny; Po - mó - głeś
Po - cie - szy - leś kraj swój u - po - do - bá - ny.

zo - ków po - tom - ko - wi cne - mu Já - ko - bo - we - mu.
zo - ków po - tom - ko - wi cne - mu Já - ko - bo - we - mu.
zo - ków po - tom - ko - wi cne - mu Já - ko - bo - we - mu.
zo - ków po - tom - ko - wi cne - mu Já - ko - bo - we - mu.

Psalm LXXXVI

INCLINA, DOMINE, AUREM TUAM ET EXAUDI ME

[Náklón, o Pánie, uszu swoich]

Ná - klón, o Pá - nie, u - szu swo - ich, Á nie zá - rzu - [caj] mo - dl(i)tu mo -
Ná - klón, o Pá - nie, u - szu swo - ich, Á nie zá - rzu - [caj] mo - dl(i)tu mo -
Ná - klón, o Pá - nie, u - szu swo - ich, Á nie zá - rzu - [caj] mo - dl(i)tu mo -
Ná - klón, o Pá - nie, u - szu swo - ich, Á nie zá - rzu - [caj] mo - dl(i)tu mo -

10

-ich. Je-stem czło-wie-kie-m u - tra-pio- -nym, Od wszego świa- - tá o - pu - szczo - nym.

-ich. Je-stem czło-wie-kie-m u - tra-pio- -nym, Od wszego świa- - tá o - pu - szczo - nym.

-ich. Je-stem czło-wie-kie-m u - tra-pio- -nym, Od wszego świa- - tá o - pu - szczo - nym.

-ich. Je-stem czło-wie-kie-m u - tra-pio- -nym, Od wszego świa- - tá o - pu - szczo - nym.

Psalm LXXXVII

M. Gomiółka

FUNDAMENTA EIUS IN MONTIBUS SANCTIS [...]

[Pan między wszystkimi]

5

Pan mie-dzy wszyt-ki-mi Miá - sty ży-do(w-ski - mi) Pię - kné sy-joń- -skié u - mi - lo-

Pan mie-dzy wszyt-ki-mi Miá - sty ży-do(w-ski - mi) Pię - kné sy-joń- -skié u - mi - lo-

Pan mie-dzy wszyt-ki-mi Miá - sty ży-do(w-ski - mi) Pię - kné sy-joń- -skié u - mi - lo-

Pan mie-dzy wszyt-ki-mi Miá - sty ży-do(w-ski - mi) Pię - kné sy-joń- -skié u - mi - lo-

10

-wał bro- -ny. Ich grunt ná gó- rach świę- -tych zá- -lo - zo - ny.

-wał bro- -ny. Ich grunt ná gó- rach świę- -tych zá- -lo - zo - ny.

-wał bro- -ny. Ich grunt ná gó- rach świę- -tych zá- -lo - zo - ny.

-wał bro- -ny. Ich grunt ná gó- rach świę- -tych zá- -lo - zo - ny.

MELODYJE PSALMÓW

Ps[alm] LXXXVIII

DOMINE DEUS SALUTIS MEAE

[Boże, moja nadziejo i moja pomocy]

Bo - że, mo - ją ná - dzie - [jo] i mo - ją po - [mo-

Bo - że, mo - ją ná - dzie - [jo] i mo - ją po - [mo-

Bo - że, mo - ją ná - dzie - [jo] i mo - ją po - [mo-

Bo - że, mo - ją ná - dzie - [jo] i mo - ją po - [mo-

-cy]. Do Cie - bie wo - [lam] we dnie i w no - cy.

-cy] -, Do Cie - -bie wo - lam we dnie i w no - cy.

-cy]. Do Cie - bie wo - lam we dnie i w no - cy.

-cy]. Do Cie - bie wo - [lam] we dnie i w no - cy.

Ps[alm] LXXXIX

MISERICORDIAS DOMINI IN AETERNUM CANTABO

[Twoje miłosierdzie, Twoją prawdę, wieczny Panie]

Twoje mi - lo - sier - dzie, Two - je pra(w - de), wie - czny Pá -

Twoje mi - lo - sier - dzie, Two - je pra(w - de), wie - czny Pá -

Twoje mi - lo - sier - dzie, Two - je pra(w - de), wie - czny Pá -

Twoje mi - lo - sier - dzie, Two - je pra(w - de), wie - czny Pá -

PRZEKLADANIA J. KOCHANOWSKIEGO

5

- nie. Wy - siá - wiác mój rym bę - dzie, pó - ki áwiałá - tá siá - nie.

- nie. Wy - siá - wiác mój rym bę - dzie, pó - ki áwiałá - tá siá - nie.

8 - nie. Wy - siá - wiác mój rym bę - dzie, pó - ki áwiałá - tá siá - nie.

- nie. Wy - siá - wiác mój rym bę - dzie, pó - ki áwiałá - tá siá - nie.

Psalm XC

DOMINE, REFUGIUM FACTUS ES NOBIS [...]

[Królu ná wysokim niebie]

5

Kró - lu ná wy - so - (kim) nie - bie, Nie ma in - dziéj o - krom Cie -

Kró - lu ná wy - so - (kim) nie - bie, Nie ma in - dziéj o - krom Cie -

8 Kró - lu ná wy - so - (kim) nie - bie, Nie ma in - dziéj o - krom Cie -

Kró - lu ná wy - so - (kim) nie - bie, Nie ma in - dziéj o - krom Cie -

10

- bie Czło - wtek nie - szczę - ściém stra - plo - ny U - ciecz - ki á - ni o - bro - ny.

- bie Czło - wtek nie - szczę - ściém stra - plo - ny U - ciecz - ki á - ni o - bro - ny.

8 - bie Czło - wtek nie - szczę - ściém stra - plo - ny U - ciecz - ki á - ni o - bro - ny.

- bie Czło - wtek nie - szczę - ściém stra - plo - ny U - ciecz - ki á - ni o - bro - ny.

Psalm XCI

QUI HABITAT IN ADIUTORIO ALTISSIMI [...]

[Kto się w opiekę poda Panu swemu]

Kto się wo - pie - kę po - da Pá - nu swe - -mu, Smie - le rzec mo - że: „Mam
 A cá - łym prá - wie ser - cem u - fa Je - -mu, Smie - le rzec mo - że: „Mam

Kto się wo - pie - kę po - da Pá - nu swe - -mu, Smie - le rzec mo - że: „Mam
 A cá - łym prá - wie ser - cem u - fa Je - -mu, Smie - le rzec mo - że: „Mam

o Kto się wo - pie - kę po - da Pá - nu swe - -mu, Smie - le rzec mo - że:
 A cá - łym prá - wie ser - cem u - fa Je - -mu, Smie - le rzec mo - że: „Mam

Kto się wo - pie - kę po - da Pá - nu swe - -mu, Smie - le rzec mo - że:
 A cá - łym prá - wie ser - cem u - fa Je - -mu, Smie - le rzec mo - że: „Mam

o - -broń - cę Bo - gá, Nie bę - dzie u mnie strá - szna za - dna two - -gá.”
 o - -broń - cę Bo - gá, Nie bę - dzie u mnie strá - szna za - dna two - -gá.”

„Mam o - broń - cę Bo - gá, Nie bę - dzie u mnie strá - szna za - dna two - -gá.”
 „Mam o - broń - cę Bo - gá, Nie bę - dzie u mnie strá - szna za - dna two - -gá.”

Psalm XCII

BONUM EST CONFITERI DOMINO [...]

[Słuszna rzecz, Panie, Tobie chwałę dawać]

Słu - szna rzecz, Pá - nie, To - bie chwa - łę dá - wąc I Two - je ś(wię - -tę) i -
 nie - -bie świą - (to) śwó - -le - je, Noc li świąt pła - -[szczem] czar -

Słu - szna rzecz, Pá - nie, To - bie chwa - łę dá - wąc I Two - je ś(wię - -tę) i -
 nie - -bie świą - (to) śwó - -le - je, Noc li świąt pła - -[szczem] czar -

Słu - szna rzecz, Pá - nie, To - bie chwa - łę dá - wąc I Two - je ś(wię - -tę) i -
 nie - -bie świą - (to) śwó - -le - je, Noc li świąt pła - -[szczem] czar -

Słu - szna rzecz, Pá - nie, To - bie chwa - łę dá - wąc I Two - je ś(wię - -tę) i -
 nie - -bie świą - (to) śwó - -le - je, Noc li świąt pła - -[szczem] czar -

PRZÉKLADANIA J. KOCHANOWSKIEGO

1. 2. 10

- mię wy - zna - wác. Dzień li po - je, Dzień mię u - sły - szy li - toć wy - zna -
 - (nym) o - dzie -

- mię wy - zna - wác. Dzień li po - je, Dzień mię u - sły - szy li - toć wy - zna -
 - (nym) o - dzie -

- mię wy - zna - wác. Dzień li po - je, Dzień mię u - sły - szy li - toć wy - zna -
 - (nym) o - dzie -

- mię wy - zna - wác. Dzień li po - je, Dzień mię u - sły - szy li - toć wy - zna -
 - (nym) o - dzie -

15

- wá - jąc, Noc praw - deę Two - je o - po - wiá - dá - jąc Nie tyl - ko

- (wá - jąc), Noc praw - deę Two - je o - po - wiá - dá - jąc Nie tyl - ko

- (wá - jąc), Noc praw - deę Two - je o - po - wiá - dá - jąc Nie tyl - ko

- wá - jąc, Noc praw - deę Two - je o - po - wiá - dá - jąc Nie tyl - ko

1. 2.

sło - wy, á - le i ge - ślá - mi, Á - le i - mi.
 lu - tnia, i skrzy - pi - cá -

sło - wy, á - le i ge - ślá - mi, Á - le i - mi.
 lu - tnia, i skrzy - pi - cá -

sło - wy, á - le i ge - ślá - mi, Á - le i - mi.
 lu - tnia, i skrzy - pi - cá -

sło - wy, á - le i ge - ślá - mi, Á - le i - mi.
 lu - tnia, i skrzy - pi - cá -

MELODYJE PSALMÓW

Ps[alm] XCIII

DOMINUS REGNAVIT, DECOREM INDUTUS EST [...]

[Pan chce królować, odział się zacnością]

Pan chce kró - lo - wać, o - dział się za - cno - ścią, O -
 Pan chce kró - lo - wać, o - dział się za - cno - ścią, O -
 Pan chce kró - lo - wać, o - dział się za - cno - ścią, O -
 Pan chce kró - lo - wać, o - dział się za - cno - ścią, O -

- krył się mę - stwem wazy - tek i dziéł - no - ścią, Pan, przez
 - krył się mę - stwem wazy - tek i dziéł - no - ścią, Pan, przez
 - krył się mę - stwem wazy - tek i dziéł - no - ścią, Pan, przez
 - krył się mę - stwem wazy - tek i dziéł - no - ścią, Pan, przez

któ - re - go krag nie - po - ru - szo - ny Ziem - ski stwo - rzo - ny.
 któ - re - go krag nie - po - ru - szo - ny Ziem - ski stwo - rzo - ny.
 któ - re - go krag nie - po - ru - szo - ny Ziem - ski stwo - rzo - ny.
 któ - re - go krag nie - po - ru - szo - ny Ziem - ski stwo - rzo - ny.

P[salm] XCIII

DEUS ULTIONUM DOMINUS [...]

[Boże, któremu pomsta należy sprawnie]

Bo - że, któ - re - mu po - matá na - le - ży spráw - nie, O - każ wszystkie - mu

Bo - że, któ - re - mu po - -matá na - le - ży spráw - nie -, O - -każ wszyst - kie-mu

Bo - że, któ - re - mu po - -matá na - le - ży spráw - nie, O - każ wszyst - kie-mu

Bo - że, któ - re - mu po - -matá 'na - le - ży spráw - nie, O - każ wszyst - kie-mu

świá - tu wła - dzą swą jáw - nie. O - ckní sie, sę - dzia wie - cznej sprá - wie - dli -

świá - tu wła - dzą swą jáw - nie. O - ckní sie, sę - dzia wie - cznej sprá - wie - dli -

świá - tu wła - dzą swą jáw - nie. O - ckní sie, sę - dzia wie - cznej sprá - wie - dli -

świá - tu wła - dzą swą jáw - nie. O - ckní sie, sę - dzia wie - cznej sprá - wie - dli -

- wo - áci, Á lu - dziom há - r - dym zá - plác ich usze - te - czno - áci.

- wo - áci, Á lu - dziom há - r - dym zá - plác ich usze - te - czno - áci.

- wo - áci, Á lu - dziom há - r - dym zá - plác ich usze - te - czno - áci.

- wo - áci, Á lu - dziom há - r - dym zá - plác ich usze - te - czno - áci.

P[s]alm XCV

VENITE, EXULTEMUS DOMINO [...]

[Pódźmy z ochotą, Pánu chwałę dajmy]

Pódź - my zo-cho-tą, Pá - nu chwa - łę daj- -my I Je-go lá-
 Pódź - my zo-cho-tą, Pá - nu chwa- -łę daj - my I Je-go lá-
 Pódź - my zo-cho-tą, Pá- -nu chwa- -łę daj - my I Je-go lá-
 Pódź - my zo-cho-tą, Pá- -nu chwa- -łę daj - my I Je-go lá-

-skę wie - czną wy - zna - (wa) - my). Staw-my się przed Nim, zbaw - cą wszech tru - (dno-
 -skę wieczną wy - zna - (wa) - my). Staw-my się przed Nim, zbaw - cą wszech tru - (dno -
 -skę wie - czną wy - zna - (wa) - my). Staw-my się przed Nim, zbaw - cą wszech tru - (dno-
 -skę wie - czną wy - zna - (wa) - my). Staw-my się przed Nim, zbaw - cą wszech tru - (dno -

- ści) - Szá - íá - rzem zdro - wia i trwá-(lych) rá - do - (ści). Spiesz(my) się k Nie(mu), apiesz(my) się z dzie -
 - ści) - Szá - íá - rzem zdro - wia i trwá-(lych) rá - do - (ści). Spiesz(my) się k Nie(mu), apiesz(my) się z dzie -
 - ści) - Szá - íá - rzem zdro - wia i trwá-(lych) rá - do - (ści). Spiesz(my) się k Nie(mu), apiesz(my) się z dzie -
 - ści), Szá - íá - rzem zdro - wia i trwá-(lych) rá - do - (ści). Spiesz(my) się k Nie-(mu), apiesz-(my) się z dzie-

PRZEKLADANIA J. KOCHANOWSKIEGO

15

- (ká - mi) i z wdzięcznym lu - teń dźwię - kiem, i z pie - śnią - mi.
 - mi) i z wdzięcznym lu - teń dźwię - kiem, i z pie - śnią - mi.
 8 - (ká - mi) i z wdzięcznym lu - teń dźwiękiem, i z pie - śnią - mi.
 - (ká - mi) i z wdzięcznym lu - teń dźwię - kiem, i z pie - śnią - mi.

Psalm XCVI

CANTATE DOMINO CANTICUM NOVUM, CANTATE DOMINO [...]

[Zacznicie nową możnemu]

5

Zá - czni - cie no - wą mo - źné - mu Pleśń mo - nár - sze nie - bie - (skie - mu)!
 Zá - czni - cie no - wą mo - źné - mu Pleśń mo - nár - sze nie - bie - (skie - mu)!
 Zá - czni - cie no - wą mo - źné - mu Pleśń mo - nár - sze nie - bie - skie - mu!
 Zá - czni - cie no - wą mo - źné - mu Pleśń mo - nár - sze nie - bie - skie - mu!

10

Spié - waj Mu z mie - szkán - cy swé - mi, Wiel - ka, nie - zmie - rzo - na zie - mi!
 Spié - waj Mu z mie - szkán - cy swé - mi, Wiel - ka, nie - zmie - rzo - na zie - mi!
 8 Spié - waj Mu z mie - szkán - cy swé - mi, Wiel - ka, nie - zmie - rzo - na zie - mi!
 Spié - waj Mu z mie - szkán - cy swé - mi, Wiel - ka, nie - zmie - rzo - na zie - mi!

Psalm XCVII

Mikołaj Goniński

DOMINUS REGNAVIT, EXULTET TERRA [...]

[Pan nasz, Bóg nasz pánuje]

Pan nasz, Bóg nasz pá - nu - -je. Niech sie zie - miá rá - du - je

Pan nasz, Bóg nasz pá - nu - -je. Niech sie zie - miá rá - du - je

Pan nasz, Bóg nasz pá - nu - -je. Niech sie zie - -miá rá - du - je I

Pan nasz, Bóg nasz pá - nu - je. Niech sie zie - miá rá - du - je

I wy - spy nie - zli - czo - né. Z wód mor - skich wy - nu - rzo - né.

I wy - spy nie - zli - czo - né. Z wód mor - skich wy - nu - rzo - né.

wy - spy nie - zli - czo - né. Z wód mor - skich wy - nu - rzo - né.

I wy - spy nie - zli - czo - né. Z wód mor - skich wy - nu - rzo - né.

Psalm XCVIII

CANTATE DOMINO CANTICUM NOVUM, QUIA MIRABILIA FECIT

[Nowy monársze możnému]

No - wy mo - nár - sze mo - źné - [mu] Rym zá - czni - [cie] nie - bie - [skié - mu]. On

No - wy mo - nár - sze mo - źné - [mu] Rym zá - czni - [cie] nie - bie - [skié - mu]. On

No - wy mo - nár - sze mo - źné - [mu] Rym zá - czni - [cie] nie - bie - [skié - mu]. On

No - wy mo - nár - sze mo - źné - [mu] Rym zá - czni - [cie] nie - bie - [skié - mu]. On

sam, já - ko Bóg praw - dzi - wy, Nie - po - do - bne czy - ni dzi - wy.
 sam, já - ko Bóg praw - dzi - wy, Nie - po - do - bne czy - ni dzi - wy.
 sam, já - ko Bóg praw - dzi - wy, Nie - po - do - bne czy - ni dzi - wy.
 sam, já - ko Bóg praw - dzi - wy, Nie - po - do - bne czy - ni dzi - wy.

Psalm XCIX

DOMINUS REGNAVIT, IRASCANTUR POPULI [...]

[Pan króluje, który włada anioły lotnymi]

Pan kró - lu - je, któ - ry wła - da an - jo - ly lo - tné - mi: Wiel - ki to Pan ná
 Lę - kaj - cie sie, pán - (stwá) wiel - (kié), bóg sie wszyst - (ká) zie - mi. Wiel - ki to Pan ná
 Pan kró - lu - je, któ - ry wła - da an - jo - ly lo - tné - mi: Wiel - ki to Pan ná
 Lę - kaj - cie sie, pán - (stwá) wiel - (kié), bóg sie wszyst - (ká) zie - mi. Wiel - ki to Pan ná
 Pan kró - lu - je, któ - ry wła - da an - jo - ly lo - tné - mi: Wiel - ki to Pan ná
 Lę - kaj - cie sie, pán - (stwá) wiel - (kié), bóg sie wszyst - (ká) zie - mi. Wiel - ki to Pan ná

Sy - jo - nie, Pan nie - zwycię - (zo - ny), Néd kró - le - stwá świa - tá te - go wszyst - ki wy - nie - sio - ny.
 Sy - jo - nie, Pan nie - zwycię - (zo - ny), Néd kró - le - (stwá) świa - tá te - go wszyst - ki wy - nie - sio - ny.
 Sy - jo - nie, Pan nie - zwy - ciężo - (ny), Néd kró - le - stwá świa - tá te - go wszyst - ki wy - nie - sio - ny.
 Sy - jo - nie, Pan nie - zwycię - zo - (ny), Néd kró - le - stwá świa - (tá) te - go wszyst - ki wy - nie - sio - ny.

MELODYJE PSALMÓW

Psalm C

IUBILATE DEO, OMNIS TERRA, SERVITE DOMINO [...]

[Wszyscy, którzy po ziemi chodzą]

Wszy - scy, któ - rzy po zie - mi cho - dzi - (cie), Ku czci Pá -

Wszy - scy, któ - rzy po zie - mi cho - dzi - cie, Ku czci Pá -

Wszy - scy, któ - rzy po zie - mi cho - dzi - (cie), Ku czci Pá -

Wszy - scy, któ - rzy po zie - mi cho - dzi - (cie), Ku czci Pá -

-nu we - so - lo krzy - kni - cie, W ró - do - ści Mu służ - cie i

-nu we - so - lo krzy - kni - cie, W ró - do - ści Mu służ - cie i

-nu we - so - lo krzy - kni - cie, W ró - do - ści Mu służ - cie i

-nu we - so - lo krzy - kni - cie, W ró - do - ści Mu służ - cie i

zo - cho - tą, Á ná - wiedz - cie Je - go cér - kiew zło - tą.

zo - cho - tą, Á ná - wiedz - cie Je - go cér - kiew zło - tą.

zo - cho - tą, Á ná - wiedz - cie Je - go cér - kiew zło - tą.

zo - cho - tą, Á ná - wiedz - cie Je - go cér - kiew zło - tą.

Psalm CI

MISERICORDIAM ET IUDICIUM CANTABO TIBI, DOMINE

[Ciebie, o Boże niezmierny]

Cie - bie, o Bo - że nie - zmie - rzo - ny, Brzmieć bę - da

Cie - bie, o Bo - że nie - zmie - rzo - ny, Brzmieć bę - da

Cie - bie, o Bo - że nie - zmie - rzo - ny, Brzmieć bę - da

Cie - bie, o Bo - że nie - zmie - rzo - ny, Brzmieć bę - da

mo - je wdzię - czne stro - ny, Cie - bie, do - bré - go nád do -

mo - je wdzię - czne stro - ny, Cie - bie, do - bré - go nád do -

mo - je wdzię - czne stro - ny, Cie - bie, do - bré - go nád do -

mo - je wdzię - czne stro - ny, Cie - bie, do - bré - go nád do -

- bré - mi, Á su - ro - we - go nád grz[é] - szné - mi.

- bré - mi, Á su - ro - we - go nád grz[é] - szné - mi.

- bré - mi, Á su - ro - we - go nád grz[é] - szné - mi.

- bré - mi, Á su - ro - we - go nád grz[é] - szné - mi.

MELODYJE PSALMÓW

Psalm CII

DOMINE, EXAUDI ORATIONEM MEAM ET CLAMOR MEUS [...]

[Usłysz prośby moje, Boże miłosierny]

5

U - słysz proś - by mo - je, Bo - że li - to - ści - wy, Á nie - chaj

U - słysz proś - by mo - je, Bo - że li - to - ści - wy, Á nie - chaj

U - słysz proś - by mo - je, Bo - że li - to - ści - wy, Á nie - chaj

U - słysz proś - by mo - je, Bo - że li - to - ści - wy, Á nie - chaj

10

Cię mój głos do - się - że te - skli - wy. Nie od - wró - caj czá - su zléj przy - go - dy mo -

Cię mój głos do - się - że te - skli - wy. Nie od - wró - caj czá - su zléj przy - go - dy mo -

Cię mój głos do - się - że te - skli - wy. Nie od - wró - caj czá - su zléj przy - go - dy mo -

Cię mój głos do - się - że te - skli - wy. Nie od - wró - caj czá - su zléj przy - go - dy mo -

15

- jéj O - de mnie smu - tné - go świe - tój twa - rzy swo - jéj.

- jéj O - de mnie smu - tné - go świe - tój twa - rzy swo - jéj.

- jéj O - de mnie smu - tné - go świe - tój twa - rzy swo - jéj.

- jéj O - de mnie smu - tné - go świe - tój twa - rzy swo - jéj.

Psalm CIII

BENEDIC, ANIMA MEA, DOMINO ET OMNIA [...]

[Błogosław, duszo moją, Pánu swojemu]

5

Bło - go - slań, du - szo mo - ją, Pá - nu swo - je - mu,
Bło - go - slań i - mię - nio - wi Je - go świę - te - mu.

Bło - go - slań, du - szo mo - ją, Pá - nu swo - je - mu,
Bło - go - slań i - mię - nio - wi Je - go świę - te - mu.

Bło - go - slań, du - szo mo - ją, Pá - nu swo - je - mu,
Bło - go - slań i - mię - nio - wi Je - go świę - te - mu.

Bło - go - slań, du - szo mo - ją, Pá - nu swo - je - mu,
Bło - go - slań i - mię - nio - wi Je - go świę - te - mu.

10

Bło - go - slań, du - szo, Pá - nu, Je - go ob - fi - té

Bło - go - slań, du - szo, Pá - nu, Je - go ob - fi - té

Bło - go - slań, du - szo, Pá - nu, Je - go ob - fi - té

Bło - go - slań, du - szo, Pá - nu, Je - go ob - fi - té

15

Dá - ry niech zá - wždy bę - dą w ser - cu twym ry - té.

Dá - ry niech zá - wždy bę - dą w ser - cu twym ry - té.

Dá - ry niech zá - wždy bę - dą w ser - cu twym ry - té.

Dá - ry niech zá - wždy bę - dą w ser - cu twym ry - té.

MELODYJE PSÁLMÓW

Psalm CIIII

BENEDIC, ANIMA MEA, DOMINO, DOMINE DEUS MEUS [...]

[Duszo, śpiewaj Pánu pieśń: O nieogárniy]

Du - szo, śpié - waj Pá - nu pieśń: O nie - o - gár - nio - ny Nie -

Du - szo, śpié - waj Pá - nu pieśń -: O nie - o - gár - nio - ny Nie -

ó Du - -szo -, śpié - waj Pá - nu pieśń -: O nie - o - gár - nio - ny Nie -

Du - szo, śpié - waj Pá - nu pieśń -: O nie - o - gár - nio - ny Nie -

- bá i sie - mie spraw - co, wiel - ceś u - wiel - bio - ny.

- bá i sie - mie spraw - -co -, wiel - ceś u - wiel - bio - ny.

- bá i sie - mie spraw - co, wiel - ceś u - wiel - bio - ny.

- bá i sie - mie spraw - co, wiel - ceś u - wiel - bio - ny.

Psalm CV

CONFITEMINI DOMINO [ET INVOCATE NOMEN EIUS]

[Chwalcie Páná, imięna Jego wzywajcie]

Chwał - cie Pá - ná, i - mię - [nia] Je - go wzy - waj - -cie] i sprá - [wyp]

Chwał - cie Pá - ná, i - mię - [nia] Je - go wzy - [wa] - cie] i sprá - wyp

Chwał - cie Pá - ná, i - mię - [nia] Je - go wzy - [wa] - cie] i sprá - wyp

Chwał - cie Pá - ná, i - mię - [nia] Je - go wzy - [wa] - cie] i sprá - wyp

PRZÉKLADANIA J. KOCHANOWSKIEGO

Je - go świą - (tu) o - po - wiá - daj - cie.
 Je - go świą - tu o - po - wiá - daj - cie.
 Je - go świą - (tu) o - po - wiá - daj - cie.
 Je - go świą - (tu) o - po - wiá - daj - cie.

Ps[alm] CVI

CONFITEMINI DOMINO, QUONIAM BONUS [...QUIS LOQUETUR]

[Chwalcie Pána prze dobroć Jego nieprzebraną]

Chwal - (cie) Pá - (ná) prze do - (broć) Je - go nie - prze - (brá - na). Chwal -
 Chwal - (cie) Pá - (ná) prze do - (broć) Je - go nie - prze - (brá - na). Chwal -
 Chwal - (cie) Pá - (ná) prze do - (broć) Je - go nie - prze - (brá - na). Chwal -
 Chwal - (cie) Pá - (ná) prze do - (broć) Je - go nie - prze - (brá - na). Chwal -

-(cie) prze li - (tość) wie - (kom) za - (dnym) nie pod - dá - na.
 -(cie) prze li - (tość) wie - (kom) za - (dnym) nie pod - dá - na.
 -(cie) prze li - (tość) wie - (kom) za - (dnym) nie pod - dá - na.
 -(cie) prze li - (tość) wie - (kom) za - (dnym) nie pod - dá - na.

Psalm CVII

CONFITEMINI DOMINO, QUONIAM BONUS [...DICANT, QUI REDEMPTI SUNT]

[Chwalcie Páná prze dobroć Jego niewymowną]

5

Chwal - cie Pá - ná prze do - broć Je - go nie - wy - mow - ną, Chwal -
 Chwal - cie Pá - ná prze do - broć Je - go nie - wy - mow - ną, Chwal -
 Chwal - cie Pá - ná prze do - broć Je - go nie - wy - mow - ną, Chwal -
 Chwal - cie Pá - ná prze do - broć Je - go nie - wy - mow - ną, Chwal -

10

- cie prze li - tość wie - [czno - ści] row - ną. Á wy więc na - przód, co -
 - cie prze li - tość wie - [czno - ści] row - ną. Á wy więc na - przód, co -
 - cie prze li - tość wie - [czno - ści] row - ną. Á wy więc na - przód, co -
 - cie prze li - tość wie - [czno - ści] row - ną. Á wy więc na - przód, co -

15

- ście z rąk wy - swo - bo - dze - ni Nie - przy - ja - ciel - skich i zgro - má - dze - ni
 - ście z rąk wy - swo - bo - dze - ni Nie - przy - ja - ciel - skich i zgro - má - dze - ni
 - ście z rąk wy - swo - bo - dze - ni Nie - przy - ja - ciel - skich i zgro - má - dze - ni
 - ście z rąk wy - swo - bo - dze - ni Nie - przy - ja - ciel - skich i zgro - má - dze - ni

Psalm CVIII

PARATUM COR MEUM, DEUS, PARATUM COR MEUM [...]

[Ochotną myśl, ochotné serce w sobie czuję]

5

O - chotną myśl, o - cho - tné ser - ce [o - cho - tné ser - ce] w so - bie czu - je, No - wy psalm Pá -

O - -cho - tną myśl, o - cho - tné ser - ce w so - bie czu - je, No - wy psalm Pá -

O - -cho - tną myśl, o - -cho - tné ser - ce w so - bie czu - je, No - wy psalm Pá -

O - -cho - tną myśl -, o - cho - tné ser - ce [ser - ce] w so - bie czu - je, No - wy psalm Pá -

10

-nu swe - [mu], no - wą pieśń go - tu - je. Po - ustań, u - cie - cho, po - [ustañ, lu - tni

-nu swe[mu] -, no - wą pieśń go - tu - je. Po - ustań, u - cie - cho, po - [ustañ, lu - tni

-nu swe - [mu]. no - wą pieśń go - tu - je. Po - ustań, u - cie - cho, po - [ustañ, lu - tni

-nu swe - [mu]. no - wą pieśń go - tu - je. Po - ustań, u - cie - cho, po - [ustañ, lu - tni

15

mo - ją, Rusz - wá ró - zá - -néj za - rze z jej po - ko - ją.

mo - ją, Rusz - wá ró - zá - -néj za - rze z jej po - ko - ją.

mo - ją, Rusz - wá ró - zá - -néj za - rze z jej po - ko - ją.

mo - ją, Rusz - wá ró - zá - -néj za - rze z jej po - ko - ją.

Psalm CIX

DEUS, LAUDEM MEAM NE TACUERIS [...]

[Boże, którego chwała w mych uściach wieczna]

Bo - że, któ - [re - go] chwa - [ła] w mych u - ściach wie - czna,
 Nie - chciéj krzy(w - dy) méj mil - [czéć]: o - to wsze - te - czna

Bo - że, któ - [re - go] chwa - [ła] w mych u - ściach wie - czna,
 Nie - chciéj krzy(w - dy) méj mil - [czéć]: o - to wsze - te - czna

Bo - że, któ - [re - go] chwa - [ła] w mych u - ściach wie - czna,
 Nie - chciéj krzy(w - dy) méj mil - [czéć]: o - to wsze - te - czna

Bo - że, któ - [re - go] chwa - [ła] w mych u - ściach wie - czna,
 Nie - chciéj krzy(w - dy) méj mil - [czéć]: o - to wsze - te - czna

5
 Gę - bá ná mię sie tár - ga, je - syk fal - szy - wy Lu -
 Gę - bá ná mi[ę] sie tár - ga, je - syk fal - szy - wy Lu -
 Gę - - bá ná mię sie tár - ga, je - syk fal - szy - wy Lu -
 Gę - bá ná mię sie tár - ga, je - syk fal - szy - wy Lu -

10
 - dziom ży - wot méj hy - dzi, da Bóg, u - czci - wy.
 - dziom ży - wot méj hy - dzi, da Bóg, u - czci - wy.
 - dziom ży - wot méj hy - dzi, da Bóg, u - czci - wy.
 - dziom ży - wot méj hy - dzi, da Bóg, u - czci - wy.

Psalm CX

DIXIT DOMINUS DOMINO MEO [...]

[Rzekł Pan do páná mego swym głosem láskáwym]

5

Rzekł Pan do pá - (ná) me - (go) swym. glo - (sem) lá - ská - (wym): „Słáđz mi po

Rzekł Pan do pá - (ná) me - (go) swym glo - (sem) lá - ská - (wym): „Słáđz mi po

Rzekł Pan do pá - (ná) me - (go) swym glo - (sem) lá - ská - (wym): „Słáđz mi po

Rzekł Pan do pá - (ná) me - (go) swym glo - (sem) lá - ská - (wym): „Słáđz mi po

10

bo - -ku prá - wym. Áż tué nie - przy - (ja - cio - ly) zlu - p(ito - né) ze sbro-

bo - (ku) prá - wym. Áż tué nie - przy - (ja - cio - ly) zlu - p(ito - né) ze sbro-

bo - - (ku) prá - wym. Áż tué nie - przy - (ja - cio - ly) zlu - p(ito - né) ze sbro-

bo - (ku) prá - wym. Áż tué nie - przy - (ja - cio - ly) zlu - p(ito - né) ze sbro-

15

- (je) Já - ko in - szy pod - no - (tek) dam pod no - gi two - je.

- (je) Já - ko in - szy pod - no - (tek) dam pod no - gi two - je.

- (je) Já - ko in - szy pod - no - (tek) dam pod no - gi two - je.

- (je) Já - ko in - szy pod - no - (tek) dam pod no - gi two - je.

Psalm CXI

CONFITEBOR TIBI, DOMINE, IN TOTO CORDE MEO, IN CONSILIO [...]

[Páná ja ząwždy miedzy cnotliwemi]

Pá - ná ja zá - wždy mie - dzy cno - tli - we - mi Chę - tnie

Pá - ná ja zá - wždy mie - dzy cno - tli - we - mi Chę - tnie

Pá - ná ja zá - wždy mie - dzy cno - tli - we - mi Chę - tnie

Pá - ná ja zá - wždy mie - dzy cno - tli - we - mi Chę - tnie

-tnie wapo - mi - nąc bę - dę ry - my swe - mi. Chwał - né są sprá - wy Je -

wapo - mi - nąc bę - dę ry - my swe - mi. Chwał - né są sprá - wy Je -

wapo - mi - nąc bę - dę ry - my swe - mi. Chwał - né są sprá - wy Je -

wapo - mi - nąc bę - dę ry - my swe - mi. Chwał - né są sprá - wy Je -

-go, wiel - ką czu - je Roz - kosz, kto sie im pil - nie przy - pá - tru - je.

-go, wiel - ką czu - je Roz - kosz, kto sie im pil - nie przy - pá - tru - je.

-go, wiel - ką czu - je Roz - kosz, kto sie im pil - nie przy - pá - tru - je.

-go, wiel - ką czu - je Roz - kosz, kto sie im pil - nie przy - pá - tru - je.

Psal[m] CXII

BEATUS VIR, QUI TIMET DOMINUM [...]

[Szczęśliwy człowiek prawdziwie... Á tego ma rozkazánié]

Szczę - ǫli - wy czło-wiek praw - dzi - [wie], Kto w bo - jǫt - ni
 Szcze - ǫli - wy czło - wiek praw - dzi - [wie], Kto w bo - jǫt - ni
 Szcze - ǫli - wy czło - wiek praw - dzi - [wie], Kto w bo - jǫt - ni
 Szcze - ǫli - wy czło-wiek praw - dzi - [wie] -, Kto w bo - jǫt - ni

Pǫn - ǫk[ǫé] 1 5 ży - wie, Á Je - go ma roz - ka - zá - nié Zǫ
 Pǫn - ǫk[ǫé] ży - wie, Á Je - go ma roz - ka - zá - nié Zǫ
 Pǫn - ǫk[ǫé] ży - wie, Á Je - go ma roz - ka - zá - nié Zǫ
 Pǫn - ǫk[ǫé] ży - wie, Á Je - go ma roz - ka - zá - nié Zǫ

o - so - bli - wé ko - chá - nié. 10
 o - so - bli - wé ko - chá - nié.
 o - so - bli - wé ko - chá - nié.
 o - so - bli - wé ko - chá - nié.

Psalm CXIII

LAUDATE, PUERI, DOMINUM [...]

[Dziateki niewinne, pánienki uczciwé]

5

Dziateki niewinne, pánienki uczciwé, Spóiewajcie

Dziateki niewinne, pánienki uczciwé, Spóiewajcie

Dziateki niewinne, pánienki uczciwé, Spóiewajcie

Dziateki niewinne, pánienki uczciwé, Spóiewajcie

i - mié Pánskié święto - bliwé. To niechajże wóić

i - mié Pánskié święto - bliwé. To niechajże wóić

i - mié Pánskié święto - bliwé. To niechajże wóić

i - mié Pánskié święto - bliwé. To niechajże wóić

10

ludz(kich) słyn(e), Póki pámieć (tę) wiek swym to - (rem) pływ - nie.

ludz(kich) słyn(e), Póki pámieć (tę) wiek swym to - (rem) pływ - nie.

ludz(kich) słyn(e), Póki pámieć (tę) wiek swym to - (rem) pływ - nie.

ludz(kich) słyn(e), Póki pámieć (tę) wiek swym to - (rem) pływ - nie.

Psal[m] CXIII

IN EXITU ISRAHEL DE AEGYPTO [...]

[Ná ten czas, gdy Żydowie, dostawszy swobody]

5

Ná ten czas, gdy Ży - do - wie, do - staw - -szy swo - bo - dy, By - stré Ni-

Ná ten czas, gdy Ży - do - wie, do - staw - -szy swo - bo - dy, By - stré Ni-

Ná ten czas, gdy Ży - do - wie, do - staw - -szy swo - bo - dy, By - stré Ni-

Ná ten czas, gdy Ży - do - wie, do - staw - -szy swo - bo - dy, By - stré Ni-

10

- lo - wé że - gná - li wo - dy. Wiel - ka tám ná nich lá - ská Pán-

- lo - wé że - gná - li wo - dy. Wiel - ka tám ná nich lá - ská Pán-

- lo - wé że - gná - li wo - dy. Wiel - ka tám ná nich lá - ská Pán-

- lo - wé że - gná - li wo - dy. Wiel - ka tám ná nich lá - ská Pán-

15

- ska sie zná - czy - lá I nie - po - do - bna ku wie - -rze si - -lá.

- ska sie zná - czy - -lá I nie - po - do - bna ku wie - -rze si - -lá.

- ska sie zná - czy - -lá I nie - po - do - bna ku wie - -rze si - -lá.

- ska sie zná - czy - lá I nie - po - do - bna ku wie - -rze si - -lá.

Psal[m] CXV

NON NOBIS, DOMINE, NON NOBIS [...]

[Nie nam, nasz Pánie, stworzeniu podtemu]

Nie nam, nasz Pá - nie, stwo - rze - ntu po - dzie - mu, Á -

Nie nam, nasz Pá - nie - , stwo - rze - ntu po - dzie - mu, Á -

Nie nam, nasz Pá - nie, stwo - rze - ntu po - dzie - mu, Á -

Nie nam, nasz Pá - nie, stwo - rze - ntu po - dzie - mu, Á -

-le czyń sła - wę i - mie - nio - wi swe - mu.

-le czyń sła - wę i - mie - nio - wi swe - mu.

-le czyń sła - wę i - mie - nio - wi swe - mu.

-le czyń sła - wę i - mie - nio - wi swe - mu.

Psalm CXVI

DILEXI, QUONIAM EXAUDIET DOMINUS [...]

[Mam przecz Páná miłowác, który z láski swojej]

Mam przecz Pá - ná mi - l[owác], któ - ry z lá - ski swo - [jéj] Ra - c[zy]ł u - sły[sząc] głos pró - [by] mo - jéj. Dał mi

Mam przecz Pá - ná mi l[owác], któ - ry z lá - ski swo - [jéj] Ra - c[zy]ł u - sły[sząc] głos pró - [by] mo - jéj. Dał mi

Mam przecz Pá - ná mi - l[owác], któ - ry z lá - ski swo - [jéj] Ra - c[zy]ł u - sły[sząc] głos pró - [by] mo - jéj. Dał mi

Mam przecz Pá - ná mi - l[owác], któ - ry z lá - ski swo - [jéj] Ra - c[zy]ł u - sły[sząc] głos pró - [by] mo - jéj. Dał mi

PRZÉKLADANIA J. KOCHANOWSKIEGO

10

u - cho lá - (ská - wé), Te - go bę - dę wzy - (wał), Pó - ki duch we m[nie] bę - d(zie) prze - by - wał.

u - cho lá - (ská - wé), Te - go bę - dę wzy - (wał), Pó - ki duch we m[nie] bę - d(zie) prze - by - wał.

u - cho lá - (ská - wé), Te - go bę - dę wzy - (wał), Pó - ki duch we m[nie] bę - d(zie) prze - by - wał.

u - cho lá - (ská - wé), Te - go bę - dę wzy - (wał), Pó - ki duch we m[nie] bę - d(zie) prze - by - wał.

Psal[m] CXVII

LAUDATE DOMINUM, OMNES GENTES [...]

[Wszelki naród, wszelkie plemię]

5

Wszel - ki na - ród, wszel - (kié) ple - mię, Co - ście wkrąg ob - sie - (dli) zie -

Wszel - ki na - ród, wszel - (kié) ple - mię, Co - ście wkrąg ob - sie - (dli) zie -

Wszel - ki na - ród, -wzszel - (kié) ple - mię, Co - ście wkrąg ob - sie - (dli) zie -

Wszel - ki na - ród, wszel - (kié) ple - mię, Co - ście wkrąg ob - sie - (dli) zie -

10

- mię, Pá - ná z chę - cią wy - zna - waj - cie, Je - mu cześć i chwa - lę daj - cie.

- mię, Pá - ná z chę - cią wy - zna - waj - cie, Je - mu cześć i chwa - lę daj - cie.

- mię, Pá - ná z chę - cią wy - zna - waj - cie, Je - mu cześć i chwa - lę daj - cie.

- mię, Pá - ná z chę - cią wy - zna - waj - cie, Je - mu cześć i chwa - lę daj - cie.

118
Psal[m] CXVIII

Nikolaj Gornotka
Jan Kochanowski 1580r.

CONFITEMINI DOMINO, QUONIAM BONUS [...DICAT NUNC ISRAEL]

[Chwalcie Páná prze dobroć Jego niewymowną]

Chwal - cie Pá - ná prze do - broć Je - go nie - wy - mow - ną I prze li - tość wie - kom row - ną.
Chwal - cie Pá - ná prze do - broć Je - go nie - wy - mow - ną I prze li - tość wie - kom row - ną.
Chwal - cie Pá - ná prze do - broć Je - go nie - wy - mow - ną I prze li - tość wie - kom row - ną.
Chwal - cie Pá - ná prze do - broć Je - go nie - wy - mow - ną I prze li - tość wie - kom row - ną.

Psal[m] CXIX

BEATI IMMACULATI IN VIA [...]

[Szczęśliwi, którzy się Pańskim zakonem sprawują]

Szczę - śli - wi, któ - rzy sie Pán - sk(im) za - ko - (nem) sprá - (wu - ją). Któ -
Nie - mász gré - chu, kę - dy Páá - (sk(i)é) prá - (wá) u - wa - żo - (no). Wo -
Szczę - śli - wi, któ - rzy sie Páá - sk(im) za - ko - (nem) sprá - (wu - ją). Któ -
Nie - mász gré - chu, kę - dy Páá - (sk(i)é) prá - (wá) u - wa - żo - (no). Wo -
Szczę - śli - wi, któ - rzy sie Páá - sk(im) za - ko - (nem) sprá - (wu - ją). Któ -
Nie - mász gré - chu, kę - dy Páá - (sk(i)é) prá - (wá) u - wa - żo - (no). Wo -
Szczę - śli - wi, któ - rzy sie Páá - sk(im) za - ko - (nem) sprá - (wu - ją). Któ -
Nie - mász gré - chu, kę - dy Páá - (sk(i)é) prá - (wá) u - wa - żo - (no). Wo -

-rzy Pá - ná i wy - ro - ków Je - go ná - ślá - du - ja. Da), Bo -
la Two - (já), Pá - nie, á - by pil - (nie) ich strze - żo - no. -no. Da), Bo -
-rzy Pá - ná i wy - ro - ków Je - go ná - ślá - du - ja. Da), Bo -
la Two - (já), Pá - nie, á - by pil - (nie) ich strze - żo - no. -no. Da), Bo -
-rzy Pá - ná i wy - ro - ków Je - go ná - ślá - du - ja. Da), Bo -
la Two - (já), Pá - nie, á - by pil - (nie) ich strze - żo - no. -no. Da), Bo -
-rzy Pá - ná i wy - ro - ków Je - go ná - ślá - du - ja. Da), Bo -
la Two - (já), Pá - nie, á - by pil - (nie) ich strze - żo - no. -no. Da), Bo -

PRZEKLĄDANIA J. KOCHÁNOWSKIÉGO

10

- ze, á - bych u - - miał strzéc Twé - [go] roz - ka - zá - nis, Do -
 - ze, á - bych u - - miał strzéc Twé - [go] roz - ka - zá - nis, Do -
 - ze, á - bych u - - miał strzéc Twé - [go] roz - ka - zá - nis, Do -
 - ze, á - bych u - - miał strzéc Twé - [go] roz - ka - zá - nis, Do -

15

- bra mo - já, bę - dę li tyl we - dle Twé - go zdá - nis.
 - bra mo - já, bę - dę li tyl we - dle Twé - go zdá - nis.
 - bra mo - já, bę - dę li tyl we - dle Twé - go zdá - nis.
 - bra mo - já, bę - dę li tyl we - dle Twé - go zdá - nis.

20

Ná - ucz mię praw swo - ich, á ja niech To - bie dzie - ku - je.
 We - dla tych ja tyć chce, tyl - ko niech po - moc Twą czu - je.
 Ná - ucz mię praw swo - ich, á ja niech To - bie dzie - ku - je.
 We - dla tych ja tyć chce, tyl - ko niech po - moc Twą czu - je.
 Ná - ucz mię praw swo - ich, á ja niech To - bie dzie - ku - je.
 We - dla tych ja tyć chce, tyl - ko niech po - moc Twą czu - je.

Psal[m] CXX

AD DOMINUM, CUM TRIBULARER, CLAMAVI [...]

[W każdym ucisku swoim wołałem do Páná]

5

W kát - dym u - ci - sku swo - im wo - la - lem do Pá - ná, Á mo - já

W kát - dym u - ci - sku swo - im wo - la - lem do Pá - ná, Á mo - já

W kát - dym u - ci - sku swo - im wo - la - lem do Pá - ná, Á mo - já

W kát - dym u - ci - sku swo - im wo - la - lem do Pá - ná, Á mo - já

10

proś - [bá] zá - wždy by - lá wy - stu - [chá - ná]. I dziś Cię tym - że ser - cem pro - szę,

proś - [bá] zá - wždy by - lá wy - stu - [chá - ná]. I dziś Cię tym - że ser - cem pro - szę,

proś - [bá] zá - wždy by - lá wy - stu - [chá - ná]. I dziś Cię tym - że ser - cem pro - szę,

proś - [bá] zá - wždy by - lá wy - stu - [chá - ná]. I dziś Cię tym - że ser - cem pro - szę,

15

Pá - ná swe - go: O - broń mię od po - twa - rzy je - zy - ká zdrá - dne - go.

Pá - ná swe - go: O - broń mię od po - twa - rzy je - zy - ká zdrá - dne - go.

Pá - ná swe - go: O - broń mię od po - twa - rzy je - zy - ká zdrá - dne - go.

Pá - ná swe - go: O - broń mię od po - twa - rzy je - zy - ká zdrá - dne - go.

Psalm CXXI

LEVAVI OCVLOS MEOS IN MONTES [...]

[Człowiek ja nieszczęśliwy, człowiek strapiony]

5

Czło - wiek ja nie - szczę - śli - wy, czło - wiek stra - pio - ny, O - czy smu -

Czło - wiek ja nie - szczę - śli - wy, czło - wiek stra - pio - ny, O - czy smu -

Czło - wiek ja nie - szczę - śli - wy, czło - wiek stra - pio - ny, O - czy smu -

Czło - wiek ja nie - szczę - śli - wy, czło - wiek stra - pio - ny, O - czy smu -

10

- tné pod - no - szę ná waszst - ki stro - ny, U - pá - tru - jąc, kto li sie

- tné pod - no - szę ná waszst - ki stro - ny, U - pá - tru - jąc, kto li sie

- tné pod - no - szę ná waszst - ki stro - ny, U - pá - tru - jąc, kto li sie

- tné pod - no - szę ná waszst - ki stro - ny, U - pá - tru - jąc, kto li sie

15

mnie u - zá - lu - je, Kto li mię wzłéj przy - go - dzie mo - jój rá - tu - je.

mnie u - zá - lu - je, Kto li mię wzłéj przy - go - dzie mo - jój rá - tu - je.

mnie u - zá - lu - je, Kto li mię wzłéj przy - go - dzie mo - jój rá - tu - je.

mnie u - zá - lu - je, Kto li mię wzłéj przy - go - dzie mo - jój rá - tu - je.

MELODYJE PSALMÓW

Psal[m] CXXII

LAETATUS SUM IN HIS, QUAE DICTA SUNT MIHI [...]

[Rad to słyszę, że dom Pański nawiedzić mamy]

Rad to sły - sz[e], że dom Páń - [ski] ná - wie - [dzie] ma - my
 I uj - ą - ą, o Hie - ru - [sá - lem], Twe pię - [kné] bra - my,

Rad to sły - sz[e], że dom Páń - [ski] ná - wie - [dzie] ma - my
 I uj - ą - ą, o Hie - ru - [sá - lem], Twe pię - [kné] bra - my,

Rad to sły - sz[e], że dom Páń - [ski] ná - wie - [dzie] ma - my
 I uj - ą - ą, o Hie - ru - [sá - lem], Twe pię - [kné] bra - my,

Rad to sły - sz[e], że dom Páń - [ski] ná - wie - [dzie] ma - my
 I uj - ą - ą, o Hie - ru - [sá - lem], Twe pię - [kné] bra - my,

Hie - ru - [sá - lem], wzór miast za - cnych, o - zdo - bá áwía - [tá], Zgo -
 5 1

Hie - ru - [sá - lem], wzór miast za - cnych, o - zdo - bá áwía - [tá], Zgo -

Hie - ru - [sá - lem], wzór miast za - cnych, o - zdo - bá áwía - [tá], Zgo -

Hie - ru - [sá - lem], wzór miast za - cnych, o - zdo - bá áwía - [tá], Zgo -

-dą mie - szczan swych spo - jo - na ná wie - [czné] lá - tá.
 10

-dą mie - szczan swych spo - jo - na ná wie - [czné] lá - tá.

-dą mie - szczan swych spo - jo - na ná wie - [czné] lá - tá.

-dą mie - szczan swych spo - jo - na ná wie - [czné] lá - tá.

Psalm CXXIII

AD TE LEVAVI OCVLOS MEOS [...]

[Boże, który mieszkasz nad wszystkimi niebami]

5

Bo - że, któ - ry mie - szkasz nąd wszyst - kié-mi nie - by Pró - zen i trosk ludz -

Bo - że, któ - ry mie - szkasz nąd wszyst - kié - mi nie - by Pró - zen i trosk ludz -

Bo - że, któ - ry mie - szkasz nąd wszyst - kié - mi nie - by Pró - zen i trosk ludz -

Bo - że, któ - ry mie - szkasz nąd wszyst - kié - mi nie - by Pró - zen i trosk ludz -

10

-kich, i uszel - kiéj po - trze - by, Do Cie - bie ja wzno - szę smę - tné o - cny swo -

-kich, i uszel - kiéj po - trze - by, Do Cie - bie ja wzno - szę smę - tné o - cny swo -

-kich, i uszel - kiéj po - trze - by, Do Cie - bie ja wzno - szę smę - tné o - cny swo -

-kich, i uszel - kiéj po - trze - by, Do Cie - bie ja wzno - szę smę - tné o - cny swo -

15

-je. O Pá - nie, ná - dzie - jo i zbá - wie - nié mo - je.

-je. O Pá - nie, ná - dzie - jo i zbá - wie - nié mo - je.

-je. O Pá - nie, ná - dzie - jo i zbá - wie - nié mo - je.

-je. O Pá - nie, ná - dzie - jo i zbá - wie - nié mo - je.

Psalm CXXIII

NISI QUIA DOMINUS ERAT IN NOBIS, DICAT NUNC ISRAEL [...]

[By był Pan nie tak łaskaw ná nászé zdrowié]

By był Pan nie tak łaskaw ná nászé zdr(o-wié), Nie - ch(a) cné I - zró -
 By był Pan nie tak łá - skaw ná nászé zdro - (wié), Nie - ch(a) cné I - zró -
 By był Pan nie tak łá - skaw ná nászé zdro - (wié), Nie - ch(a) cné I - zró -
 By był Pan nie tak łá - skaw ná nászé zdro - (wié), Nie - ch(a) cné I - zró -

- el - skié po - tomstwo po - wié By by - lá nie tá ku nam życz - li - wość
 - el - skié po - tomstwo po - wié By by - lá nie tá ku nam życz - li - wość
 - el - skié po - tomstwo po - wié By by - lá nie tá ku nam życz - li - wość
 - el - skié po - tomstwo po - wié By by - lá nie tá ku nam życz - li - wość

Pán - ska, Gdy ná nas wszyt - ká si - lá przy - szlá po - gán - ska
 Pán - ska, Gdy ná nas wszyt - ká si - lá przy - szlá po - gán - ska
 Pán - ska, Gdy ná nas wszyt - ká si - lá przy - szlá po - gán - ska
 Pán - ska, Gdy ná nas wszyt - ká si - lá przy - szlá po - gán - ska

Psal[m] CXXV

QUI CONFIDUNT IN DOMINO, SICUT MONS SION [...]

[Ktokolwiek mocno ufa Pánu swemu]

Kto - kol - wiek mo - cnie u - fa Pá - nu swe - mu, Nie - po - ru - szo -

Kto - kol - wiek mo - cnie u - fa Pá - nu swe - mu, Nie - po - ru - szo -

Kto - kol - wiek mo - cnie u - fa Pá - nu swe - mu, Nie - po - ru - szo -

Kto - kol - wiek mo - cnie u - fa Pá - nu swe - mu, Nie - po - ru - szo -

-ny sto - l - sy - joń - akie - mu Wirz - cho - wi ro - wien, któ - ré - go nie

-ny sto - l - sy - joń - akie - mu Wirz - cho - wi ro - wien, któ - ré - go nie

-ny sto - l - sy - joń - akie - mu Wirz - cho - wi ro - wien, któ - ré - go nie mo -

-ny sto - l - sy - joń - akie - mu Wirz - cho - wi ro - wien, któ - ré - go nie

mo - ga Gwał - tow - né wiá - try po - zyc że - dna trwo - ga.

mo - ga Gwał - tow - né wiá - try po - zyc że - dna trwo - ga.

-ga Gwał - tow - né wiá - try po - zyc że - dna trwo - ga.

mo - ga Gwał - tow - né wiá - try po - zyc że - dna trwo - ga.

Psalm CXXVI

IN CONVERTENDO DOMINUS CAPTIVITATEM SION [...]

[Gdy z okrutnej Babilony]

Gdy z o - kru - tnój Bá - bi - lo - ny Pán - ski lud był wy - zwo - lo -

Gdy z o - kru - -tnój Bá - bi - lo - -ny Pán - ski lud był wy - zwo - lo -

Gdy z o - kru - tnój Bá - - bi - - lo - ny Pán - ski lud był wy - zwo - lo -

Gdy z o - kru - tnój Bá - bi - lo - ny Pán - ski lud był wy - zwo - lo -

- ny, Czo - wie - ko - wi ták sie zdá - lo, Já - ko - by mu ánić sie miá - lo.

- ny, Czo - wie - ko - wi ták sie zdá - lo, Já - ko - by mu ánić sie miá - lo.

- ny, Czo - wie - ko - wi ták sie zdá - - lo, Já - ko - by mu ánić sie miá - lo.

- ny, Czo - wie - ko - wi ták sie zdá - lo, Já - ko - by mu ánić sie miá - lo.

Psalm CXXVII

NISI DOMINUS AEDIFICAVERIT DOMUM [...]

[Jesli domu sam Pan nie zbuduje]

Jes - li do - mu sam Pan nie zbudu - je, Pró - zno czło - wiek o nim sie frá - su - je. Jes - li miá - stá sam

Jes - li do - - mu sam Pan nie zbu - du - je, Pró - zno czło - - wiek o nim sie frá - su - je. Jes - li miá - stá

Jes - li do - mu sam Pan nie zbu - du - je, Pró - zno czło - wiek o nim sie frá - su - je. Jes - li miá - stá

Jes - li do - mu sam Pan nie zbu - du - je, Pró - zno czło - wiek o nim sie frá - su - je. Jes - li miá - stá sam

Pan strzéc nie bę - d[zie], Pró - [zno] czu - je strát po blán-[kách] wasę - dzie.
 sam Pan strzéc nie bę - dzie, Pró - zno czu - je strát po blán-[kách] wasę - dzie.
 sam Pan strzéc nie bę - dzie, Pró - zno czu - je strát po blán - [kách] wasę - dzie.
 Pan strzéc nie bę - d[zie], Pró - zno czu - je strát po blán-[kách] wasę - dzie.

Psal[m] CXXVIII

BEATI OMNES, QUI TIMENT DOMINUM [...]

[Szczęśliwy człowiek prawdziwie... Gotów pełnić, co On swémi]

Szczę - śli - [wy] czło - wiek praw - [dzi - wie], Kto w bo - jąt - ni Pán - ak[ie]
 Szczę - śli - [wy] czło - wiek praw - [dzi - wie], Kto w bo - jąt - ni Pán - ak[ie]
 Szczę - śli - [wy] czło - wiek praw - [dzi - wie], Kto w bo - jąt - ni Pán - ak[ie]
 Szczę - śli - [wy] czło - wiek praw - [dzi - wie], Kto w bo - jąt - ni Pán - ak[ie]

zy - wie, Go - tów pel - nić, co On swé - mi Wy - rzéki u - sty na - świet - szé - mi.
 zy - wie, Go - tów pel - nić, co On swé - mi Wy - rzéki u - sty na - świet - szé - mi.
 zy - wie, Go - tów pel - nić, co On swé - mi Wy - rzéki u - sty na - świet - szé - mi.
 zy - wie, Go - tów pel - nić, co On swé - mi Wy - rzéki u - sty na - świet - szé - mi.

MELODYJE PSÁLMÓW

Psal[m] CXXIX

SAEPE EXPUGNAVERUNT ME A IUVENTUTE MEA [...]

[Mogą rżec Páńscy wybráni]

Mo - gą rżec Páń - scy wy - brá - ni: Z mto - do - ści

Mo - gą rżec Páń - scy wy - brá - ni: Z mto - do - ści

Mo - gą rżec Páń - scy wy - brá - ni: Z mto - do - ści

Mo - gą rżec Páń - scy wy - brá - ni: Z mto - do - ści

nas tra - pi - li, Tra - pi - li aro - dzy po - gá - ni,

nas tra - pi - li, Tra - pi - li aro - dzy po - gá - ni, Przed -

nas tra - pi - li, Tra - pi - li aro - dzy po - gá - ni

nas tra - pi - li, Tra - pi - li aro - dzy po - gá -

Przed - się nas nie po - ży - li.

- się nas nie po - ży - li.

Przed - się nas nie po - ży - li.

- ni, Przed - się nas nie po - ży - li.

Psal[m] CXXX

DE PROFUNDIS CLAMAVI AD TE, DOMINE [...]

[W troskach głębokich ponurzony]

Wtro - skách głę - bo - kich po - nu - rzo - ny, Do Cie - ble,
 Wtro - skách głę - bo - kich po - nu - rzo - ny, Do Cie - ble
 Wtro - skách głę - bo - kich po - nu - rzo - ny, Do Cie - ble
 Wtro - skách głę - bo - kich po - nu - rzo - ny, Do Cie - ble,

Bo - że nie - zmie - rzo - ny, Wo - lam - : rącz smu - tné próf - by mo -
 -; Bo - że nie - zmie - rzo - ny, Wo - lam - : rącz smu - tné próf - by mo -
 - , Bo - że nie - zmie - rzo - ny, Wo - lam - : rącz smu - tné próf - by mo -
 Bo - że nie - zmie - rzo - ny, Wo - lam: rącz smu - tné próf - by mo -

-je Przy - jąc wlá - ská - wé u - szy swo - je.
 -je Przy - jąc wlá - ská - wé u - szy swo - je.
 -je Przy - jąc wlá - ská - wé u - szy swo - je.
 -je Przy - jąc wlá - ská - wé u - szy swo - je.

MELODYJE PSALMÓW

Psal[m] CXXXI

DOMINE, NON EST EXALTATUM COR MEUM [...]

[Wieczny Boże, nie najdziesz pychy w sercu moim]

Wie - cny Bo - że, nie naj - dziesz py - chy w ser - cu mo -

Wie - cny Bo - że, nie naj - dziesz py - chy w ser - cu mo -

Wie - cny Bo - że, nie naj - dziesz py - chy w ser - cu mo -

Wie - cny Bo - że, nie naj - dziesz py - chy w ser - cu mo -

- im: Á - nim ja zwykł prze - no - sić chud - szych o - kłem swo -

- im: Á - nim ja zwykł prze - no - sić chud - szych o - kłem swo -

- im: Á - nim ja zwykł prze - no - sić chud - szych o - kłem swo -

- im: Á - nim ja zwykł prze - no - sić chud - szych o - kłem swo -

- im, Á - ni sie ja ná wiel - kíc ná - zbyt ka - szę rze -

- im, Á - ni sie ja ná wiel - kíc ná - zbyt ka - szę rze -

- im, Á - ni sie ja ná wiel - kíc ná - zbyt ka - szę rze -

- im, Á - ni sie ja ná wiel - kíc ná - zbyt ka - szę rze -

15

-czy, Á - ni sie ja néd ro - sum wy - sa - dzam czło - wie - czy.

-czy, Á - ni sie ja néd ro - sum wy - sa - dzam czło - wie - czy.

-czy, Á - ni sie ja néd ro - -sum wy - sa - dzam czło - wie - -czy.

-czy, Á - ni sie ja néd ro - sum wy - sa - dzam czło - wie - czy.

Psal[m] CXXXII

MEMENTO, DOMINE, DAVID [...]

[Pomni, Pánie, Dawidá i jego trudności]

Po - mal, Pá - nie, Da - wi - dá i je - go tru - dno -

Po - mal, Pá - nie, Da - wi - dá i je - go tru - dno -

Po - mal, Pá - nie, Da - wi - dá i je - go tru - dno -

Po - mal, Pá - nie, Da - wi - dá i je - go tru - dno -

5

-ści, Któ - ré cter - piał w ná - dzie - je Two - jój tycz - li - wo - ści.

-ści, Któ - ré cter - piał w ná - dzie - je Two - jój tycz - li - wo - ści.

-ści, Któ - ré cter - piał w ná - dzie - je Two - jój tycz - li - wo - ści.

-ści, Któ - ré cter - piał w ná - dzie - je Two - jój tycz - li - wo - ści.

Psal[m] CXXXIII

ECCE QUAM BONUM ET QUAM IUCUNDUM [...]

[Jáko rzecz piękna, jáko rzecz przyjemna]

Já - ko rzecz pię - kna, já - ko rzecz przy - jem - na
 Já - ko rzecz pię - kna, já - ko rzecz przy - jem - na
 Já - ko rzecz pię - kna, já - ko rzecz przy - jem - na
 Já - ko rzecz pię - kna, já - ko rzecz przy - jem - na Pá - trząc,

Pá - trząc, gdzie mi - łość pá - nu - [je] wza - je[m - na], Á brá - cia sfor -
 Pá - trząc, gdzie mi - łość pá - nu - [je] wza - je[m - na], Á brá - cia sfor -
 Pá - trząc, gdzie mi - łość pá - nu - je wza - je[m - na], Á brá - cia sfor -
 gdzie mi - łość pá - nu - [je] wza - je[m - na], Á brá - cia sfor -

- ni w szczé - [réj] u - práj - [mo - óci] Strze - [ga] je - dno - óci.
 - ni w szczé - [réj] u - práj - [mo - óci] Strze - [ga] je - dno - óci.
 - ni w szczé - [réj] u - práj - [mo - óci] Strze - [ga] je - dno - óci.
 - ni w szczé - [réj] u - práj - [mo - óci] Strze - [ga] je - dno - óci.

Psalm CXXXIII

ECCE NUNC BENEDICITE DOMINUM [...]

[Teraz, o wierni Pańscy służebnicy]

Te - raz, o wier - ni Páń - scy slu - że - bni - cy, Któ - rzy trzy -

Te - raz, o wier - ni Páń - scy slu - że - bni - cy, Któ - rzy trzy -

Te - raz, o wier - ni Páń - scy slu - że - bni - cy, Któ - rzy trzy -

Te - raz, o wier - ni Páń - scy slu - że - bni - cy, Któ - rzy trzy -

-[ma - cie] straż w Je - go bó - że (i - cy), Te - [raz], já - ko to noc m(i -

-[ma - cie] straż w Je - go bó - że (i - cy), Te - [raz], já - ko to noc m(i -

-[ma - cie] straż w Je - go bó - że (i - cy), Te - [raz], já - ko to noc m(i -

-[ma - cie] straż w Je - go bó - że (i - cy), Te - [raz], já - ko to noc m(i -

-czy), wie - czne - mu Chwa - łę od - da) - cie win - ną Bo - gu swe - mu.

-czy), wie - czne - mu Chwa - łę od - da) - cie win - ną Bo - gu swe - mu.

-czy), wie - czne - mu Chwa - łę od - da) - cie win - ną Bo - gu swe - mu.

-czy), wie - czne - mu Chwa - łę od - da) - cie win - ną Bo - gu swe - mu.

Psalm CXXXV

LAUDATE NOMEN DOMINI [...]

[O śludzy Páńscy, ze wszech naświętszemu]

O ślu-dzy Páń-scy, ze wszech na-święt - sze - mu Cześć i - mie - nio - wi u - czyn - cie Páń - skie - mu.

O ślu-dzy Páń-scy, ze wszech na - święt - sze - mu Cześć i - mie - nio - wi u - czyn - cie Páń - skie - mu.

O ślu-dzy Páń-scy, ze wszech na - święt - sze - mu Cześć i - mie - nio - wi u - czyn - cie Páń - skie - mu.

O ślu-dzy Páń-scy, ze wszech na - święt - sze - mu Cześć i - mie - nio - wi u - czyn - cie Páń - skie - mu.

Psalm CXXXVI

CONFITEMINI DOMINO, QUONIAM BONUS [... CONFITEMINI DEO DEORUM]

[Chwalcie Páná z dobroci Jego nieprzebráněj]

Chwal - cie Pá - ná z do - bro - ci Je - go nie - prze - brá - néj, Chwal -

Chwal - cie Pá - ná z do - bro - ci Je - go nie - prze - brá - néj, Chwal -

Chwal - cie Pá - ná z do - bro - ci Je - go nie - prze - brá - néj, Chwal -

Chwal - cie Pá - ná z do - bro - ci Je - go nie - prze - brá - néj, Chwal -

- cie z li - to - ści wie - kom za - dnym nie pod - dá - néj.

- cie z li - to - ści wie - kom za - dnym nie pod - dá - néj.

- cie z li - to - ści wie - kom za - dnym nie pod - dá - néj.

- cie z li - to - ści wie - kom za - dnym nie pod - dá - néj.

Psal[m] CXXXVII

SUPER FLUMINA BABYLONIS, ILLIC SEDIMUS ET FLEVIMUS [...]

[Siedząc po niskich brzegach babilońskiej wody]

5

Sie - dząc po ni - skich brze - gách bá - bi - - loń - skiej wo - dy, Á ná pię -

Sie - dząc po ni - skich brze - gách bá - bi - - loń - skiej wo - dy, Á ná pię -

Sie - dząc po ni - skich brze - gách bá - bi - loń - - skiej wo - dy, Á ná pię -

Sie - dząc po ni - skich brze - gách bá - bi - loń - - skiej wo - dy, Á ná pię -

10

- kné sy - joń - skie wspo - mi - ná - jąc gro - dy, Co nam in - szé - - go czy - nié, je -

- kné sy - joń - - skie wspo - mi - ná - jąc gro - dy, Co nam in - szé - go czy - nié, je -

- kné sy - joń - skie wspo - mi - ná - jąc gro - dy, Co nam in - szé - go czy - nié, je -

- kné sy - joń - skie wspo - mi - ná - jąc gro - dy, Co nam in - - szé - - go czy - nié, je -

15

- dno piá - kác smu - tnie, Po - wie - szaw - szy po wiérz - bach nie - po - trze - bne lu - tnie.

- dno piá - kác smu - tnie, Po - wie - szaw - szy po wiérz - bach nie - po - trze - bne lu - tnie.

- dno piá - kác smu - tnie, Po - wie - szaw - szy po wiérz - bach nie - po - trze - bne lu - tnie.

- dno piá - kác smu - tnie, Po - wie - szaw - szy po wiérz - bach nie - po - trze - bne lu - tnie.

Psalm CXXXVIII

CONFITEBOR TIBI, DOMINE [IN TOTO CORDE MEO, QUONIAM AUDISTI]
 [Ciebie ja chwalić będę, Ciebie przed moźnemi]

Cie - bie ja chwał-[lić] bę - dę, Cie - bie przed mo - [żné - mi] Wy - [znam] ty - [rón - ny] ziem - skié - mi.

Cie - bie ja chwał-[lić] bę - dę, Cie - bie przed mo - [żné - mi] Wy - [znam] ty - [rón - ny] ziem - skié - mi.

Cie - bie ja chwał-[lić] bę - dę, Cie - bie przed mo - [żné - mi] Wy - [znam] ty - [rón - ny] ziem - skié - mi.

Cie - bie ja chwał-[lić] bę - dę, Cie - bie przed mo - [żné - mi] Wy - [znam] ty - [rón - ny] ziem - skié - mi.

Psal[m] CXXXIX

DOMINE, PROBASTI ME ET COGNOVISTI ME [...]
 [Tobie, rządzca niebieski, Tobie, mój Boże]

To - bie, rządz - cá nie - bie - ski, To - bie, mój Bo - że, Rzecz namnie - [sza] akry - ta być we mnie nie mo - że. Ty

To - bie, rządz - cá nie - bie - ski, To - bie, mój Bo - że, Rzecz namnie - [sza] akry - ta być we mnie nie mo - że. Ty

To - bie, rządz - cá nie - bie - ski, To - bie, mój Bo - że, Rzecz namnie - [sza] akry - ta być we mnie nie mo - że. Ty

To - bie, rządz - cá nie - bie - ski, To - bie, mój Bo - że, Rzecz namnie - [sza] akry - ta być we mnie nie mo - że. Ty

mie znasz, lu - bo sie - dzę, znasz, lu - bo sto - je, I z dá - le - ká ro - zu - miész wszystkie myśl mo - je.

mie znasz, lu - bo sie - dzę, znasz, lu - bo sto - je, I z dá - le - ká ro - zu - miész wszystkie myśl mo - je.

mie znasz, lu - bo sie - dzę, znasz, lu - bo sto - je, I z dá - le - ká ro - zu - miész wszystkie myśl mo - je.

mie znasz, lu - bo sie - dzę, znasz, lu - bo sto - je, I z dá - le - ká ro - zu - miész wszystkie myśl mo - je.

Psalm CXL

ERIPE ME, DOMINE, AB HOMINE MALO [...]

[Broń mię, mój Pánie, od ludzi złośliwych]

5

Bróń mię, (mój) Pá - nie, od lu - dzi zło - śli - wych, Któ - rzy w awym ser - cu zdrá -
 Bróń od po - twar - (ców) spro - snych, nie - wsty - dli - (wych),

Bróń mię, (mój) Pá - nie, od lu - dzi zło - śli - wych, Któ - rzy w awym ser - cu zdrá -
 Bróń od po - twar - (ców) spro - snych, nie - wsty - dli - (wych),

Bróń mię, (mój) Pá - nie, od lu - dzi zło - śli - wych, Któ - rzy w awym ser - cu zdrá -
 Bróń od po - twar - (ców) spro - snych, nie - wsty - dli - (wych),

Bróń mię, (mój) Pá - nie, od lu - dzi zło - śli - wych, Któ - rzy w awym ser - cu zdrá -
 Bróń od po - twar - (ców) spro - snych, nie - wsty - dli - (wych).

10

-dę tyl - ko knu - ją, Á ná mię woj - ská u - stáw - nie szy - ku - ją, O - stro - ócią zę -
 -dę tyl - ko knu - ją, Á ná mię woj - ská u - stáw - nie szy - ku - ją, O - stro - ócią zę -
 -dę tyl - ko knu - ją, Á ná mię woj - ská u - stáw - nie szy - ku - ją, O - stro - ócią zę -
 -dę tyl - ko knu - ją, Á ná mię woj - ská u - stáw - nie szy - ku - ją, O - stro - ócią zę -

15

-bów po - do - bni wę - zo - wi, Já - dem by - stré - mu rów - ni pá - dól - co - wi.
 -bów po - do - bni wę - zo - wi, Já - dem by - stré - mu rów - ni pá - dól - co - wi.
 -bów po - do - bni wę - zo - wi, Já - dem by - stré - mu rów - ni pá - dól - co - wi.
 -bów po - do - bni wę - zo - wi, Já - dem by - stré - mu rów - ni pá - dól - co - wi.

MELODYJE PSALMÓW

Psal[m] CXLI

DOMINE, CLAMAVI AD TE, EXAUDI ME [...]

[Ciebie, ojczy, wzywam, łaskawy, Ty moje]

Cie - bie, oj - cze, wzy - wam, łá - ská - wy, Ty mo - je Rácz u - przej - mé pród -

Cie - bie -, oj - cze, wzy - wam, łá - ská - wy, Ty mo - je Rácz u - przej - mé pród -

Cie - bie -, oj - cze, wzy - wam, łá - ská - wy -, Ty mo - je Rácz u - przej - mé pród -

Cie - -bie, oj - cze, wzy - wam, łá - ská - wy, Ty mo - je Rácz u - przej - mé pród -

-by przy - jąć w u - szy swo - je. Pród - bá zá ká - dzi - dło, rąk

-by przy - -jąć w u - szy swo - -je. Pród - bá zá ká - dzi - dło, rąk

-by przy - -jąć w u - -szy swo - -je. Pród - -bá zá ká - -dzi - -dło -, rąk

-by przy - -jąć w u - -szy swo - - je. Pród - -bá zá ká - dzi - dło, rąk

złó - że - nié -, Pá - nie, Niech Ci zá wie - czor - ną dziá o - bié - dnią stá - nie.

złó - że - nié, Pá - -nie, Niech Ci zá wie - czor - ną dziá o - -bié - dnią stá - nie.

złó - że - nié, Pá - -nie, Niech Ci zá wie - czor - ną dziá o - -bié - dnią stá - nie.

złó - że - nié, Pá - -nie, Niech Ci zá wie - czor - ną dziá o - bié - dnią stá - nie.

Psal[m] CXLII [a]

VOCE MEA AD DOMINUM CLAMAVI, VOCE MEA AD DOMINUM DEPRECATUS SUM
 [Páná wołam, Páná proszę]

Pá - ná wo - lam, Pá - ná pro - szę, Rę - ce swé k Nie-

Pá - ná wo - lam, Pá - ná pro - szę, Rę - ce swé k Nie-

Pá - ná wo - lam, Pá - ná pro - szę, Rę - ce swé k Nie-

Pá - ná wo - lam, Pá - ná pro - szę, Rę - ce swé k Nie-

- mu wy - no - sę, Przed Nim krzyw - (dę) swą prze - kłá-

- mu wy - no - sę, Przed Nim krzyw - (dę) swą prze - kłá-

- mu wy - no - sę, Przed Nim krzyw - (dę) swą prze - kłá-

- mu wy - no - sę, Przed Nim krzyw - (dę) swą prze - kłá-

-[dam] Je - mu źal swój o - po - wiá - dam.

-[dam] Je - mu źal swój o - po - wiá - dam.

-[dam] Je - mu źal swój o - po - wiá - dam.

-[dam] Je - mu źal swój o - po - wiá - dam.

MELODYJE PSALMÓW

Psal[m] CXLII[b]

VOCE MEA AD DOMINUM CLAMAVI, VOCE MEA AD DOMINUM DEPRECATUS SUM
 [Páná wołam, Páná proszę]

5

Pá - ná wo - lam, Pá - ná pro - szę, Rę - ce

Pá - ná wo - lam, Pá - ná pro - szę, Rę - ce

Pá - ná wo - lam, Pá - ná pro - szę, Rę - ce

Pá - ná wo - lam, Pá - ná pro - szę, Rę - ce

10

- ce swé k Nie - mu wy - no - szę, Przed Nim krzy(w - de) swą prze - (kiá -

swé k Nie - mu wy - no - szę, Przed Nim krzy(w - de) swą prze - (kiá -

swé k Nie - mu wy - no - szę, Przed Nim krzy(w - de) swą prze - (kiá -

swé k Nie - mu wy - no - szę, Przed Nim krzy(w - de) swą prze - (kiá -

15

- dam) Je - (mu) źal swój o - po - wiá - dam.

- dam) Je - mu źal swój o - po - wiá - dam.

- dam) Je - (mu) źal swój o - po - wiá - dam.

- dam) Je - (mu) źal swój o - po - wiá - dam.

Psalm CXLIII

DOMINE, EXAUDI ORATIONEM MEAM, AURIBUS PERCIPE [...]

[Wysłuchaj, wieczny Boże, prośby moje]

5

Wy - słu - chaj, wie - czny Bo - że, proś - by mo - je, Á ná - kłoń ku

Wy - słu - chaj, wie - czny Bo - że, proś - by mo - je, Á ná - kłoń ku

Wy - słu - chaj, wie - czny Bo - że, proś - by mo - je, Á ná - kłoń ku

Wy - słu - chaj, - wieczny Bo - że, proś - by mo - je, Á ná - kłoń ku

10

mie świe - té u - szy swo - je. We - dług swój praw - dy, we - dług

mie świe - té u - szy swo - je. We - dług swój praw - dy, we - dług

mie świe - té u - szy swo - je. We - dług swój praw - dy, we - dług

mie świe - té u - szy swo - je. We - dług swój praw - dy, we - dług

15

swój li - to - ści Rócz mię rá - to - wác w mo - jój do - le - gło - ści.

swój li - to - ści Rócz mię rá - to - wác w mo - jój do - le - gło - ści.

swój li - to - ści Rócz mię rá - to - wác w mo - jój do - le - gło - ści.

swój li - to - ści Rócz mię rá - to - wác w mo - jój do - le - gło - ści.

MELODYJE PSALMÓW

Psalm CXLIII

BENEDICTUS DOMINUS DEUS MEUS, QUI DOCET MANUS MEAS AD PRAELIUM [...]

[Tobie, Pánie, pókim żyw, ja muszę dziękować]

5

To - bie, Pá - nie, pó - kim żyw, ja mu - szę dzie - ko - wác, Któ - ry ku

To - bie, Pá - nie, pó - kim żyw, ja mu - szę dzie - ko - wác, Któ - ry ku

To - bie, Pá - nie, pó - kim żyw, ja mu - szę dzie - ko - wác, Któ - ry ku

To - bie, Pá - nie, pó - kim żyw, ja mu - szę dzie - ko - wác, Któ - ry ku

10

bi - twie ra - czysz spráwo - wác Rę - ce i ser - ce mo - je, á mnie

bi - twie ra - czysz spráwo - wác Rę - ce i ser - ce mo - je, á mnie

bi - twie ra - czysz spráwo - wác Rę - ce i ser - ce mo - je, á mnie

bi - twie ra - czysz spráwo - wác Rę - ce i ser - ce mo - je, á mnie

15

w bo - ju kwiá - wym Je - steś o - broń - [ca] zá - wždy lá - ská - wym.

w bo - ju kwiá - wym Je - steś o - broń - ca zá - wždy lá - ská - wym.

w bo - ju kwiá - wym Je - steś o - broń - ca zá - wždy lá - ská - wym.

w bo - ju kwiá - wym Je - steś o - broń - ca zá - wždy lá - ská - wym.

Psalm CXLV

EXALTA BO TE, DEUS MEUS REX [...]

[Ciebie chwaleb, Boże mój, imięniowi Twemu]

Cie - bie chwa - le, Bo - że mój, i - mię[nio - wi] Twe - mu Ná wie - ki blo - go -

Cie - bie chwa - le, Bo - że mój, i - mię - [nio - wi] Twe - mu Ná wie - ki blo - go -

Cie - bie chwa - le, Bo - że mój, i - mię - [nio - wi] Twe - mu Ná wie - ki blo - go -

Cie - bie chwa - le, Bo - że mój, i - mię - [nio - wi] Twe - mu Ná wie - ki blo - go -

- alá - wic bę - dę chwał - le - [bne - mu]. Za - den mi dzień bez Two - jój chwa -

- alá - wic bę - dę chwał - le - [bne - mu]. Za - den mi dzień bez Two - jój chwa -

- alá - wic bę - dę chwał - le - [bne - mu]. Za - den mi dzień bez Two - jój chwa -

alá - wic bę - dę chwał - le - [bne - mu]. Za - den mi dzień bez Two - jój chwa -

- ly nie u - pty - nie, i - mię Twé alá - wic bę - dę, pó - ki świat nie mi - nie.

- ly nie u - pty - nie, i - mię Twé alá - wic bę - dę, pó - ki świat nie mi - nie.

- ly nie u - pty - nie, i - mię Twé alá - wic bę - dę, pó - ki świat nie mi - nie.

- ly nie u - pty - nie, i - mię Twé alá - wic bę - [dę, pó - ki] świat nie mi - [nie].

MELODYJE PSALMÓW

Psal[m] CXLVI

LAUDA, ANIMA MEA, DOMINUM [...]

[Tobie, nieśmiertelny Pánie]

To - ble, nie - śmier - tel - ny Pá - nie, Pó - ki mi ży - wo - tá stá -

To - ble, nie - śmier - tel - ny Pá - nie, Pó - ki mi ży - wo - tá stá -

To - ble, nie - śmier - tel - ny Pá - nie, Pó - ki mi ży - wo - tá stá -

To - ble, nie - śmier - tel - ny Pá - nie, Pó - ki mi ży - wo - tá stá -

-nie, I u - stá bę - da śpié - wá - ły, I gę - szez - ki mo - je grá - ły.

-nie, I u - stá bę - da śpié - wá - ły, I gę - szez - ki mo - je grá - ły.

-nie, I u - stá bę - da śpié - wá - ły, I gę - szez - ki mo - je grá - ły.

-nie, I u - stá bę - da śpié - wá - ły, I gę - szez - ki mo - je grá - ły.

Psal[m] CXLVII

LAUDATE DOMINUM, QUONIAM BONUS EST PSALMUS

[Chwalcie Páná! Godno dáć cześć Pánu temu]

Chwal - cie Pá - nál Go - dao dác cześć Pá - nu te - mu, Pieśń

Chwal - cie Pá - nál Go - dno dác cześć Pá - nu te - mu, Pieśń

Chwal - cie Pá - nál Go - dno dác cześć Pá - nu te - mu, Pieśń

Chwal - cie Pá - nál Go - dao dác cześć Pá - nu te - mu, Pieśń

5

we - so - la, o - zdo - bny rytm szu - ży Je - mu.

we - so - la, o - zdo - bny rytm szu - ży Je - mu.

we - so - la, o - zdo - bny rytm szu - ży Je - mu.

we - so - la, o - zdo - bny rytm szu - ży Je - mu.

Psal[m] CXLVIII

LAUDATE DOMINUM DE CAELIS [...]

[Duchy próżne śmiertelności]

5

Du - chy pró - zne śmier - tel - no - ści, Daj - cie cześć ná wy - so - ko - ści Pá -

Du - chy pró - zne śmier - tel - no - ści, Daj - cie cześć ná wy - so - ko - ści Pá -

Du - chy pró - zne śmier - tel - no - ści, Daj - cie cześć ná wy - so - ko - ści Pá -

Du - chy pró - zne śmier - tel - no - ści, Daj - cie cześć ná wy - so - ko - ści Pá -

10

- nu ze uszech na - wyt - sze - mu, Pá - nu nie - wy - chwa - lo - ne - mu.

- nu ze uszech na - wyt - sze - mu, Pá - nu nie - wy - chwa - lo - ne - mu.

- nu ze uszech na - wyt - sze - mu, Pá - nu nie - wychwa - lo - ne - mu.

- nu ze uszech na - wyt - sze - mu, Pá - nu nie - wy - chwa - lo - ne - mu.

Psal[m] CXLIX

CANTATE DOMINO CANTICUM NOVUM, LAUS EIUS [...]

[Pánu swemu dajmy cześć rymy nowymi]

Pá - nu swe - mu daj - my cześć ry - my no - wy - mi, Chwa - lá Je - go niechaj brzmi między do - bry - mi.

Pá - nu swe - mu daj - my cześć ry - my no - wy - mi, Chwa - lá Je - go niechaj brzmi między do - bry - mi.

Pá - nu swe - mu daj - my cześć ry - my no - wy - mi, Chwa - lá Je - go niechaj brzmi między do - bry - mi.

Pá - nu swe - mu daj - my cześć ry - my no - wy - mi, C(h)wa - lá Je - go niechaj brzmi między do - bry - mi.

Psal[m] CL

LAUDATE DOMINUM IN SANCTIS EIUS [...]

[Chwalcie Páná z Jego świętości]

Chwal - cie Pá - ná z Je - go świę - to - bli - wo - ści, Chwal - cie Pá - ná z Je - go wiel -

Chwal - cie Pá - ná z Je - go świę - to - bli - wo - ści, Chwal - cie Pá - ná z Je - go wiel -

Chwal - cie Pá - ná z Je - go świę - to - bli - wo - ści, Chwal - cie Pá - ná z Je - go wiel -

Chwal - cie Pá - ná z Je - go świę - to - bli - wo - ści, Chwal - cie Pá - ná z Je - go wiel -

-kiej mo - ężno - ści, Ch(w)al(cie) z mo - (cy) -, ch(w)al - (cie) Go Z dsi(w - néj) w(tel - ko - ści) Je - go.

-kiej mo - ężno - ści, Chwal - (cie) z mo - (cy) -, chwal - (cie) Go Z dsi(w - néj) wiel - (ko - ści) Je - go.

-kiej mo - ężno - ści, Chwal - (cie) z mo - cy -, chwal - (cie) Go Z dsi(w - néj) wiel - ko - ści Je - go.

-kiej mo - ężno - ści, Chwal - (cie) z mo - (cy), ch(w)al - (cie) Go Z dsi(w - néj) w(tel - ko - ści) Je - go.

KONIEC MELODYJ

Wykaz
błędów tekstowych pierwodruku
Komentarz rewizyjny kompozycji

★

Indeksy

Wykaz błędów tekstowych pierwodruku

W wykazie zamieszczono nie tylko oczywiste błędy drukarskie pierwodruku, ale również dopuszczalne warianty fonetyczne wyrazów zmienione w niniejszej transkrypcji dla uzyskania pełnej zgodności tekstu śpiewanego przez poszczególne głosy — miejsca różniące się oznaczono tam kursywą.

Incipity łacińskie psalmów zostały skrócone bądź dopelnione według następującej zasady: minimum podawanego tekstu to odcinek od początku do fleksy, a jeśli jej nie ma, do mediacji pierwszego wersetu. Jeśli dwa lub więcej psalmów posiada identyczny tekst minimalny, poszerzono go o element różniący. Rozszerzenie tekstu minimalnego zastosowano kilka razy również z innego powodu: tekst minimalny był rażąco krótki — dwa zestroje akcentowe. Uzupełnienia zaznaczono klamrą kwadratową, a wypuszczenie tekstu oznaczają trzy kropki w ostrych nawiasach.

W wykazie błędów ujęto cały tekst pierwodruku wraz ze stroną tytułową i dedykacyjną, i pełnymi incipitami łacińskimi, które nie zostały przyjęte do transkrypcji pełniące użytkowy charakter. Błędy podano w porządku tekstowym, a zlokalizowano numerem psalmu, karty i numerem rządka na stronie, przy czym dla tekstów podpisanych pod nutami zamiast numeru rządka podano skrót nazwy głosu: C(antus), A(ltus), T(enor), B(assus).

Psalm	k	rz	jest w pierwodruku	powinno być w pierwodruku
	kt	2	Pfalterz	Pfáltérz
	*2	17	Proftákom	Proftakom
III	3v	T	zébráło	zebráło
IIII	4v	A	swiádku	świádku
	5	CA	trudnoś <i>ci</i>	trudnoś <i>ci</i>
	5v	T	prosby	prośby
VI	8	B	Odmień	Odmiień
	8v	A	ciemnoś <i>ci</i>	ciemnoś <i>ci</i>
X	12	C	CZemus	Czemuś
		A	czemus	czemuś

WYKAZ BŁĘDÓW TEKSTOWYCH

		T	odemnie	odemnie
		C	doległóć	w doległość
	13	C	zgi:	doległość
XI	14	A	strzałę	zgi: wf:
	14v	A	Człow:	strzałę
		B	trudno	Człow: dob:
XII	15	B	nie:	próżno
	15v	B	na ziemié	nie:
		T	vfty	na ziemi
		B	pochlebiáią	vftyć
XIII	16 ^{bis}	A	litościwy	pochlébiáią
		T	dobrotliwy	dobrotliwy
		B	litosciwy	dobrotliwy
		A	zazdrościwy	dobrotliwy
XIII	16 ^{bis} _v	A	Nie:	zazdrościwy
XV	17v	C	święte:	Nie:
		B	święté:	święte:
		C	zażywał	święte:
XVI	18	A	Ktory	záżywał
		T	nićmam	Który
	18v	TB	krom	nićmam
		CA	chćiey	krom
		B	doległo:	chćiey
XVII	19	C	obliczność	doległo:
XXI	23	T	za	obliczność
	23v	B	Nieśmiertélny	za
XXII	24v	I	Deus meus Deus	Nieśmiertélny
	25	T	sw:	Deus Deus
XXIII	25v	B	za:	św:
	26	B	wpálszé	za:
		B	óbfíté	wpálszé
XXV	27v	I	Ae te	óbfíté
		T	położył	Ad te
XXVI	29	A	Statku	położył
XXVII	29v	C	Roświeca	Státku
		A	ćiemności	Roświeca
XXIX	31v	T	więtfzému	ćiemności
		A	náswiętfzé	więtfzému
XXX	33	CT	smiéchów	náswiętfzé
				smiéchów

MELODIAE NA PSALTERZ

XXXI	34v	A	trudności	trudności
XXXII	35	B	złości	złości
XXXIII	37	T	rado:	rádo:
	37v	1	laetabitur	laudabitur
		C	Wuśc:	Wuśc:
XXXVI	39	A	świátká	świádká
		B	śwádká	świádká
	39v	B	złościách	złościách
XXXVIII	39 ^{bis}	B	popedliwości	popędliwości
XXXIX	40	A	mysl	myśl
XLI	41v	C	SZczęśliwy	SZczęśliwy
		ATB	też	téż
		A	niefzczęściu	niefzczęściu
	42	1	egenum	
		A	et pauperem	et pauperem
		A	wfzczęściu	wfzczęściu
XLIII	45	1	anunciauerunt	annuntiauerunt
XLV	45v	T	fwę:	fwę:
		B	fwém	fwému
XLV secundo	46v	T	spiewać	spiewać
	47	T	połufzuy	połufzny
	48v	B	pił rz	piłarz
XLVII	49v	T	spiewaymy	spiewaymy
				pánu
	50	C	panu	pánu
XLVIII	50v	A	Panie	Pánie
XLIX	52	B	Náklóńcie	Náklóńcie
	52v	A	gaśnie	gásnie
	53	AT	Promień	Promień
		C	doymuei	doymuie
L	53v	A	Tzránnom	Tyránnom
	54v	C	granice	gránice
LIII	57v	C	Niem:	Niém:
		C	précz	précz
		T	fyę	fyę
		C	zga:	zgá:
		A	błędzie	błędzie
LIII	58v	A	modltwy	modlitwy
LV	59v	B	wćisnionych	wćisnionych
		A	żáłościwy	żáłościwy

WYKAZ BŁĘDÓW TEKSTOWYCH

	60	C	dżis	dżis
		TB	zátrownony	wiel: zátrownony
LVI	60v	B	złoslivy	złoslivy
	61	B	trapiénia	trapienia
LVII	61v	A	czafu	czáfu
	62	C	záfło:	zafło:
		C	zapálczywość	zápálczywość
LVIII	63	l	rectè indicate	recta iudicate
LIX	64v	C	nieprzyaciól	nieprzyaciól
		B	mie	mię
LX	65v	A	nászemi	nászémi
	67	l	deprecanem	deprecationem
LXI	67v	C	pra:	prá:
		A	p:áwie	práwie
LXII	68	A	zbroiá r	zbroiá:
		C	nádzieie	nádzieię
	68v	T	záfłonéy	zafłony
		C	žádnéy	žadnéy
LXIII	69	AB	ránego	ránego
		T	nieczeiác	nieczekáiąc
	69v	T	ćiało	ćiało
LXIII	70v	C	niefzczéslivy	niefzczéslivy
		B	niefzczésliwy	niefzczésliwy
LXV	71	A	na	ná
	71v	AT	twoie	tobie
LXVI	72	C	iafné	iáfné
		T	fłóńce	fłóńce
LXVII	73	T	pa: náfzé	pá: náfze:
		B	złóścír	złóści/
	73v	ATB	żywot wieczny	wieczną łáfkę
LXVIII	74	C	swiátem	świátem
LXIX	75	CA	nawál:	nawál:
		T	kości	kości
LXX	76	T	ratunku	rátunku
		A	mie	mię
LXXII	76v	A	Dáy	Day
	77	l	iusticiam	iustitiam
LXXIII	77v	C	zná	zna
		A	fzezé:	fzczé:
LXXIII	78	T	fwé ftá:	ftá: fwé

MELODIAE NA PSALTERZ

		B	fwé stádo	stádo fwé
	78v	1	eius	tuus
		B	dźiedzictwoy	dźiedzictwo
LXXV	79	C	swiátu	swiátu
		B	cudá twoie	twoie cudá
		C	nám	nam
		T	szczęścić	szczęścić
LXXVI	80	A	Sinie	Sionie
	80v	T	Tā	Tám
LXXVII	81v	B	trudności	trudności
		T	ciemności	ciemności
LXXVIII	82	C	SLucháy	SLuchay
		B	zborze	zborze
	82v	C	przypuśc	przypuśc
LXXIX	83	C	własiwy	własiwy
LXXX	84	A	nałz	nałz
		C	załościwy	załościwy
		C	náród fwóy wła:	náród fwóy wła:
	84v	T	Cherubi:nem	Cherubinem
LXXXI	85	A	nawyzszemn	nawyzszemu
	85v	T	infrnmenty	instrumenty
LXXXII	87	1	Deus	Deos
LXXXIII	89v	A	mysl	myśl
LXXXVII	92v	1	Syon	Sion
LXXXIX	94	C	swiátá	swiátá
		T	swiatá	swiatá
XC	94v	1	CX	XC
		A	Człowiek	Człowiek
XCI	95v	T	opiekę	opiekę
XCII	96v	B	dáwác	dáwác
		C	swiátło	swiátło
		A	swiá:	swiá:
		A	czar:	czar:
	97	C	prawde	prawdę
	97v	1	anunciandam	annuntiandum
XCIII	99v	T	pomfta	pomftá
	100	1	Deus	Deus vltionum
	100v	T	záplác	záplác
XCV	101	1	PALM	PSALM
	101v	TB	Száfazrem	Száfazrem

WYKAZ BŁĘDÓW TEKSTOWYCH

XCVII	104	C	panuie	pánuie
		C	ziemiá	ziemiá
XCVIII	104v	T	niezliczone	niezliczoné
	105	l	CXVIII	XCVIII
XCIX	105v	A	czyni	czyni
	106	C	wiel:	wiel:
C	106v	T	światá	świátá
	107	T	chodži:	chodži:
CI	107v	T	czéi	czci
		l	laeticia	laetitia
		CATB	rádosci	rádosci
		C	wdzięcznę	wdzięczné
CII	108	C	wdzięcznę	wdzięczné
	108v	CATB	nad	nád
CIII	109	C	grzészniemi	grzészniemi
		T	litościwy	litościwy
CIV	110v	CATB	panu	pánu
		CAT	świętemu	świętemu
		AT	Błogofław	Błogofław
		111	zawždy	zawždy
CV	112v	B	zázwdy	zawždy
		C	špra:	špra:
		AT	šprawy	šprawy
CVII	113v	B	swiá:	šwiá:
	114	C	iégo	iego
CVIII	114	l	seculum	faeculum
		T	cosćie	cošćie
		C	czuie	czuię
CIX	115v	A	piesń	pieśń
	116	T	zárze	zarze
	116v	B	chwá:	chwa:
CXI	117	B	šáfzywy	šalfzywy
		B	Chwalné	Chwálné
CXII	120	T	człowiek	człowiek
		AB	právdzi:	právdzi:
CXIII	122	l	Išrahel	Išrael
		C	čas	čas
	122v	T	šáfka	šalfka
	123	A	šáfka	pánška
CXV	123	l	iudea	Iudaea
	123v	ATB	czin	czyń

	124	B	imięniowi	imieniowi
CXVI	124v	T	ktory złałki	który złałki
		ATB	Rác:	Rac:
	125	l	mee	meae
		A	ła:	ła:
CXIX	127v	C	zako:	zako:
	128	T	násłáduią	násłáduią
		C	strzedz	strzedz
	128v	C	rofkazániá	rofkazánia
		B	moia	moia
		B	zył	zył
CXX	129v	A	wołalem	wołalem
	130	A	pros:	pros:
		C	zawždy	zawždy
CXXI	131	B	strápiony	strapiony
	132	T	zléy	zléy
		CT	przygodzie	przygodzie
CXXII	132v	B	flifz:	flifz:
		AB	pie:	pie:
		AB	wzór	wzór
	133	A	láta	látá
CXXIII	133v	CATB	miefkafz	miefzkafz
	134v	CB	zbawienie	zbawienie
CXXIII	135	TB	nałzé	nálzé
	135v	l	Israel: quia	Israel: nifi quia
		C	pańfka	pańfka
CXXV	136v	C	RTokolwiek	KTokolwiek
		A	panu	pánu
	137v	CAB	žadną	žadną
CXXVI	138v	l	syon	Sion
		C	Człowiekowy	Człowiekowi
		C	Iakoby... miáło	Iákoby... miáło
CXXVII	139	A	miałtá	miáłtá
CXXVIII	140	B	Szcześli:	Szczęśli:
CXXIX	141	B	páńfci wybrani	páńfcy wybráni
CXXX	142v	A	Wolam	Wolam
CXXXI	144	CATB	nád	nád
CXXXIII	145v	CA	Pátrząc	Pátrząc
CXXXIII	146v	C	páńfci	páńfcy
	147	l	domino	dominum

WYKAZ BŁĘDÓW TEKSTOWYCH

CXXXV	147v	CATB	S Słudzy	O Słudzy
CXXXVI	149	1	in feculū	in aeternum
CXXXVII	149v	1	Babilonis	Babylonis
		CATB	Bábilonŕkiéy	Bábilońŕkiéy
	150	1	dum	cum
	150v	1	Syon	Sion
CXXXIX	151v	TB	moy	móy
	152	A	łubo ŕtoiey	łubo ŕtoię
CXL	153	CATB	pánie	móy pánie
	153v	A	woyŕka	woyŕká
CXLI	155	1	mee dum	meae cum
CXLII(a)	156	1	CLXII	CXLII
	156v	C	żál	zał
CXLII(b)	157	1	CLXII	CXLII
	157v	T	żál	zał
CXLIII	158v	B	ŕwiéťé	ŕwiéťé
		CATB	práwdy	prawdy
CXLIII	159v	A	dźiekowác	dźiekowác
	160	1	ad prelium	ad praelium
		CATB	racziŕz	raczyŕz
	160v	T	Ieŕťéŕ	Ieŕťéŕ
CXLV	161v	1	in feculum	in faeculum
		B	niewpłynie	niewpłynie
	162	1	in feculum feculi	in faeculum faeculi
		B	bę:	bę: póki
CXLVI	162v	C	niesmiertelny	nieŕmiertelny
	163	A	ŕpiéwály	ŕpiéwály
CXLVII	163v	T	czesć	czeŕć
CXLVIII	164v	A	czesć	czeŕć
CXLIX	165v	B	Cwałá	Chwałá
CL	166v	C	CHwałćie	CHwałćie
		A	CHwałćie	CHwałćie
		B	CHwałéie	CHwałćie
		T	paná	páná
	167	C	wiełkiéy	wiełkiéy
		A	wiełkiéy	wiełkiéy
		C	Chal.	Chwal.

Uwagi edytorskie i komentarz rewizyjny kompozycji

Oznaczenia bibliograficzne

- Faks — Mikołaj Gomółka, *Melodie na Psalterz polski. Facsimile pierwodruku*. Do druku przygotował M. Perz, Kraków 1981, oraz Jan Kochanowski *Dzieła wszystkie*. Wydanie sejmowe. Tom I — *Psalterz Dawidów*. Część 4. *Melodiae na Psalterz polski przez Mikołaja Gomółkę uczynione. Fototypia*, Wrocław — Warszawa — Kraków — Gdańsk — Łódź. Zakład Narodowy im. Ossolińskich Wydawnictwo Polskiej Akademii Nauk MCMLXXXIII.
- Kom — Mirosław Perz, *Melodie na Psalterz polski Mikołaja Gomółki. Interpretacje i komentarze*, Kraków 1988.
- Mon — Mirosław Perz, *Mikołaj Gomółka. Monografia*, Kraków 1981.

Relacja oryginału do transkrypcji oraz zastosowane rozwiązania redakcyjne, oznaczenia:

- ♠ = C | d d |
♠3 = C | d d | dotyczy wyłącznie psalmu XIV (= LIII); por. Kom, Mon
- 3♠ = $\frac{3}{4}$ | d . | dotyczy psalmów XLVII, LXXXI, CIII oraz interpolacji w psalmach LXX i LXXXV
- ♠ = C | o | dotyczy psalmów XLV(b), CXLI i CXLII(b); por. Kom, Mon
- ※ = #p lub ♯p   Usytuowanie tego znaku (jak również ♯) w pierwodruku i możliwości interpretacyjne z tym związane por. Mon s. 152–154. W transkrypcji obecnej uwzględniono wszystkie znaki chromatyczne (oprócz komentowanych w dalszych uwagach) niezależnie

od ich współcześnie pojmowanej konieczności notacyjnej, stąd liczne „niepotrzebne” ich powtórzenia. Oryginalny znak chromatyczny na liniaturze w transkrypcji obowiązuje w danym głosie, w dalszym ciągu taktu, co jest rozwiązaniem redakcyjnym niezupełnie ścisłym w stosunku do oryginału, ale praktycznie koniecznym.

$$\begin{matrix} \# & \natural & \flat \\ \rho & \rho & \rho \end{matrix}$$

Uzupełnienia oraz propozycje edytora. (Podobnie umieszczane tak zwane „znaki ostrzegawcze” wprowadzono tylko w wyjątkowych wypadkach.)

$$\begin{matrix} \hat{q} = \hat{o} \text{ lub } \hat{p} \\ q = \hat{o} \text{ lub } \hat{p} \end{matrix}$$

$$\begin{matrix} d \\ \rho \rho \end{matrix} \quad \begin{matrix} d \\ \dots d \end{matrix}$$

Deklamacyjne propozycje edytora wymagające dzielenia lub wiązania oryginalnych wartości rytmicznych.

[ ] Uzupełnienia edytorskie nie odnotowane w komentarzu.

C = Cantus

A = Altus

T = Tenor

B = Bassus

3_3 = takt 3 nuta 3 w transkrypcji

D-g" = wysokość dźwięków

◊-♯ = oryginalne wartości rytmiczne

IK1-5 = dany klucz na 1-5 linii

♭ 1-5 = bemol przykluczowy na 1-5 linii

♭ 1-4 = bemol przykluczowy na 1-4 polu

♭ = zwyczajny bemol w tekście

+ element oryginału pominięty w transkrypcji

- nie występujący w oryginale element transkrypcji

Komentarz rewizyjny

Psalm	miejsce w transkrypcji	oryginał	uwagi
I	C 4 ₃₋₄		sic!
	B 7 ₄ -17	ᵑ:4	zamiast ᵑ:3
III	C 15 ₈	ᵔ	
IIII	A 7 ₁ -18	+ ᵔ es	
VI	: : 2-10, 19-27		por. Faks, Kom
	A 14 ₄		sic!
	T 15 ₃	b	
	T 21 ₃		sic!
	B 21 ₁	+ ᵔ f	
VII	: : 1-8		por. Faks, Kom, Mon
	C 3 ₁		sic!
	A 4 ₂	c'	
	B 11 ₄ -16	ᵑ:4	zamiast ᵑ:3
IX	A 5 _{2,3}	c'd'	
X	11-14		deklamacja, por. Kom
	C i T 5 ₂		sic!
	A 11 ₄	c'	
	A 15 ₂	c'	
XI	A 10 ₃ -16 ₂	IK 1	zamiast IK 2
XII	C 6 ₂	— #	
	C 6 ₃	+ #	
	C 10 ₂₋₃ , 19 ₂₋₃		sic!
	A 13 ₁		sic!
XIIII		ᵔ 3	por. Kom, Mon
	: : 1-4		por. Faks, Kom
	4		por. deklamację w 7
XVI	A 9 ₂₋₃		por. 12 ₂₋₃ , sic!
XVIII	A 4 ₁	e'	
XIX	B 1-6	ᵔ 5	zamiast ᵔ 4
	B 7-13	ᵔ 4	zamiast ᵔ 4
	B 11 ₂	a	
XXII	B 16	c	
XXIII	: : 1-4		por. Faks, Kom
XXIIII	A 11 ₄	ᵔ	
XXV	A 9 ₄		sic!

XXVI	: : 9-13		por. Faks, Kom, Mon sic!
	A 3 ₁₋₂		
XXVIII	T 3 ₃	b	
XXIX	C	b4	zamiast b4
	T 11		por. T 4
XXX	B 11 _{2,3}	H, c	
XXXI	B 7 ₁	B	
XXXII	C 10 ₃		sic!
XXXIII	A i B 1		sic! por. Kom, Mon
XXXVI	A 8 ₄		sic!
XXXVII	B 7-11	b4	zamiast b4
XXXVIII	C 7 ₅		sic!
XXXIX	C 1-6 ₂	IK 2	zamiast IK 1
	C 4 ₄	♭♭ g'f'	
XLI	B 1 ₂	d	
XLII	B 13	f	
XLV	A	b2	zamiast b 1
	A 2 ₄	c'	
XLV(b)		♭.	por. Kom, Mon
	A 18	♭♭♭	
	B 4	♭♭	
L	A 6 ₉₋₁₀	a'g'	
	T 11 ₃₋₄		sic!
LI	C 6 ₃		sic!
	A 5 ₃		sic!
LII	B 9 ₁	— #	
	B 9 ₂	+ #	
LIII	T 8 ₁	f'	por. XIII
LIII	8-10		deklamacja, por. Kom
	A 9 ₁		sic!
	A 10 ₂₋₃	♭♭	
LV	C 7 ₁₋₂		sic!
LVII	7-8		deklamacja, por. Kom
	B 9 ₁	♭	
LVIII	A 14	ais	
LIX	C 12 ₃₋₄		sic!
	A 7 ₁	— b	
	A 7 ₃	+ b	
LXI	A 12 ₁	— #	
	A 12 ₂	+ #	

MELODIAE NA PSALTERZ

	T 9 ₁₋₂		sic!
	B 11 ₅	↓	
LXIII	C 7 ₃	e'	
	A 5 ₃	g	
LXV	T 11 ₂	e'	
LXVI	C 8 ₁	↓	
LXVII	B	b 2	zamiast b 2
	B 7 ₂	f	
LXVIII	T 1 ₂	— #	
	T 1 ₃	+ #	
	T 7-10	IK 3	zamiast IK 4
LXIX	T 7 ₄₋₈		sic!
LXX	A 13 ₅		sic!
	T 13 ₁		sic!
LXXI		71	zamiast LXXI
LXXII	A 7-11	+ b	
	B 11	d	
LXXIII	T 4 ₁	+ # (h)	
	B	b4	zamiast b 4
LXXIIII	T 13 ₃	h	
LXXV	A 10	c'	
LXXVI	: : 10-14		por. Faks, Kom, Mon
	C 10 ₂	his'	
	A 7 ₁	c''	
LXXVIII	A	b 2	zamiast b 1
	B	b 4	zamiast b 4
LXXX	A 7 ₂	a'	
LXXXI	B 12 ₃	♯	
	B 13 ₃	e	
LXXXII	A 11 ₃	d'	
LXXXIII	T 2 ₃		sic!
	B 3 ₅	+ #	
LXXXIIII	3	3	deklamacja, por. Kom
	A 14 ₂₋₄	♯ ♯ ♯	
LXXXV	C 9	h'	
LXXXVI	A 5-6		deklamacja, por. Kom
	T 6 ₃		sic!
	T 7 ₁	♯	
LXXXVII	T 6 _{6,7}	g, a	
LXXXIX	T 5 ₆		sic!

XCII	: : 2-8, 16-19		por. Faks, Kom, Mon
	A 11 ₁	♭	
	A 13 ₂	♭	
XCIII	C 15	f'	
	A	b 2	zamiast b 1
	A 13 ₂	+ b	
	A 14 ₂	- b	
	T 9 ₅	d'	
XCIV	C 16 ₁₋₂		sic!
	T 17 ₂	e'	
XCVI	A 1-6 ₂	IK 2 b 1	zamiast IK 1b(poniżej 1)
	B	b 4	zamiast b 4
XCVII	A 5 ₆	♭ ♭ f'e'	
	B 3 ₁₋₂	♭ ♭	
XCVIII	A 7 _{1,2}	c'c'	
XCIX	A 10 ₅	♭	
C	A 7 ₂	a'	
CI	C 1 ₂	f'	
CII	C 9 ₃		sic!
	A 6 ₁	- #	
	A 6 ₂	+ #	
	T 16 ₄	♭	
CIII	4-6		por. deklamację w 16-18
CIII	A 7 ₂	- b	
CIII	A 7 ₃	+ b	
	B 2 ₂	e	
CV	T 7 ₂		sic!
CVII	A 12 ₅	♭	
	B 6 ₁	- #	
	B 6 ₂	+ #	
CVIII	A 11 ₁	+ #	
	A 11 ₃	- #	
	T 10 ₂	c'	
	B 6 ₄	e	
CIX	A 12	g	
	T 6 ₄	+ ♭ b	
CXI	C 13 ₄	a'	
CXII	C 11	h'	
CXIII	T 2 ₂	f'	

MELODIAE NA PSALTERZ

	T 7 ₈	◇	
CXIII	A 8 ₅	g'	
	B 11 _{2,3}	d d	
CXV	C 7 ₁		sic!
CXVI	A 14	e'	
CXVII	C	b4	zamiast b 4
CXVIII	T 2 ₄	b	
CXIX	A 10 ₃	e'	
CXXI	T 6 ₂	h	
CXXII	A 11 ₁	e'	
	B	+bb	
CXXIII	B	b 4	zamiast b 4
CXXIII	A 6 ₁₋₅	g'g'f'e'd'	
	A 10 ₄	◇	
CXXV	T 5 ₃	f'	
CXXVI	A 10 _{2,3}		sic!
CXXVII	: : 1-4		por. Faks, Kom
	C 5 ₁	— #	w egz. Czartoryskich
	C 6 ₂	g'	jw., por. Mon
	A 7 ₄		sic!
CXXVIII	T 6 ₅	↓	
CXXIX	7-9		deklamacja, por. Kom
	A 5 ₆	b	
CXXXI	T 2 ₁₋₂		sic!
	B 6 ₂₋₅	fes, e, d, c	
CXXXII	C 9	d'	
CXXXIII			deklamacja, por. Kom
	A 12 ₅	h	
CXXXIII	: : 1-4		por. Faks, Kom
CXXXVII	C 12 ₂		sic!
	A 7 ₁	+ ♭ e'	por. 9 ₂
	A 15 ₁	g'	
CXXXVIII	C 1 ₄	+ #	
	B 1 ₄	B	
CXXXIX	T 13 ₂	g	
CXL	11-15, 15-19		por. Faks, Kom, Mon
	A 6 ₃	e'	
	T 5 ₂	c'	
CXLI		♯	por. Kom, Mon
	15-19	+ : :	por. Kom

KOMENTARZ REWIZYJNY KOMPOZYCJI

CXLII(b)	A 10 ₁	♢.	por. Kom, Mon
CXLV	T	d'	zamiast ♢ 2 deklamacja, por. Kom
	T 12-14	♢2	
CXLVII	A 6 ₂	c'	
CXLIX	T 3 ₂	c'	
CL	7-9, 9-11	— : :	por. Faks, Kom

Indeks psalmów w kolejności numeracji

I	Beatus vir, qui non abiit in consilio impiorum / Szczęśliwy, który nie był między złemi w radzie	45
II	Quare fremuerunt gentes / Co za przyczyna tego zamieszania	46
III	Domine, quid multiplicati sunt, qui tribulant me / Mocny Boże, jakóż ich wiele powstało.	47
IIII	Cum invocarem, exaudivit me Deus iustitiae meae / Wzywam Cię, Boże, świadku mojej niewinności	48
V	Verba mea auribus percipe, Domine / Przypuść, Panie, w uszy swoje	49
VI	Domine, ne in furore tuo arguas me... Miserere mei / Czasu gniewu i czasu swej zapalczywości	50
VII	Domine, Deus meus, in te speravi / W Tobie ja samym, Panie, człowiek smutny	52
VIII	Domine, Dominus noster / Wszzechmocny Panie, wiekuisty Boże	53
IX	Confitebor tibi, Domine, in toto corde meo, narrabo / Ciebie będę, Boże prawy.	54
X	Ut quid, Domine, recessisti longe / Czemuś, Panie, odstąpił? Czemuś twarz swoją	55
XI	In Domino confido, quomodo dicitis animae meae / Panu ja ufam, a wy mówicie: Między góry	56
XII	Salvum me fac, Domine, quoniam defecit sanctus / Zachowaj mię, o sprawco niebieskiego domu	57
XIII	Usquequo, Domine, oblivisceris me in finem / Dokąd mię chcesz zapomnieć? Dokąd świętą swoją	58
XIIII	Dixit insipiens in corde suo... Dominus de coelo / Głupi mówi w sercu swoim	58

XXV	Domine, quis habitabit in tabernaculo tuo / Kto będzie w Twoim mieszkaniu przebywał . . .	59
XXVI	Conserva me, Domine, quoniam speravi in te / O, który siedzisz na wysokim niebie.	60
XXVII	Exaudi, Domine, iustitiam meam / Płacz sprawiedliwy i skargę moję	60
XXVIII	Diligam te, Domine, fortitudo mea / Ciebie ja, póki mi jedno żywota stanie	61
XIX	Coeli enarrant gloriam Dei / Głupia mądrości, rozumie szalony	62
XX	Exaudiat te Dominus in die tribulationis / Wsiadaj z dobrym sercem, o królu cnotliwy	63
XXI	Domine, in virtute tua laetabitur rex / Panie, za Twoją zawsze pomocą król bije	64
XXII	Deus, Deus meus, respice in me / Boże, czemuś mię, czemuś mię, mój wieczny	65
XXIII	Dominus regit me et nihil mihi deerit / Mój wiekuisty pasterz mię pasie	66
XXIII	Domini est terra et plenitudo eius / I ziemia, i cokolwiek na niej sie znajduje	66
XXV	Ad te, Domine, levavi animam meam / Do Ciebie, Panie, wzdycha serce moje	67
XXVI	Iudica me, Domine, quoniam ego in innocentia mea ingressus sum / Panie, uczyń sąd o mnie, a tam ujrzysz moję	68
XXVII	Dominus illuminatio mea et salus mea / Pan ogniem swojej światłości	68
XXVIII	Ad te, Domine, clamabo, Deus meus, ne sileas a me / Królu niebieski, zdrowie dusze mojej	69
XXIX	Adferte Domino, filii Dei / Nieście chwałę, mocarze, Panu mocniejszemu	70
XXX	Exaltabo te, Domine, quoniam suscepisti me / Będę Cię wielbił, mój Panie	71
XXXI	In te, Domine, speravi, non confundar in aeternum / W Tobie ufność swą kładę, Boże niezmierny.	72
XXXII	Beati, quorum remissae sunt iniquitates / Szczęśliwy, komu grzechy odpuszczono	73
XXXIII	Exultate, iusti, in Domino / Pana sercem wesołym wspomieńcie, cnotliwi	74
XXXIII	Benedicam Dominum in omni tempore / Jakokolwiek	

	szczęście ku mnie się postawi	74
XXXV	Iudica, Domine, nocentes me / Obrońca wieczny ludzi utrapionych	76
XXXVI	Dixit iniustus, ut delinquat in semetipso / Żywot niepobożnego za świadka mi stoi	76
XXXVII	Noli aemulari in malignantibus / Nie obruszaj się, że kto niewstydliwie	77
XXXVIII	Domine, ne in furore tuo arguas me... Quoniam sagittae tuae / Czasu gniewu i czasu Twojej popędli- wości	78
XXXIX	Dixi: Custodiam vias meas / Do tego miał być myśl swą skłonił	78
XL	Expectans expectavi Dominum / Czekałem z cierpli- wością, a Pan mię obaczył	79
XLI	Beatus, qui intelligit super egenum et pauperem / Szczęśliwy, który ludzi upadłych ratuje	80
XLII	Quemadmodum desiderat cervus ad fontes aquarum / Jako na puszczy prędkimi psami szczwana	80
XLIII	Iudica me, Deus, et discerne causam meam de gente non sancta / Niewinność, Panie, moje	81
XLIII	Deus, auribus nostris audivimus / O Panie, w swoje własne uszysmy słychali	82
XLV	Eruclavit cor meum verbum bonum / Serce mi każe śpiewać panu swemu	82
XLV secundo	Eruclavit cor meum verbum bonum / Serce mi każe śpiewać panu swemu	84
XLVI	Deus noster refugium et virtus / Bóg wszechmocny, Bóg prawdziwy	85
XLVII	Omnes gentes, plaudite manibus / Kleszczmy rękoma wszyscy zgodliwie	86
XLVIII	Magnus Dominus et laudabilis nimis / O Panie, który nie masz nic równego sobie	87
XLIX	Audite haec, omnes gentes / Słuchaj, słuchaj, co żywo! Wszystkie ziemskie kraje	88
L	Deus deorum, Dominus locutus est / Bóg wieczny, który wszystkim rozkazuje	89
LI	Miserere mei, Deus, secundum magnam miseri- cordiam tuam / Boże w miłosierdziu swoim nie- przebrany	90
LII	Quid gloriaris in malitia / Co się chlubiś, niewsty-	

INDEKSY

	dliwy	91
LIII	Dixit insipiens in corde suo... Deus de coelo / Głupi mówi w sercu swoim	92
LIIII	Deus, in nomine tuo salvum me fac / Mocą imięnia swego i swej wszechmocności	92
LV	Exaudi, Deus, orationem meam et ne despexeris / Obrońca uciśnionych, Boże litościwy	93
LVI	Miserere mei, Deus, quoniam conculcavit me homo / Smiłuj sie nade mną, Boże litościwy	94
LVII	Miserere mei, Deus, miserere mei / Smiłuj sie, Panie, czasu mego niepokoja	95
LVIII	Si vere utique iustitiam loquimini / Najdzie sie kiedy chwila tak szczęśliwa	96
LIX	Eripe me, de inimicis meis, Deus meus / Boże, który sług nigdy nie zapomnisz swoich	97
LX	Deus, repulisti nos et destruxisti nos / Rozprószyłeś nas, Boże, Boże niezmierny	98
LXI	Exaudi, Deus, deprecationem meam / Usłysz me prośby, Boże władze wiecznej	99
LXII	Nonne Deo subiecta erit anima mea / Bogu dusza ufa moja	100
LXIII	Deus, Deus meus, ad te de luce vigilo / Ku służbie Twojej, Boże, mój obrońca	100
LXIIII	Exaudi, Deus, orationem meam, cum deprecor / Boże litościwy.	101
LXV	Te decet hymnus, Deus, in Sion / Królu na ziemi i na wielkim niebie	102
LXVI	Iubilate Deo, omnis terra, psalmum dicite nomini eius / Wszystkie ziemia, wszystkie kraje	103
LXVII	Deus misereatur nostri et benedicat nobis / Pokryj swym miłosierdzim, Panie, nasze złości	104
LXVIII	Exurgat Deus et dissipentur inimici eius / O, który światem władasz i królujesz wiecznie	105
LXIX	Salvum me fac, Deus / Ratuń mię, Panie, bo złych przygód nawalności	105
LXX	Deus, in adiutorium meum intende / Boże wiecznej mocy	106
LXXI	In te, Domine, speravi, non confundar in aeternum... Quoniam firmamentum meum / W Tobie ufność swą kładę, Boże niezmierny	107

LXXII	Deus, iudicium tuum regi da / Daj swe baczenie, Boże, królowi	107
LXXIII	Quam bonus Israel Deus / Niech co chce będzie, żyw Panu ludu swemu	108
LXXIII	Ut quid, Deus, repulisti in finem / Także nas już na wieki, Boże nasz, opuścisz	108
LXXV	Confitebimur tibi, Deus / Ciebie my wiecznie wyzna- wać będziemy	109
LXXVI	Notus in Iudaea Deus / Znaczny jest Bóg w żydowskiej krainie	110
LXXVII	Voce mea ad Dominum clamavi, voce mea ad Deum et intendit mihi / Pana ja wzywać będę, dokądem żywy	111
LXXVIII	Attendite, popule meus, legem meam / Słuchaj, wierny mój zborze, otwórz uszy swoje	112
LXXIX	Deus, venerunt gentes in hereditatem tuam / Po- hańcy, o Boże żywy	112
LXXX	Qui regis Israel, intende / Słysz, pasterzu Izraelski, nasz głos żałościwy	113
LXXXI	Exultate Deo, adiutori nostro / Radujcie sie Bogu nawyzszemu	114
LXXXII	Deus stetit in synagoga deorum / Królowie sądzą poddane	115
LXXXIII	Deus, quis similis erit tibi / Nie milcz ani odkładaj, nie cierp, Boże wieczny	116
LXXXIII	Quam dilecta tabernacula tua, Domine virtutum / Boże nasz, u którego w ręku wszystkie boje	116
LXXXV	Benedixisti, Domine, terram tuam / Owa czas, Panie, przyszedł pożądaný	118
LXXXVI	Inclina, Domine, aurem tuam et exaudi me / Nakłoń, o Panie, uszu swoich	118
LXXXVII	Fundamenta eius in montibus sanctis / Pan między wszystkimi	119
LXXXVIII	Domine, Deus salutis meae / Boże, moja nadziejo i moja pomocy	120
LXXXIX	Misericordias Domini in aeternum cantabo / Twe miłosierdzie, Twoję prawdę, wieczny Panie	120
XC	Domine, refugium factus es nobis / Królu na wysokim niebie	121
XCI	Qui habitat in adiutorio altissimi / Kto sie w opiekę	

INDEKSY

	pada Panu swemu	122
XCII	Bonum est confiteri Domino / Słuszna rzecz, Panie, Tobie chwałę dawać	122
XCIII	Dominus regnavit, decorem indutus est / Pan chce królować, odział się zacnością	124
XCIII	Deus ultionum Dominus / Boże, któremu pomsta należy sprawnie	125
XCIV	Venite, exultemus Domino / Pójdźmy z ochotą, Panu chwałę dajmy	126
XCVI	Cantate Domino canticum novum, cantate Domino / Zaczniecie nową możnemu	127
XCVII	Dominus regnavit, exultet terra / Pan nasz, Bóg nasz panuje	128
XCVIII	Cantate Domino canticum novum, quia mirabilia fecit / Nowy monarsze możnemu	128
XCIX	Dominus regnavit, irascantur populi / Pan króluje, który włada anjoły lotnemi	129
C	Iubilate Deo, omnis terra, servite Domino / Wszyscy, którzy po ziemi chodziecie	130
CI	Misericordiam et iudicium cantabo tibi, Domine / Ciebie, o Boże niezmierny	131
CII	Domine, exaudi orationem meam et clamor meus / Usłysz prośby moje, Boże litościwy	132
CIII	Benedic, anima mea, Domino et omnia / Błogosław, duszo moja, Panu swojemu	133
CIII	Benedic, anima mea, Domino, Domine Deus meus / Duszo, śpiewaj Panu pieśń: O nieogarniony	134
CV	Confitemini Domino et invocate nomen eius / Chwal- cie Pana, imię Jego wzywajcie	134
CVI	Confitemini Domino, quoniam bonus... Quis loque- tur / Chwalcie Pana prze dobroć Jego nieprze- braną	135
CVII	Confitemini Domino, quoniam bonus... Dicant, qui redempti sunt / Chwalcie Pana prze dobroć Jego niewymowną	136
CVIII	Paratum cor meum, Deus, paratum cor meum / Ochotną myśl, ochotne serce w sobie czuję	137
CIX	Deus, laudem meam ne tacueris / Boże, którego chwała w mych uściech wieczna	138
CX	Dixit Dominus domino meo / Rzekł Pan do pana	

	meo swym głosem łaskawym	139
CXI	Confitebor tibi, Domine, in toto corde meo, in consilio / Pana ja zawsze miedzy cnotliwemi . .	140
CXII	Beatus vir, qui timet Dominum / Szczęśliwy człowiek prawdziwie... A Jego ma rozkazanie	141
CXIII	Laudate, pueri, Dominum / Działki niewinne, panienki uczciwe	142
CXIII	In exitu Israel de Aegypto / Na ten czas, gdy Żydowie, dostawszy swobody	143
CXV	Non nobis, Domine, non nobis / Nie nam, nasz Panie, stworzeniu podłemu	144
CXVI	Dilexi, quoniam exaudiet Dominus / Mam przecz Pana miłować, który z łaski swojej	144
CXVII	Laudate Dominum, omnes gentes / Wszelki naród, wszelkie plemię	145
CXVIII	Confitemini Domino, quoniam bonus... Dicat nunc Israel / Chwalcie Pana prze dobroć Jego niewymowną	146
CXIX	Beati immaculati in via / Szczęśliwi, którzy sie Pańskim zakonem sprawują	146
CXX	Ad Dominum, cum tribularer, clamavi / W każdym ucisku swoim wołałem do Pana	148
CXXI	Levavi oculos meos in montes / Człowiek ja nie-szczęśliwy, człowiek strapiony	149
CXXII	Laetatus sum in his, quae dicta sunt mihi / Rad to słyszę, że dom Pański nawiedzić mamy	150
CXXIII	Ad te levavi oculos meos / Boże, który mieszkasz nad wszytkiemi nieby	151
CXXIII	Nisi quia Dominus erat in nobis, dicat nunc Israel / By był Pan nie tak łaskaw na nasze zdrowie . .	152
CXXV	Qui confidunt in Domino, sicut mons Sion / Ktokolwiek mocnie ufa Panu swemu	153
CXXVI	In convertendo Dominus captivitatem Sion / Gdy z okrutnej Babilony	154
CXXVII	Nisi Dominus aedificaverit domum / Jeśli domu sam Pan nie zbuduje	154
CXXVIII	Beati omnes, qui timent Dominum / Szczęśliwy człowiek prawdziwie... Gotów pełnić, co On swemi	155
CXXIX	Saepe expugnaverunt me a iuventute mea / Moga	

	rzec Pańscy wybrani	156
CXXX	De profundis clamavi ad te, Domine / W troskach głębokich ponurzony	157
CXXXI	Domine, non est exaltatum cor meum / Wieczny Boże, nie najdziesz pychy w sercu moim	158
CXXXII	Memento, Domine, David / Pomni, Panie, Dawida i jego trudności	159
CXXXIII	Ecce quam bonum et quam iucundum / Jako rzecz piękna, jako rzecz przyjemna	160
CXXXIII	Ecce nunc benedicite Dominum / Teraz, o wierni Pańscy służebnicy	161
CXXXV	Laudate nomen Domini / O słudzy Pańscy, ze wszech naświetszemu	162
CXXXVI	Confitemini Domino, quoniam bonus... Confite- mini Deo deorum / Chwalcie Pana z dobroci jego nie- przebranej	162
CXXXVII	Super flumina Babylonis, illic sedimus et flevimus / Siedząc po niskich brzegach babilońskiej wody .	163
CXXXVIII	Confitebor tibi, Domine in toto corde meo, quoniam audisti / Ciebie ja chwalić będę, Ciebie przed możnemi	164
CXXXIX	Domine, probasti me et cognovisti me / Tobie, rządca niebieski, Tobie, mój Boże	164
CXL	Eripe me, Domine, ab homine malo / Broń mię, mój Panie, od ludzi złośliwych	165
CXLI	Domine, clamavi ad te, exaudi me / Ciebie, ojcze, wzywam, łaskawy, Ty moje	166
CXLII(a)	Voce mea ad Dominum clamavi, voce mea ad Domi- num deprecatus sum / Pana wołam, Pana proszę	167
CXLII(b)	Voce mea, ad Dominum clamavi, voce mea ad Dominum deprecatus sum / Pana wołam, Pana proszę	168
CXLIII	Domine, exaudi orationem meam, auribus percipe / Wysłuchaj, wieczny Boże, prośby moje	169
CXLIII	Benedictus Dominus Deus meus, qui docet manus meas ad praelium / Tobie, Panie, pókim żyw, ja muszę dziękować	170
CXLV	Exaltabo te, Deus meus, rex / Ciebie chwale, Boże mój, imięniowi Twemu	171
CXLVI	Lauda, anima mea, Dominum / Tobie, nieśmiertelny	

	Panie	172
CXLVII	Laudate Dominum, quoniam bonus est psalmus / Chwalcie Pana! Godno dać cześć Panu temu . .	172
CXLVIII	Laudate Dominum de coelis / Duchy prózne śmiertelności	173
CXLIX	Cantate Domino canticum novum, laus eius / Panu swemu dajmy cześć rymy nowymi	174
CL	Laudate Dominum in sanctis eius / Chwalcie Pana z Jego świętobliwości	174

Indeks psalmów
w kolejności alfabetycznej
incipitów łacińskich

Ad Dominum, cum tribularer, clamavi	CXX	148
Adferte Domino, filii Dei	XXIX	70
Ad te, Domine, clamabo, Deus meus, ne sileas a me	XXVIII	69
Ad te, Domine, levavi animam meam	XXV	67
Ad te levavi oculos meos	CXXIII	151
Attendite, popule meus, legem meam	LXXVIII	112
Audite haec, omnes gentes	XLIX	88
Beati immaculati in via	CXIX	146
Beati omnes, qui timent Dominum	CXXVIII	155
Beati, quorum remissae sunt iniquitates	XXXII	73
Beatus, qui intelligit super egenum et pauperem	XLI	80
Beatus vir, qui non abiit in consilio impiorum	I	45
Beatus vir, qui timet Dominum	CXII	141
Benedicam Dominum in omni tempore	XXXIII	74
Benedic, anima mea, Domino, Domine Deus meus	CIII	134
Benedic, anima mea, Domino et omnia	CIII	133
Benedictus Dominus Deus meus, qui docet manus meas ad praelium	CXLIII	170
Benedixisti, Domine, terram tuam	LXXXV	118
Bonum est confiteri Domino	XCII	122
Cantate Domino canticum novum, cantate Domino	XCVI	127

INDEKSY

Cantate Domino canticum novum, laus eius	CXLIX	174
Cantate Domino canticum novum, quia mirabilia fecit	XCVIII	128
Coeli enarrant gloriam Dei	XIX	62
Confitebimur tibi, Deus	LXXV	109
Confitebor tibi, Domine, in toto corde meo, in consilio	CXI	140
Confitebor tibi, Domine, in toto corde meo, narrabo	IX	54
Confitebor tibi, Domine, in toto corde meo, quoniam audisti	CXXXVIII	164
Confitemini Domino et invocate nomen eius	CV	134
Confitemini Domino, quoniam bonus... Confitemini Deo deorum	CXXXVI	162
Confitemini Domino, quoniam bonus... Dicant, qui redempti sunt	CVII	136
Confitemini Domino, quoniam bonus... Dicat nunc Israel	CXVIII	146
Confitemini Domino, quoniam bonus... Quis loquetur	CVI	135
Conserva me, Domine, quoniam speravi in te	XVI	60
Cum invocarem, exaudivit me Deus iustitiae meae	IIII	48
De profundis clamavi ad te, Domine	CXXX	157
Deus, auribus nostri audivimus	XLIIII	82
Deus deorum, Dominus locutus est	L	89
Deus, Deus meus, ad te de luce vigilo	LXIII	100
Deus, Deus meus, respice in me	XXII	65
Deus, in adiutorium meum intende	LXX	106
Deus, in nomine tuo salvum me fac	LIIII	92
Deus, iudicium tuum regi da	LXXII	107
Deus, laudem meam ne tacueris	CIX	138
Deus misereatur nostri et benedicat nobis	LXVII	104
Deus noster refugium et virtus	XLVI	85
Deus, quis similis erit tibi	LXXXIII	116
Deus, repulisti nos et destruxisti nos	LX	98
Deus stetit in synagoga deorum	LXXXII	115
Deus ultionum Dominus	XCIII	125
Deus, venerunt gentes in hereditatem tuam	LXXIX	112

Dilexi, quoniam exaudiet Dominus	CXVI	144
Diligam te, Domine, fortitudo mea	XVIII	61
Dixi: Custodiam vias meas	XXXIX	78
Dixit Dominus domino meo	CX	139
Dixit iniustus, ut delinquat in semetipso	XXXVI	76
Dixit insipiens in corde suo... Deus de coelo	LIII	92
Dixit insipiens in corde suo... Dominus de coelo	XIII	58
Domine, clamavi ad te, exaudi me	CXLI	166
Domine, Deus meus, in te speravi	VII	52
Domine, Deus salutis meae	LXXXVIII	120
Domine, Dominus noster	VIII	53
Dominem, exaudi orationem meam, auribus percipe	CXLIII	169
Domine, exaudi orationem meam et clamor meus	CII	132
Domine, in virtute tua laetabitur rex	XXI	64
Domine, ne in furore tuo arguas me... Miserere mei	VI	50
Domine, ne in furore tuo arguas me... Quoniam sagittae tuae	XXXVIII	78
Domine, non est exaltatum cor meum	CXXXI	158
Domine, probasti me et cognovisti me	CXXXIX	164
Domine, quid multiplicati sunt, qui tribulant me	III	47
Domine, quis habitabit in tabernaculo tuo	XV	59
Domine, refugium factus es nobis	XC	121
Domini est terra et plenitudo eius	XXIII	66
Dominus illuminatio mea et salus mea	XXVII	68
Dominus regit me et nihil mihi deerit	XXIII	66
Dominus regnavit, decorem indutus est	XCIII	124
Dominus regnavit, exultet terra	XCVII	128
Dominus regnavit, irascantur populi	XCIX	129
Ecce nunc benedicite Dominum	CXXXIII	161
Ecce quam bonum et quam iucundum	CXXXIII	160
Eripe me, de inimicis meis, Deus meus	LIX	97
Eripe me, Domine, ab homine malo	CXL	165
Eruclavit cor meum verbum bonum	XLV	82
Exaltabo te, Deus meus, rex	CXLV	171
Exaltabo te, Domine, quoniam suscepisti me	XXX	71
Exaudiat te Dominus in die tribulationis	XX	63
Exaudi, Deus, deprecationem meam	LXI	99
Exaudi, Deus, orationem meam, cum deprecor	LXIII	101

INDEKSY

Exaudi, Deus, orationem meam et ne despexeris	LV	93
Exaudi, Domine, iustitiam meam	XVII	60
Expectans expectavi Dominum	XL	79
Exultate Deo, adiutori nostro	LXXXI	114
Exultate, iusti, in Domino	XXXIII	74
Exurgat Deus et dissipentur inimici eius	LXVIII	105
Fundamenta eius in montibus sanctis	LXXXVII	119
Inclina, Domine, aurem tuam et exaudi me	LXXXVI	118
In convertendo Dominus captivitatem Sion	CXXVI	154
In Domino confido, quomodo dicitis animae meae	XI	56
In exitu Israel de Aegypto	CXIII	143
In te, Domine, speravi, non confundar in aeternum... Quoniam firmamentum meum	LXXI	107
In te, Domine, speravi, non confundar in aeternum ...Quoniam fortitudo mea	XXXI	72
Iubilate Deo, omnis terra, psalmum dicite nomini eius	LXVI	103
Iubilate Deo, omnis terra, servite Domino	C	130
Iudica, Domine, nocentes me	XXXV	76
Iudica me, Deus, et discerne causam meam de gente non sancta	XLIII	81
Iudica me, Domine, quoniam ego in innocentia mea ingressus sum	XXVI	68
Laetatus sum in his, quae dicta sunt mihi	CXXII	150
Lauda, anima mea, Dominum	CXLVI	172
Laudate Dominum de coelis	CXLVIII	173
Laudate Dominum in sanctis eius	CL	174
Laudate Dominum, omnes gentes	CXVII	145
Laudate Dominum, quoniam bonus est psalmus	CXLVII	172
Laudate nomen Domini	CXXXV	162
Laudate, pueri, Dominum	CXIII	142
Levavi oculos meos in montes	CXXI	149
Magnus Dominus et laudabilis nimis	XLVIII	87
Memento, Domine, David	CXXXII	159
Miserere mei, Deus, miserere mei	LVII	95

Miserere mei, Deus, quoniam conculcavit me homo	LVI	94
Miserere me, Deus, secundum magnam misericordiam tuam	LI	90
Misericordiam et iudicium cantabo tibi, Domine	CI	131
Misericordias Domini in aeternum cantabo	LXXXIX	120
Nisi Dominus aedificaverit domum	CXXVII	154
Nisi quia Dominus erat in nobis, dicat nunc Israel	CXXIII	152
Noli aemulari in malignantibus	XXXVII	77
Nonne Deo subiecta erit anima mea	LXII	100
Non nobis, Domine, non nobis	CXV	144
Notus in Iudaea Deus	LXXVI	110
Omnes gentes, plaudite manibus	XLVII	86
Paratum cor meum, Deus, paratum cor meum	CVIII	137
Quam bonus Israel Deus	LXXIII	108
Quam dilecta tabernacula tua, Domine virtutum	LXXXIII	116
Quare fremuerunt gentes	II	46
Quemadmodum desiderat cervus ad fontes aquarum	XLII	80
Qui confidunt in Domino, sicut mons Sion	CXXV	153
Quid gloriaris in malitia	LII	91
Qui habitat in adiutorio altissimi	XCI	122
Qui regis Israel, intende	LXXX	113
Saepe expugnaverunt me a iuventute mea	CXXIX	156
Salvum me fac, Deus	LXIX	105
Salvum me fac, Domine, quoniam defecit sanctus	XII	57
Si vere utique iustitiam loquimini	LVIII	96
Super flumina Babylonis illic sedimus et flevimus	CXXXVII	163
Te decet hymnus, Deus, in Sion	LXV	102
Usquequo, Domine, oblivisceris me in finem	XIII	58

INDEKSY

Ut quid, Deus, repulisti in finem	LXXIII	108
Ut quid, Domine, recessisti longe	X	55
Venite, exultemus Domino	XCV	126
Verba mea auribus percipe, Domine	V	49
Voce mea ad Dominum clamavi, voce mea ad Deum et intendit mihi	LXXVII	111
Voce mea ad Dominum clamavi, voce mea ad Dominum deprecatus sum	CXLII	167

Indeks psalmów
w kolejności alfabetycznej
incipitów polskich

Będę Cię wielbił, mój Panie	XXX	71
Błogosław, duszo moja, Panu swojemu	CIII	133
Bogu dusza ufa moja	LXII	100
Boże, czemuś mię, czemuś mię, mój wieczny	XXII	65
Boże, którego chwała w mych uściech wieczna	CIX	138
Boże, któremu pomsta należy sprawnie	XCIII	125
Boże, który mieszkasz nad wszystkimi niebami	CXXIII	151
Boże, który sług nigdy nie zapomnisz swoich	LIX	97
Boże litościwy	LXIII	101
Boże, moja nadzieja i moja pomoc	LXXXVIII	120
Boże nasz, u którego w ręku wszystkie boje	LXXXIII	116
Boże wiecznej mocy	LXX	106
Boże w miłosierdziu swoim nieprzebrany	LI	90
Bóg wieczny, który wszystkim rozkazuje	L	89
Bóg wszechmocny, Bóg prawdziwy	XLVI	85
Broń mię, mój Panie, od ludzi złośliwych	CXL	165
By był Pan nie tak łaskaw na nasze zdrowie	CXXIII	152
Chwalcie Pana! Godno daj cześć Panu temu	CXLVII	172
Chwalcie Pana, imię Jego wzywajcie	CV	134
Chwalcie Pana przez dobroć Jego nieprzebraną	CVI	135
Chwalcie Pana przez dobroć Jego niewymowną, Chwalcie przez litość wiekom równą	CVII	136
Chwalcie Pana przez dobroć Jego niewymowną, I przez litość wiekom równą	CXVIII	146

MELODIAE NA PSALTERZ

Chwalcie Pana z dobroci Jego nieprzebranej	CXXXVI	162
Chwalcie Pana z Jego świętobliwości	CL	174
Ciebie będę, Boże prawy	IX	54
Ciebie chwale, Boże mój, imięniowi Twemu	CXLV	171
Ciebie ja chwalić będę, Ciebie przed możnemi	CXXXVIII	164
Ciebie ja, póki mi jedno żywota stanie	XVIII	61
Ciebie my wiecznie wyznawać będziemy	LXXV	109
Ciebie, o Boże niezmierny	CI	131
Ciebie, ojczy, wzywam, łaskawy, Ty moje	CXLI	166
Co się chłubisz, niewstydlivy	LII	91
Co za przyczyna tego zamieszania	II	46
Czasu gniewu i czasu swej zapalczywości	VI	50
Czasu gniewu i czasu Twej popędliwości	XXXVIII	78
Czekałem z cierpliwością, a Pan mię obaczył	XL	79
Czemuś, Panie, odstąpił? Czemuś twarz swoją	X	55
Człowiek ja nieszczęśliwy, człowiek strapiony	CXXI	149
Daj swe baczenie, Boże, królowi	LXXII	107
Do Ciebie, Panie, wzdycha serce moje	XXV	67
Dokąd mię chcesz zapomnieć? Dokąd świętą swoją	XIII	58
Do tegom był myśl swą skłonił	XXXIX	78
Duchy prózne śmiertelności	CXLVIII	173
Duszo, śpiewaj Panu pieśń: O nieogarniony	CIIII	134
Dziatki niewinne, panienki uczciwe	CXIII	142
Gdy z okrutnej Babilony	CXXVI	154
Głupia mądrości, rozumie szalony	XIX	62
Głupi mówi w sercu swoim... Choć nie będzie nic strasznego	LIII = XIII	92
Głupi mówi w sercu swoim... Gdy ujrzą oczyma swemi	XIII	58
I ziemia, i cokolwiek na niej się znajduje	XXIII	66
Jakokolwiek szczęście ku mnie się postawi	XXXIII	74
Jako na puszczy prędkimi psy szczwana	XLII	80
Jako rzecz piękna, jako rzecz przyjemna	CXXXIII	160
Jesli domu sam Pan nie zbuduje	CXXVII	154

INDEKSY

Kleszczmy rękoma wszyscy zgodliwie	XLVII	86
Królowie sądzą poddane	LXXXII	115
Królu na wysokim niebie	XC	121
Królu na ziemi i na wielkim niebie	LXV	102
Królu niebieski, zdrowie dusze mojej	XXVIII	69
Kto będzie w Twoim mieszkaniu przebywał	XV	59
Ktokolwiek mocnie ufa Panu swemu	CXXV	153
Kto się w opiekę poda Panu swemu	XCI	122
Ku służbie Twojej, Boże, mój obrońca	LXIII	100
Mam przez Pana miłować, który z łaski swojej	CXVI	144
Mocą imienia swego i swej wszechmocności	LIIII	92
Mocny Boże, jakóż ich wiele powstało	III	47
Mogą rzec Pańscy wybrani	CXXIX	156
Mój wiekuisty pasterz mię pasie	XXIII	66
Najdzie się kiedy chwila tak szczęśliwa	LVIII	96
Nakłoń, o Panie, uszu swoich	LXXXVI	118
Na ten czas, gdy Żydowie, dostawszy swobody	CXIII	143
Niech co chce będzie, żyw Pan ludu swemu	LXXIII	108
Nie milcz ani odkładaj, nie cierp, Boże wieczny	LXXXIII	116
Nie nam, nasz Panie, stworzeniu podłemu	CXV	126
Nie obruszaj się, że kto niewstydliwie	XXXVII	78
Nieście chwałę, mocarze, Panu mocniejszemu	XXIX	70
Niewinność, Panie, moję	XLIII	81
Nowy monarsze możnemu	XCVIII	128
Obrońca uciśnionych, Boże litościwy	LV	93
Obrońca wieczny ludzi utrapionych	XXXV	76
Ochotną myśl, ochotne serce w sobie czuję	CVIII	137
O, który siedzisz na wysokim niebie	XVI	60
O, który światem władasz i królujesz wiecznie	LXVIII	105
O Panie, który nie masz nic równego sobie	XLVIII	87
O Panie, w swoje własne uszysmy słychali	XLIIII	82
O słudzy Pańscy, ze wszech naświętszemu	CXXXV	162
Owa czas, Panie, przyszedł pożądany	LXXXV	118
Pana ja wzywać będę, dokądem żywy	LXXVII	111
Pana ja zawsze między cnotliwemi	CXI	140
Pana sercem wesołym wspomienie, cnotliwi	XXXIII	74
Pana wołam, Pana proszę	CXLII(a)	167

MELODIAE NA PSALTERZ

Pana wołam, Pana proszę	CXLII(b)	168
Pan chce królować, odział się zacnością	XCIII	124
Panie, uczynj sąd o mnie, a tam ujrzysz moję	XXVI	68
Panie, za Twoją zawždy pomocą król bije	XXI	64
Pan króluje, który włada anjoły lotnemi	XCIX	129
Pan między wszystkimi	LXXXVII	119
Pan nasz, Bóg nasz panuje	XCVII	128
Pan ogniem swojej światłości	XXVII	68
Panu ja ufam, a wy mówicie: Między góry	XI	56
Panu swemu dajmy cześć rymy nowymi	CXLIX	174
Płacz sprawiedliwy i skargę moję	XVII	60
Pohańcy, o Boże żywy	LXXIX	112
Pokryj swym miłosierdzim, Panie, nasze złości	LXVII	104
Pomni, Panie, Dawida i jego trudności	CXXXII	159
Późdzmy z ochotą, Panu chwałę dajmy	XCV	144
Przypuść, Panie, w uszy swoje	V	49
Rad to słyse, że dom Pański nawiedzić mamy	CXXII	150
Radujcie się Bogu nawyższemu	LXXXI	114
Ratuj mię, Panie, bo złych przygód nawałności	LXIX	105
Rozprószyłeś nas, Boże, Boże niezmierny	LX	98
Rzekł Pan do pana mego swym głosem łaskawym	CX	139
Serce mi każe śpiewać panu swemu	XLV	82
Serce mi każe śpiewać panu swemu	XLV secundo	84
Siedząc po niskich brzegach babilońskiej wody	CXXXVII	163
Słuchaj, słuchaj, co żywo! Wszystkie ziemskie kraje	XLIX	88
Słuchaj, wierny mój zborze, otwórz uszy swoje	LXXVIII	108
Słuszna rzecz, Panie, Tobie chwałę dawać	XCII	122
Słysz, pasterzu Izraelski, nasz głos żałościwy	LXXX	113
Smiłuj się nade mną, Boże litościwy	LVI	94
Smiłuj się, Panie, czasu mego niepokoja	LVII	95
Szczęśliwi, którzy się Pańskim zakonem sprawują	CXIX	146
Szczęśliwy człowiek prawdziwie... A Jego ma rozkazanie	CXII	141
Szczęśliwy człowiek prawdziwie... Gotów pełnić, co On swemi	CXXXVIII	155
Szczęśliwy, komu grzechy odpuszczono	XXXII	73
Szczęśliwy, który ludzi upadłych ratuje	XLI	80
Szczęśliwy, który nie był między złemi w radzie	I	45

INDEKSY

Także nas już na wieki, Boże nasz, opuścisz	LXXIIII	108
Teraz, o wierni Pańscy służebnicy	CXXXIIII	161
Tobie, nieśmiertelny Panie	CXLVI	172
Tobie, Panie, pókim żyw, ja muszę dziękować	CXLIIII	170
Tobie, rządca niebieski, Tobie, mój Boże	CXXXIX	164
Twe miłosierdzie, Twoją prawdę, wieczny Panie	LXXXIX	120
Usłysz me prośby, Boże władze wiecznej	LXI	99
Usłysz prośby moje, Boże litościwy	CII	132
Wieczny Boże, nie najdziesz pychy w sercu moim	CXXXI	158
W każdym ucisku swoim wołałem do Pana	CXX	148
Wsiadaj z dobrym sercem, o królu cnotliwy	XX	63
Wszchemocny Panie, wiekuisty Boże	VIII	53
Wszelki naród, wszelkie plemię	CXVII	145
Wszyscy, którzy po ziemi chodzą	C	130
Wszystka ziemia, wszystkie kraje	LXVI	103
W Tobie ja samym, Panie, człowiek smutny	VII	52
W Tobie ufność swą kładę, Boże niezmierzony		
... Tyś mój wał, tyś mój zamek, a prze imię swoje	XXXI	72
[W Tobie ufność swą kładę, Boże niezmierzony		
... Wybaw mię z rąk człowieka niesprawiedliwego]	LXXI = XXXI	107
W troskach głębokich ponurzony	CXXX	157
Wysłuchaj, wieczny Boże, prośby moje	CXLIII	169
Wzywam Cię, Boże, świadku mojej niewinności	III	48
Zachowaj mię, o sprawco niebieskiego domu	XII	57
Zacznicie nową możnemu	XCVI	127
Znaczny jest Bóg w żydowskiej krainie	LXXVI	110
Żywot niepobożnego za świadka mi stoi	XXXVI	76

Spis treści

Wstęp	5
Transkrypcja	39
Wykaz błędów tekstowych pierwodruku	176
Uwagi edytorskie i komentarz rewizyjny kompozycji	184
Indeks psalmów w kolejności numeracji	192
Indeks psalmów w kolejności alfabetycznej incipitów łacińskich	200
Indeks psalmów w kolejności alfabetycznej incipitów polskich	205

Redaktorzy naukowi

MARIA RENATA MAYENOWA I JERZY WORONCZAK

Publikację wydano we współpracy
z Polskim Wydawnictwem Muzycznym

Okladkę, obwolotę i wyklejkę projektował
Jacek Sikorski

Redaktor
Anna Kosmulska

Redaktor techniczny
Jacek Sikorski

© Copyright by Zakład Narodowy im. Ossolińskich, Wrocław 1983
and Polskie Wydawnictwo Muzyczne, Kraków 1983

Printed in Poland

ISSN 0519-864X
ISBN 83-04-00675-8

Zakład Narodowy im. Ossolińskich
Wydawnictwo, Wrocław 1990
Ark. wyd. 14,90; ark. druk. 13,25; ark. form. A1 17,62
Zam. 221/86
Drukarnia Narodowa w Krakowie